

MANDAG DEN 17. MAJ 2010

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

(Mødet åbnet kl. 17.05)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt torsdag den 6. maj 2010, for genoptaget.

2. Erklæringer fra formanden

Formanden. – Indledningsvis vil jeg gerne give Dem nogle oplysninger. For det første gennemføres den sjette internationale dag mod homofobi i dag i EU. For præcis 20 år siden fjernede Verdenssundhedsorganisationen homoseksualitet fra den internationale sygdomsklassifikation. EU kæmper mod forskelsbehandling på alle fronter. Dette omfatter også homofobi. Forpligtelsen til at beskytte dem, der forskelsbehandles, er omfattet af vores vigtigste retsakter – i traktaten og i chartret om grundlæggende rettigheder, som der henvises til i traktaten.

For det andet fejrede vi i denne måned 60-årsdagen for Schuman-erklæringen, og den 8. og 9. maj holdt Parlamentet åbent hus i Bruxelles og Strasbourg. De besøgende kunne følge Parlamentets arbejde på tæt hold og høre om vores daglige arbejde. Bygningerne var åbne for alle borgere. I alt besøgte over 33 000 EU-borgere Parlamentet i Bruxelles og Strasbourg. Vi havde også et møde her i Parlamentet med 800 unge mennesker fra alle EU-landene. Der var 11 medlemmer af Europa-Parlamentet sammen med mig. Vi talte med dem, vi satte os ned sammen og drøftede EU-relaterede spørgsmål.

Den tredje oplysning. I sidste uge, torsdag den 11. maj, havde jeg æren af at overrække Charlemagne-ungdomsprisen i Aachen. Førstepladsen gik til "Train for Europe"-projektet fra Tyskland. Et projekt fra Irland fik andenpladsen, og tredjepladsen gik til et projekt fra Bulgarien. Unge mennesker fra alle EU-landene deltog i konkurrencen. Det tyske projekt førte repræsentanter fra 21 europæiske lande sammen, og 24 erhvervsskoler arbejdede sammen om at udvikle og bygge et tog. Charlemagne-prisen blev overrakt den 13. maj, to dage efter ungdomsprisen, også i Aachen, til den polske premierminister, Donald Tusk.

For det fjerde deltog jeg i sidste uge i konferencen af parlamentsformænd i EU i Stockholm. Alle 40 nationale parlamentsformænd var repræsenteret. Vi talte om et fremtidigt samarbejde og også om det kommende belgiske formandskab. Konferencen blev organiseret af vores venner fra det svenske parlament og også fra det spanske parlament, som for øjeblikket har EU-formandskabet. Vi vil bl.a. afholde regelmæssige møder i parlamentsudvalgene samt fælles møder mellem de europæiske nationale parlamenter.

Jeg vil også gerne ønske held og lykke og tillykke. To EU-medlemsstater, Det Forenede Kongerige og Ungarn, har fået nye regeringer. Vi ønsker stabilitet for dem. I EU har vi et stort behov for stabile regeringer. De er bl.a. nødvendige med henblik på at kunne træffe hurtige beslutninger. Vi repræsenterer fællesskabsmetoden i EU, men samarbejde med regeringer er for os af afgørende betydning for effektiviteten af EU's aktiviteter og effektiviteten over for borgerne.

3. Godkendelse af protokollen fra foregående møde

(Protokollen fra foregående møde godkendtes)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Dette er blot for at minde Dem om, at to soldater fra Taurinense-brigaden her til morgen blev dræbt ved et attentat.

EU spiller en vanskelig rolle i forbindelse med krig og fred, og jeg anmoder her ved sessionens åbning om, at Parlamentet udtrykker sin medfølelse med og støtte til ofrenes familier i denne vanskelige tid.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg havde egentlig bedt om at tale i et minut for at sige det samme som min kollega, hr. Mauro, så jeg tilslutter mig hr. Mauro og udtrykker min

medfølelse. Jeg mener, at hele Parlamentet er forenet i mindet om de to italienske soldater, som blev dræbt her til morgen.

Jeg mener, at vores sorg skal mildnes gennem indignation, solidaritet med familierne, støtte til de sårede og forkastelse af alle former for terrorisme. Europa skal dog også skride til handling sammen med de enkelte nationalstater for at sikre, at fredsmissionen bliver endnu mere effektiv og kan finde sted på sikrere betingelser.

Formanden. – Tak, fordi De påpeger dette for mig. Det er meget vigtigt, at vi altid udtrykker solidaritet med de soldater, der på vores vegne bekæmper terrorisme samt forskellige andre former for mishandling i Afghanistan og andre lande. Vi skal udtrykke solidaritet med deres store engagement i vores fælles sag, en sag, som fortsat er vigtig i hele verden. Det har vi tradition for i Europa-Parlamentet. Endnu en gang tak til begge medlemmer for at henlede min opmærksomhed på dette.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Hr. formand! Mens vi mindes de tragiske tab i Afghanistan, skal vi også huske på, at vi næsten dagligt mister britiske soldater, som giver deres liv i den NATO-mission, der finder sted i det land. Vi skal anerkende de tragiske tab og have særlig medfølelse med familierne til alt vores tjenstgørende personel, uanset hvilket land de kommer fra, som gør tjeneste i NATO-regi.

Formanden. – Det er jeg helt enig med Dem i. Jeg tror, at vi alle har den samme holdning. De er europæere, som repræsenterer os alle i kampen mod terrorisme og alle former for vold i hele verden. De er vores repræsentanter.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Hr. formand! Jeg mener, at det faktisk er på sin plads at ære dem, der dør i tjenesten, sådan som De lige har gjort det. Det er også på sin plads, at vi sender en tanke til alle de arbejdstagere, som hver dag dør på arbejde, fordi deres arbejdsgivere ikke giver dem de ressourcer, der er nødvendige for gode arbejdsvilkår.

4. Parlamentets mødekalendar 2011: se protokollen

5. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

6. Parlamentets sammensætning: se protokollen

7. Undertegnelse af retsakter vedtaget i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure: se protokollen

8. Modtagne dokumenter: se protokollen

9. Bortfaldne skriftlige erklæringer: se protokollen

10. Tekster til aftaler sendt af Rådet: se protokollen

11. Andragender: se protokollen

12. Mundtlige forespørgsler og skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen

13. Arbejdsplan

Formanden. – Vi går nu over til arbejdsplanen. Det endelige udkast til arbejdsplan som vedtaget af formandskonferencen den 12. maj 2010 i henhold til artikel 140 er blevet omdelt.

Mandag – ingen ændringer.

Tirsdag – ingen ændringer.

Onsdag:

Jeg har modtaget et brev fra hr. Casini, formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, hvori udvalget anmoder om, at Europa-Parlamentet hører Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget vedrørende forslaget til forordning om borgerinitiativ i henhold til artikel 304 og 307 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Jeg forventer, at afstemningen om disse forslag om høring vil finde sted onsdag kl. 12.00.

(Parlamentet gav sin tilslutning)

Vi går nu over til den endelige fastsættelse af arbejdsplanen. Hvad angår mandag og tirsdag, har der ikke været nogen anmodninger eller modtagne dokumenter om ændringer til arbejdsplanen. Der er dog ét forslag vedrørende onsdag. Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) har anmodet om en afstemning om hr. Czarneckis betænkning om decharge for gennemførelsen af EU's almindelige budget for regnskabsåret 2008, Seltion II – Rådet. Fru Gräßle vil begrunde anmodningen for PPE-Gruppen.

Ingeborg Gräßle, for PPE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Her til morgen besvarede Rådet de udestående spørgsmål via det spanske formandskab. En af de vigtigste betingelser for en afstemning om betænkningen er dermed opfyldt. Desuden har det via det spanske formandskab givet mulighed for en fælles diskussion og uddybning af en ordentlig dechargeprocedure, og således er den anden vigtige betingelse opfyldt.

Ved at gøre dette underkaster Rådet sig Parlamentets undersøgelser – og det er en milepæl, som vi bør anerkende. Derfor anbefaler jeg alle grupper at stemme for at tage dechargebeslutningen med på dagsordenen. Selve beslutningen vil dog blive behandlet under mødeperioden i juni.

Hannes Swoboda, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gøre det kort. Vi kan støtte dette forslag af de angivne årsager. Et officielt brev er på vej til Parlamentet. Jeg ser det også som et godt tegn, at Rådet – eller det håber jeg i hvert fald – er klar til at vise den gennemsigtighed og vilje til konsensus, som det har vist her, også med hensyn til EU's Optræden Udadtil. I det omfang er jeg enig med fru Gräßle.

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg må sige, at jeg er overrasket over, at de to store grupper nu lover at stemme om denne betænkning. Der blev afholdt et koordinatormøde i Budgetkontroludvalget, som jeg selv ledede. Her til morgen blev der faktisk modtaget dokumenter fra Rådet, og jeg granskede dem. De omfatter et bilag, der er identisk med bilaget til det dokument, vi modtog den 10. marts.

Så der er faktisk ikke noget, der har ændret sig, og således vil jeg gerne anbefale, at vi stemmer imod forslaget om at opføre Czarnecki-betænkningen på dagsordenen for denne mødeperiode. Efter min mening – og jeg vil stå meget fast på dette – tager Rådet simpelthen fusen på os.

(Parlamentet gav sin tilslutning)

Formanden. – Afstemningen om Czarnecki-betænkningen vil finde sted på onsdag. Fristen for ændringsforslag er tirsdag den 18. maj kl. 12.00.

Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) har anmodet om en udsættelse af forhandlingen om fru Bauers betænkning om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, indtil næste mødeperiode. Anmodningen begrundes af ordføreren, fru Bauer.

Edit Bauer, ordfører. – (HU) Hr. formand! Den 22. marts modtog jeg et svar fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender på min anmodning om at fremlægge denne betænkning på plenarmødet i maj. Udvalget erklærede i sit svar, at denne betænkning ikke kunne fremsættes på plenarmødet i maj, eftersom der var mindre end en måned, som er den normale betænkningstid, mellem den 28. april, hvor udvalget stemte om denne betænkning, og dette plenarmøde. Ministerrådet besluttede imidlertid, uden at nogen havde bedt om det – formodentlig på anbefaling fra den socialdemokratiske gruppe – at den alligevel skulle fremsættes på dette plenarmøde, uanset om der var gået en måned eller ej. Således har de politiske grupper simpelthen ikke haft tid til at formulere deres holdninger til denne betænkning eller til at drøfte den. Derfor anmoder jeg om, at vi udsætter dette indtil plenarmødet juni.

Hannes Swoboda, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Det er efter min mening mærkeligt, at fru Bauer – som jeg ellers nærer stor agtelse for – undlod at nævne, at betænkningen er blevet forkastet. Jeg finder det lige så mærkeligt, at fru Bauer glemte at nævne, at hun har været i kontakt med Rådet om en betænkning, som er blevet forkastet. Det er ikke den normale parlamentariske procedure. Det er derfor helt rigtigt at opføre denne på dagsordenen.

(Bifald)

Corien Wortmann-Kool, for PPE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Det er rigtigt, at dette lovgivningsforslag fra Kommissionen blev forkastet i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender.

Det er imidlertid god skik her i Parlamentet med en efterfølgende betænkningstid på en måned for at sikre, at vi er velforberedte på plenarmødet. I strid med ordførerens ønske er denne sædvane i Parlamentet blevet overtrådt i dette tilfælde. Det er et meget kompliceret forslag, og grupperne har også brug for tid til at forberede sig, hvilket er umuligt at gøre på to dage.

Derfor vil jeg opfordre Dem til at støtte ordførerens forslag om at udsætte afstemningen om dette forslag indtil plenarmødet i juni.

(Parlamentet gav sin tilslutning)

Formanden. – Forhandlingen om Bauer-betænkningen udsættes indtil næste mødeperiode.

Torsdag

Hvad angår torsdag, foreligger der følgende forslag: Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) har anmodet om at erstatte forhandlingen om anholdelsen af journalisten Ernest Vardanyan i Transnistrien, der er planlagt til torsdag eftermiddag, med en forhandling om situationen i Thailand. Så i stedet for forhandlingen om anholdelsen af journalisten Ernest Vardanyan i Transnistrien en forhandling om situationen i Thailand. Hr. Preda vil uddybe denne anmodning nærmere.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Vi har bedt om at erstatte forhandlingen om den ulovlige anholdelse af journalisten i Transnistrien på baggrund af foruroligende anklager med forhandlingen om Thailand på et tidspunkt, hvor situationen i Thailand er blevet dramatisk forværret i løbet af de seneste dage. Vi opfordrer vores kolleger fra alle de politiske grupper til at sikre, at vi retter fokus mod denne situation i Thailand.

Formanden. – Vi har hørt en uddybning af anmodningen. Hvem vil udtale sig til støtte for anmodningen?

Ioannis Kasoulides, for PPE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Situationen i Thailand forværres hele tiden, menneskeliv står på spil – det lader til at være et meget vigtigere emne for Parlamentet at forhandle om på torsdag. Samtidig er der sket en udvikling i sagen om hr. Ernest Vardanyan i den løse revne, såkaldte stat Transnistrien, som initiativtagerne gerne vil undersøge. Derfor foreslår jeg at erstatte dette emne med en forhandling om Thailand.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det forekommer mig, at uanset hvad vi drøfter og beslutter her, så vil det ikke ændre på noget, hverken i Thailand eller i Transnistrien, så det giver ikke nogen mening at ændre på tingene.

Formanden. – Forhandlingen om anholdelsen af journalisten Ernest Vardanyan i Transnistrien vil blive erstattet af en forhandling om situationen i Thailand. Dette er en hastesag, og den vil blive drøftet torsdag eftermiddag.

Arbejdsplanen for vores plenarmøde er blevet fastlagt.

(Parlamentet gav sin tilslutning)

(Parlamentet godkendte den således ændrede dagsorden)

14. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager i medfør af forretningsordenens artikel 150.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Hr. formand! Bortset fra presset fra de dårlige økonomiske resultater er usikkerheden i euroområdet...

(Formanden afbrød taleren og bad om ro i salen)

Formanden. – Mine damer og herrer, lad venligst være med at tale under plenarmødet, medmindre De kan gøre det stille. Til kollegerne i begge sider af Europa-Parlamentet og midtfor, formændene for de politiske grupper og min kollega fra Luxembourg – sæt Dem venligst ned, og hold op med at tale. Dette er et plenarmøde, så lad venligst være med at tale, og giv os mulighed for at fortsætte med indlæggene af et minuts varighed.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Hr. formand! Bortset fra presset fra de dårlige økonomiske resultater er usikkerheden i euroområdet også et resultat af vidtløftig politisk retorik fra de europæiske institutioner og politikere. Den mangelfulde europæiske økonomiske styring reagerede efter min mening for sent. Selvfølgelig har vi brug for økonomisk ligevægt i Europa.

Samtidig er det nu tid til at gå fra en europæisk politisk union til en direkte økonomisk union via en global strategi til bekæmpelse af krisen og til at indføre mere effektive lovgivningsmæssige rammer for drift af de økonomiske markeder og for beskyttelse af euroen mod spekulationspres. Jeg henviser f.eks. til behovet for at revidere markedsmisbrugsdirektivet. På samme måde gentager jeg mit forslag om at oprette en europæisk kreditvurderingsmyndighed.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Hr. formand! Eftersom jeg ikke var i stand til at gøre det på den europæiske dag til minde om terrorofrene den 11. marts, vil jeg gerne benytte lejligheden til i dag her i Parlamentet at give en velfortjent hyldest til disse ofre som en anerkendelse af det enorme offer, som de, der har betalt den ultimative pris i frihedens navn, har bragt.

Vi er nødt til snarest muligt at begynde at arbejde på et direktiv til beskyttelse af ofrene for terrorisme, som altid bliver overset, og som udsættes for den ydmygelse på uretfærdig vis at blive sidestillet med deres mordere.

Det er på høje tid, at vi i disse europæiske institutioner anerkender terrorofrenes værdighed og hjælper med at forsvare deres ret til beskyttelse og retfærdighed. Denne ret skal snart nedfældes i en lov, som hædrer alle dem, der gør dette muligt, og hvor der i den første artikel skal stå, at støtte til ofrene for terrorisme medfører anerkendelse af deres ret til retfærdighed, og at ingen regering nogensinde skal betale en pris for dette.

Jeg opfordrer alle dem, der er i stand til at forsvare ofrene, til aldrig at glemme, at reel fred er fred baseret på retfærdighed, og det er den eneste fred, som de af os, der tror på fred og demokrati i Europa og alle andre steder i verden, skal forsvare.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Hr. formand! Nedlukningen af en stor del af det europæiske luftrum i de seneste uger efter det islandske vulkanudbrud har haft alvorlige konsekvenser for hele den europæiske økonomi. Det gælder helt klart passagererne, luftfartsselskaberne og lufthavnene i luftfartssektoren, men det gælder også turistsektoren.

Det var det, jeg gerne ville sige til Dem. I Spanien er det vores næststørste industri. På de øer, som jeg stammer fra, er det den primære industri. Der er store bekymringer over vulkanskyens effekt på turistindustrien. Der tales om tab på 42 mio. EUR om dagen. Det har været et alvorligt slag mod turistsektoren, som stadig er bekymret for, hvad de fremtidige følger vil være.

Hr. Tajani, kommissæren for erhvervsliv og iværksætteri, har forpligtet sig til at undersøge tabene i denne sektor. Min anmodning i dag går på at give en hjælpepakke til både luftfartsselskaberne og de øvrige virksomheder i turistsektoren og på, at turistsektoren skal behandles som et prioriteret område.

Henri Weber (S&D). – (FR) Hr. formand! EU har mange værktøjer til at blive en global leder med hensyn til fremstillingen af rene biler og især elektriske biler.

Kommissionen skal sikre, at dette projekt er en stor europæisk målsætning, ved at opmuntre de store bilvirksomheder på vores kontinent til at samarbejde med hinanden, idet et sådant samarbejde skal strække sig fra forskning og udvikling til markedsføring. Den skal opmuntre til udbredt installation af tilgængelige og interoperable ladestationer i Europa, og først i byområderne. Den skal udarbejde og håndhæve fælles regler og standarder – på internationalt niveau, hvis det er muligt, men i hvert fald på europæisk niveau – og det skal ske uden forsinkelser. Endelig skal den opmuntre medlemsstaterne til gradvis at erstatte deres flåde af køretøjer med forbrændingsmotorer med elektriske biler.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Hr. formand! I dag markerer vi den internationale dag mod homofobi. Jeg kan ikke forstå, at der stadig er mange mennesker, som vender det blinde øje til vold baseret på seksuel orientering og identitet. Jeg fordømmer på det kraftigste dette, ligesom jeg fordømmer enhver form for vold på baggrund af race eller etnicitet, religion eller tro, alder eller handicap.

Jeg er meget bekymret over de vildledende, stødende og endda hadefulde erklæringer, som stadig kan høres. Jeg chokeres gang på gang over de voldshandlinger, både verbale og fysiske, som begås mod homoseksuelt orienterede eller medlemmer af forskellige minoriteter.

I dag siger de fleste europæere, at burkaen burde forbydes. Selv om jeg er enig i, at ingen skal tvinge kvinder til at bære en sådan beklædning, bekymrer det mig, at et forbud kan resultere i et resultat stik modsat af det tilsigtede, nemlig at kvinder, som er parat til at gå med burka, kommer i fængsel. Vi kan ikke tillade, at religiøse uoverensstemmelser skaber diskrimination og vold. Endelig er vi alle mennesker, så vi skal se godt og grundigt på, om vi virkelig ikke kan udvise større tolerance over for dem, der er forskellige fra os selv, eller om vi simpelthen ikke ønsker at gøre det.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på initiativet "En dagsorden for EU's borgere – videnskab og innovation", som blev iværksat af det spanske formandskab for Rådet via ministeriet for videnskab og innovation.

Den europæiske offentlighed opfordres til at besøge webstedet www.reto2030.eu og vælge, hvilke af de udfordringer inden for videnskab og innovation, som er blevet fremsat af fjorten europæiske personligheder, der skal løses senest i 2030. Resultaterne kan ses online og på en resultattavle i salen i Det Europæiske Råds bygning i Bruxelles indtil den 26. maj. Rådet (konkurrenceevne) bliver informeret om resultatet selvsamme dato.

Jeg opfordrer Dem alle til at stemme for én af disse udfordringer og til at formidle oplysninger om dette initiativ i Deres respektive lande, så, som Jean Monnet ville sige, vores personlige deltagelse giver os lejlighed til at gøre fremskridt i retning af et EU for enkeltpersonerne, et EU for offentligheden.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Demokrati kræver institutioner, der har til opgave at overvåge borgerrettighederne, som er uafhængige af staten og partimyndighederne. EU-direktivernes krav til tilsynsmyndigheder er identiske, for så vidt angår fuldstændig uafhængighed og stærke kræfter, upartiskhed og gennemsigtighed.

Desværre foretages der i Bulgarien ændringer af nogle af de bekræftede succeser i vores demokratiske system såsom en udvidelse af embedsperioden til over fem år, muligheden for genvalg og et rotationssystem for skiftende personale – alt sammen foranstaltninger, som garanterer uafhængighed. Ændringerne gennemføres uden nogen form for analyse eller perspektiv, mens der tages afstand til god europæisk praksis.

En reduktion af udgifterne er det eneste argument for at underminere de institutioner, der bekæmper diskrimination, regulerer medierne og beskytter konkurrenceevnen. Der er allerede en tendens til, at foranstaltningerne målrettes mod de finansielle institutioner og revisionsinstitutionerne.

Jeg advarer Europa-Parlamentet og Kommissionen om dette, da jeg håber, at det vil bidrage til at forhindre sådanne intentioner.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil endnu en gang gerne fremhæve vigtigheden af den skriftlige erklæring om korruption, som jeg fremsatte forslag om sammen med fire andre parlamentsmedlemmer, og som halvdelen af Europa-Parlamentet plus én vedtog med det formål at forpligte Rådet og Kommissionen til lovgivning, der er virkelig effektiv i kampen mod korruption.

Jeg er vendt tilbage efter et besøg i Grækenland på vegne af Budgetkontroludvalget, og én af årsagerne til den strukturelle krise i Grækenland er helt sikkert, at der ødsles med de offentlige midler, noget, som også finder sted i Italien. Italien udhules af korruption, hvilket vi så for nylig. Denne korruption bunder primært i ulovlig forvaltning af offentlige midler og forholdet mellem én politisk gruppering og en gruppering af forretningsfolk og organiseret økonomisk kriminalitet.

Det er vigtigt, at Europa-Parlamentet lægger fuldt pres på Kommissionen og medlemsstaterne – de medlemsstater, der ikke tilpasser sig, skal straffes – og at de europæiske institutioner, der er ansvarlige for kontrol med korruption og kampen mod organiseret kriminalitet, styrkes.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! I dag, på den internationale dag mod homofobi, vil jeg gerne bede Dem alle om at huske alle dem, der har været ofre for vold og personlig fordømmelse samt psykiske og fysiske overgreb i det foregående år i EU-medlemsstaterne på baggrund af deres seksuelle identitet.

I henhold til EU-traktaten er diskrimination på baggrund af seksuel orientering forbudt, men dette forbud gennemføres ikke konsekvent i medlemsstaterne. I medlemsstater såsom Litauen forsøger myndighederne at forbyde paraden "Diversity Parade" og ansporer dermed til en homofobisk stemning. I mit land, Tyskland, forsøger man ikke at bekæmpe homofobi i skolerne. Det skal sikres, at beskyttelse mod diskrimination på baggrund af seksuel orientering respekteres som en menneskeret.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (LT) Hr. formand! Den 24. februar indsendte jeg sammen med repræsentanter fra Letland og Polen en skriftlig erklæring om lige behandling af landbrugere i EU, hvori der gøres opmærksom på den ulige støtte til landbrugere i EU-medlemsstaterne. I nogle medlemsstater er støtten syv gange højere end minimumsstøtten, i gennemsnit fire gange, og mange nye medlemsstater ligger under EU-gennemsnittet. En sådan situation er i konflikt med et af EU's vigtigste principper – solidaritetsprincippet. Jeg opfordrer Rådet, Kommissionen og Parlamentet til at udligne de direkte betalinger eller i hvert fald reducere forskellene og samtidig stoppe den ulige behandling af medlemsstaternes landbrugere. Jeg opfordrer mine kolleger her i Parlamentet til at støtte den nævnte skriftlige erklæring nummer 11 om lige behandling af landbrugere i EU.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på spørgsmålet om kiropraktik. Det er et uafhængigt erhverv inden for sundhedssektoren, som fokuserer på diagnosticering, behandling og forebyggelse af mekaniske problemer i muskel- og skeletsystemet og deres virkning på nervesystemet og den generelle sundhed igennem manipulationsbehandling.

Selv om der undervises i kiropraktik på uafhængige, harmoniserede universitetskurser i hele EU, godkendes uddannelsen stadig endnu ikke overalt i EU. Med henblik på at garantere patienter adgang til den samme pleje og behandling i hele EU opfordrer jeg Dem til at undertegne den skriftlige erklæring, som jeg med bistand og støtte fra andre medlemmer har udarbejdet for at få kiropraktik anerkendt på EU-niveau.

John Bufton (EFD). – (EN) Hr. formand! De britiske skatteydere ender med at bidrage med ca. 10 mia. GBP for at holde euroen oppe – en valuta, vi var meget imod – som en del af Den Internationale Valutafonds almisser på 215 mia. GBP. Det kommer oven i de 8 mia. GBP, hvis Grækenland misligholder sine forpligtelser, og 5 mia. GBP i lånegarantier til Letland og Ungarn. Storbritannien kan ende med at yde samlet set 23 mia. GBP for at styrke euroen.

Men hvis piben havde en anden lyd, kan jeg kun forestille mig, at Kommissionen ville gnide sig i hænderne af glæde over udsigten til et vigende pund og et svækket London. Den seneste belastende lovgivning om hedgefonde er et klart tegn på dette. Påberåbelsen af artikel 122 i Lissabontraktaten er den mest lempelige fortolkning af lovgivning, jeg nogensinde har været vidne til, og er efter min mening en form for at føre nogen bag lyset, som beviser, at alle punkter i alle artikler i alle traktater ikke engang er det papir værd, de er trykt på.

Jeg vil påstå, at berettigelsen af usædvanlige begivenheder ikke tager højde for den finanspolitiske uansvarlighed, som skabte dette rod. Det seneste forslag frarøver Storbritannien afgørende vetorettigheder ved at tillade kvalificerede flertalsafgørelser om fremtidige redningsaktioner...

(Formanden afbrød taleren)

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Hr. formand! Det er væsentligt for gennemførelsen af retsstaten, at institutionerne er underlagt deres egne love og regler. I forretningsordenens artikel 24, stk. 2, står der helt tydeligt, at "Løsgængerne udpeger et medlem, som [...] deltager i møderne i Formandskonferencen". Der står ikke, at repræsentanterne skal vælges ved afstemning, men hvilken anden metode kan man anvende for at træffe en fælles beslutning? Telepatiske signaler, måske?

Løsgængerens forvaltning har sagt, at repræsentanterne skal vælges ved konsensus. Den har imidlertid ikke forsøgt at definere, hvordan der kan opnås konsensus, og har endnu ikke forsøgt at sørge for, at en repræsentant vælges ved hjælp af denne metode. Når der er gjort forsøg på at vælge en repræsentant ved et valg, er disse forsøg blevet erklæret ugyldige.

Hvad har Parlamentets reaktion været på alt dette? De vil ændre reglerne, så repræsentanterne – de såkaldte – kan vælges af Parlamentets formand i stedet for af løsgængerne. Hvor lang tid går der, før formanden for Parlamentet fjerner vores ret til at stemme på plenarmøderne?

Formanden. – Jeg vil gerne minde Dem om, at Udvalget om Konstitutionelle Anliggender i Europa-Parlamentet fortolker situationer af denne type og helt sikkert fortsat vil arbejde med dette.

Slavi Binev (NI). – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Vulkanasken i luften over Europa har forsinket procedurerne i de europæiske institutioner. Den har især forpurret Europa-Parlamentets plenarmøde i Strasbourg, eftersom næsten halvdelen af parlamentsmedlemmerne ikke er nået frem.

Strasbourg er formodentlig en svær destination at nå og decideret umulig under særlige omstændigheder. I den forbindelse vil jeg gerne stille følgende spørgsmål: Er dette ikke blot endnu et tegn på, at Europa-Parlamentet skal træffe en beslutning om kun at have ét primært arbejdssted, og at det skal være Bruxelles? Jeg formoder, at De er enige i, at det på baggrund af en finansiel krise ville spare millioner af skatteydernes euro at fastlægge et enkelt primært arbejdssted for Parlamentet. Det ville også gøre det omrejsende cirkus, som vores månedlige flytning ofte beskrives som, til noget, der hører fortiden til.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Hr. formand! Beskyttelse af personer, der tilhører etniske minoriteter, er ganske rigtigt en vigtig del af den internationale udvikling og relationerne mellem stater. Vi drøfter det også her i Europa-Parlamentet, og vi fremhæver europæiske værdier og regeringernes pligt til at støtte disse værdier.

I den sammenhæng vil jeg gerne tale om emnets politiske følsomhed, eftersom der er stor mulighed for misbrug, særlig nu hvor regeringerne handler i fællesskab for at forfølge disse emner uden at rådføre sig med dem, som påvirkes heraf.

Jeg anser det for at være uønsket og uacceptabelt, at disse emner forfølges intensivt med det formål at påvirke den nationale politiske situation i et andet land, nogle gange lige før et valg, eftersom dette sædvanligvis ville blive betragtet som arrogance. Hvis der er nogen, som ikke forstod mig, har jeg talt om de aktuelle problemer i forbindelse med forholdet mellem Slovakiet og Ungarn.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Hr. formand! Korruption har været en vigtig årsag til krisen, hvor magtfulde virksomheder og magtfulde enkeltpersoner har misbrugt politikker, institutioner og midler til deres private fordel. Udfordringerne i forbindelse med korruption forsvinder ikke med udviklingen, de bliver bare mere sofistikerede. Indtil videre har den nationale indsats ikke været effektiv i alle medlemsstaterne. Vi bør ikke ignorere dette faktum, vi skal anerkende det. Vi er nået til det øjeblik, hvor Kommissionen og Rådet hurtigst muligt skal fastlægge en solid antikorrupsionsmekanisme i EU og medlemsstaterne. Enhver forsinkelse vil være til skade for de europæiske borgeres interesser.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Hr. formand! Slovenien og Kroatien er to nabostater, som i århundreder har eksisteret side om side uden nogen alvorlige problemer. Det er også tilfældet i dag, og størstedelen af slovenerne er for en optagelse af Kroatien i EU så hurtigt som muligt. Efter 18 års forhandlinger lykkedes det i 2009 de to regeringer at løse grænsestriden og særlig striden om søgrænsen i det nordlige Adriaterhav, som var en legitim bekymring for Slovenien.

En international voldgiftsaftale med henblik på at løse dette problem på retfærdig vis blev undertegnet i Stockholm under tilstedeværelse af det svenske formandskab. Processen for ratificering af aftalen er ved at være afsluttet. Vi i Slovenien mangler stadig at stemme om den i en folkeafstemning, der er planlagt til at finde sted den 6. juni i år.

Jeg opfordrer de europæiske politiske kræfter, særlig Det Europæiske Folkepartis Gruppe, til at gøre sig bekendt med den kampagne, der finder sted i mit land i denne måned, og til at bidrage til et positivt resultat, som styrker de gode naborelationer og gør det muligt for de ustabile Balkanlande at få en europæisk fremtid.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Hr. formand! Euroområdet var utrolig tæt på en nedsmeltning for 10 dage siden, men den europæiske redningspakke har givet vores fælles fremtid en chance. Jeg mener, at krisen har mere at gøre med dybt forankrede problemer i nogle medlemsstater i euroområdet end med spekulanter – medlemsstater med mangel på finanspolitisk disciplin, ineffektive arbejdsmarkeder og massiv gæld i den private sektor.

Vi skal reformere forvaltningen af euroområdet for at redde det. Sidste uges forvaltningsforslag fra Kommissionen indeholdt nogle gode idéer, f.eks. meget mere vægt på finanspolitik og en klar koordinering af medlemsstaternes finanspolitikker. Disse forslag skal også tage højde for et fælles program for strukturreformer. I Spanien valgte hr. Zapatero i sidste uge stramningsprogrammet, så han kunne undgå den valgmæssigt mere risikable arbejdsmarkedsreform.

Endelig skal De ikke bekymre Dem om euroens værdi – den fælles valutas nedgang er god for økonomien i euroområdet.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Hr. formand! Vi her i Parlamentet var forfærdede over at erfare om oprettelsen af en arbejdsgruppe, som har til opgave at drøfte en "avanceret status" for Tunesien.

Hvorfor vi er forfærdede? Vi er forfærdede, fordi der ikke går én dag, uden at vi får rapporter fra det land om det stigende antal trusler og tilfælde af intimidering mod alle de mænd og kvinder, som stadig vover at kritisere regimets metoder.

Uden at gå i detaljer med de seneste resultater af de lokale valg – 90 % stemte for dem, der er tæt på dem i førersædet – vil jeg anføre nogle få eksempler. Den 6. maj blev journalisten Zouhair Makhoul anholdt og mishandlet af politiet, da han var på vej til en middag med den tidligere formand for advokatstanden i Paris. Den 18. maj idømmes journalisten Fahem Boukadous uden tvivl fire års fængsel. Hvilken forbrydelse han har begået? Rapporten om de sociale uroligheder i Gafsa-bassin og den undertrykkelse, som fulgte efter. Advokaterne Abderraouf Ayadi, Ayachi Hammami, Mohamed Abbou og Radhia Nasraoui er ofre for konstante trusler.

Internettet censureres i stigende grad. Lad mig komme med et eksempel, hvis jeg må. Min blog censureres nu...

(Formanden afbrød taleren)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Hr. formand! For øjeblikket vedrører nærmest hver eneste politiske forhandling om den økonomiske og finansielle krise kun, hvor mange milliarder euro, der kræves for at lukke det næste sorte hul. Generelt gennemføres disse forhandlinger hængende i skørterne på hr. Ackermann og co.

Det, vi i virkeligheden har brug for, er imidlertid en grundlæggende debat om det aktuelle monetære system. Vi skal langt om længe drøfte sager som f.eks., hvordan vi fjerner kravet om vækst fra vores system. Hvad kan vi gøre for at kontrollere bankernes trang til at yde kredit? Skal vi afskaffe renter? Hvordan kan vi nå frem til en skelnen mellem værdi og monetær værdi? Vi skal bruge penge til at skabe værdi for vores samfund, ikke til at skabe monetær værdi! Før vi bliver overhalet af begivenhederne, skal vi anvende en sådan forhandling til at forsøge at forbedre det monetære system indefra. Dette vil dog kun være muligt, hvis vi har stærke og frem for alt uafhængige politikker.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Hr. formand! Jeg er sikker på, at alle er klar over, at vi nu har en ny regering i Det Forenede Kongerige, som vi kan kalde koalitionsregeringen mellem Liberaldemokraterne og De Konservative. I den aftale, der blev indgået mellem De Konservative og Liberaldemokraterne, står der: "Vi er enige om, at der ikke skal finde yderligere overførsel af suverænitet eller magt sted i løbet af den næste valgperiode" – dvs. til EU. Selvfølgelig ved alle, som har bare lidt kendskab til dette, at der ikke vil ske flere overførsler af suverænitet, som kræver en folkeafstemning, for det er alt sammen sket i medfør af Lissabontraktaten. Så der er ikke brug for at spørge befolkningen i Storbritannien eller i noget andet land i EU – det kommer alt sammen til at ske alligevel.

Hvis hr. Cameron imidlertid virkelig mener det, han siger, alvorligt, så har han en enestående mulighed for faktisk at holde sit løfte, for som min kollega, Trevor Coleman, påpegede for nogle få uger siden her i Parlamentet, betyder tilføjelsen af nye medlemmer til Europa-Parlamentet, at Lissabontraktaten skal ratificeres på ny af alle medlemsstaterne. Så i Storbritanniens tilfælde har hr. Cameron nu en enestående mulighed for enten ikke at ratificere traktaten på ny eller at sætte den til folkeafstemning hos den britiske befolkning. Lad os håbe, han holder sit ord og gør det.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Hr. formand! Sidste lørdag blev 55-årsdagen for undertegnelsen af Den Østrigske Statstraktat fejret på Belvedere-slottet i Wien. Det er uden tvivl en vigtig dato i Østrigs historie, da den reelt repræsenterer Østrigs anerkendelse som stat og Østrigs værdighed.

Ved den lejlighed informerede det slovenske udenrigsministerium via sin ambassadør den østrigske regering om – eller snarere gjorde den opmærksom på – at bestemmelserne i Den Østrigske Statstraktat vedrørende det slovenske mindretal i Østrig stadig mangler at blive gennemført. Tosprogede vejskilte i Kärnten er stadig et tabu, om jeg så må sige, og regeringen i Wien har gang på gang givet efter for nationalisterne i Kärntens ekstremistiske holdninger.

Samtidig med, at jeg lykønsker østrigerne med denne årsdag, opfordrer jeg dem til at vedtage en mere fredelig politik over for deres mindretal.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Hr. formand! Dagen i dag, den internationale dag mod homofobi, skal give os lejlighed til at gentage vores engagement i universel respekt for menneskerettigheder i hele verden, på et tidspunkt hvor der stadig i en række lande findes bestemmelser eller praksis, som involverer diskrimination på baggrund af seksuel orientering eller køn.

Vi skal også i endnu højere grad fordømme det stigende antal fysiske overfald og de gentagne homofobiske erklæringer. Tavshedsløftet stopper her. Undervisning i tolerance er en del af løsningen, for der er stadig behov for en holdningsændring, også i vores europæiske lande. Vi må ikke overse spørgsmålet om undervisning i tolerance – tværtimod.

Endelig skal det europæiske diplomati udnyttes for at sikre, at lovgivning, der foreskriver, at homoseksualitet er en forbrydelse, ophæves i de lande, hvor den stadig er gældende. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at rette en opfordring til Baroness Ashton i den henseende.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke mit synspunkt vedrørende de kommentarer, som er blevet fremsat af en række kolleger fra Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, der kom med ubegrundede angreb på den bulgarske regering.

For første gang siden begyndelsen på den postkommunistiske overgang har Bulgarien vist politisk vilje, ikke blot i ord, men også i handlinger, ved at bekæmpe korruption og organiseret kriminalitet. De håndgribelige resultater, der er opnået i denne sammenhæng, bifaldes både af Bulgariens internationale partnere og af landets civilsamfund. Støtten til premierministeren og indenrigsministeren ligger på henholdsvis 56 % og 60 %.

Spørgsmålet om, hvorfor Bulgarien har haltet så meget bagefter og ligger i bunden, hvad angår levestandard i EU, er dog stadig ubesvaret. Svaret på dette spørgsmål skal stadig findes i den kommunistiske elites selviske ambitioner i slutningen af 1980'erne. De har i løbet af den 20-årige overgangsperiode ved hjælp af det undertrykkende statssikkerhedssystem og dets fangarme ind i statsøkonomien i den periode præsteret også at omdanne deres politiske magt til økonomisk magt og give den videre til deres sønner og sønnesønner samt bevare deres repræsentanter i vigtige ministerier, banker og industrielle sektorer i landet.

Den nuværende regering bekæmper det uregulerede bindende forhold mellem politik og økonomi ved hjælp af alle de juridiske instrumenter, der er tilladt i en europæisk retsstat.

Jeg vil gerne slutte af med en opfordring til mine kolleger i S&D-Gruppen om at tage ved lære af deres tyske kollegers erfaringer med efterfølgerne til det tidligere kommunistparti i DDR. BSP (Det Bulgarske Socialistparti) er direkte efterfølger til Kommunistpartiet i Bulgarien på samme måde som Venstrepartiet i Tyskland. Problemerne med at danne en regering i Nordrhein-Westfalen understreger, hvor aktuelt dette spørgsmål er i Europa selv nu.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Hr. formand! I sidste uge aflagde jeg et arbejdsbesøg for at se sæsonarbejdernes samfund i Huelvaregionen i Sydspanien. Jeg så nogle fremragende ting der, og de spanske myndigheder fortjener en lykønskning for dette. Der findes dog også adskillige problemer i forbindelse med lovlig og ulovlig indvandring, arbejdskontrakter, som fremover skal underskrives på modersmålet for dem, der skal arbejde i udlandet, for ikke at nævne en lang række problemer med hensyn til arbejdsbetingelser og indkvartering. Jeg mener, at EU-direktivet om en ordning for sæsonarbejdere skal nå frem til Parlamentet så hurtigt som mulig, så vi kan håndtere problemerne på en så hensigtsmæssig og effektiv måde som muligt.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Hr. formand! Om aftenen torsdag den 14. maj fik jeg i byen Kardzhali i det sydlige Bulgarien overrakt 54 000 underskrifter, som var blevet indsamlet blandt borgere, der ønsker sig normale arbejdsbetingelser og en stærk lokalregering. Dette andragende er blevet indsamlet i de syv kommuner i Kardzhali på blot 10 dage. Folk støtter kampen mod korruption på alle regeringsniveauer. De er imidlertid imod de voldelige metoder og handlinger, der anvendes for et syns skyld af den udøvende magt for at lette domstolene og anklagemyndigheden for deres pligter samt begrænse den lokale regerings beføjelser og undertrykke den.

Borgmesteren i Kardzhali er f.eks. selv blevet undersøgt 138 gange i løbet af det seneste år, heraf 13 gange i forbindelse med det samme projekt. Der er foretaget over 700 undersøgelser af de 30 kommuner med borgmestre fra DPS (Bevægelsen for Rettigheder og Frihed) på under et år, mens kommuner med borgmestre fra GERB (Borgere for en europæisk udvikling i Bulgarien) er sluppet for sådanne undersøgelser. Desuden gav guvernøren i Kardzhali provinsen os ikke engang tilladelse til at aflevere andragendet i den egentlige

administrationsbygning, og vi var tvunget til at mødes ude i det fri. Jeg forpligtede mig til at oplyse de europæiske institutioner om denne civile protest.

Formanden. – Hr. Kazak, De talte for hurtigt for vores tolke. De kunne ikke tolke Deres tale præcist.

Forhandlingen er afsluttet.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

15. Ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Lulling for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/631/EØF (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD)) (A7-0146/2010).

Astrid Lulling, ordfører. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! I en tid, hvor omstændighederne nødvendiggør usædvanligt løsningsorienterede politikker, viser det, jeg vil tale om, at udholdenhed også er en dyd.

Siden starten af 1980'erne har jeg gentagne gange opfordret til en reform af direktivet af 1986, fordi det primære mål, nemlig at forbedre medhjælpende ægtefællers situation i familievirksomheder, hvad angår sociale sikringsordninger og beskyttelse af kvinder under graviditet og barsel, ikke er blevet opnået.

Med vedtagelsen af min betænkning fra 1997 opfordrede Parlamentet allerede dengang til en ændring af direktivet, hvis ordlyd var for vag, om end Ministerrådet ikke engang havde støttet Kommissionens mere ambitiøse forslag fra 1984. På trods af flere påmindelser skulle der en del overtalelse til, inden Kommissionen i oktober endelig foreslog at ophæve det udvandede direktiv fra 1986 og erstatte det med en tekst med et mere solidt juridisk grundlag.

Parlamentet vedtog ændringsforslagene under førstebehandlingen den 4. maj 2009. For at forbedre Kommissionens forslag mente vi, at det skulle være obligatorisk for ægtefæller og anerkendte partnere at være medlem af sociale sikringsordninger for selvstændige erhvervsdrivende for bl.a. at sikre, at de er berettiget til alderspension.

Frivilligt medlemskab vil betyde, at alt for mange ægtefæller frasiger sig muligheden for at opnå rettigheder og pludselig, f.eks. efter en skilsmisse, står i en situation uden social sikring, selv om de har arbejdet i familievirksomheden i årtier og bidraget til dens fremgang.

Desværre var der ikke flertal for dette forslag i Ministerrådet. Det tog oven i købet Ministerrådet mere end ni måneder at blive enige om en fælles holdning. Den blev endelig udsendt af det spanske formandskab, der har udvist stor takt og udholdenhed. Jeg vil gerne takke formandskabet og fru Redings medarbejdere, som jeg har forhandlet med siden januar. Takket være deres forståelse og flid er vi nået frem til en aftale med Rådet, som gør, at det nye direktiv træder i kraft efter afstemningen i morgen.

Vi har selvfølgelig skullet komme med indrømmelser, men vi er meget tilfredse med at have varetaget de selvstændige erhvervsdrivendes interesser på bedste vis. Set i lyset af, at de udgør 16 % af arbejdsstyrken, heraf en tredjedel kvinder, repræsenterer de en betydelig styrke i Europa. Deres ægtefæller, primært kvinder, der rent faktisk hjælper med at drive familievirksomheden, uanset om det er inden for landbrug, håndværk, handel eller de liberale erhverv, er stadig i visse medlemsstater usynlige arbejdstagere, der, hvis de tilføjes til statistikken, vil øge erhvervsfrekvensen og hjælpe til med hurtigere at opnå målene i 2020-strategien.

Når jeg nu har nævnt direktivets langvarige og vanskelige fødsel, skal jeg da også nævne de fremskridt, der er blevet gjort på området for beskyttelse under graviditet og barsel af kvinder i selvstændige erhverv og selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller. Hvis de ønsker det, kan de i henhold til det nye direktiv tage 14 ugers orlov. Som et tysk ordsprog siger "Politik ist die Kunst des Erreichbaren" – eller politik er mulighedernes kunst. Jeg ved, at visse medlemmer af Parlamentet – heldigvis et mindretal – mener, at selvstændige erhvervsdrivende og deres ægtefæller selv bør være ansvarlige for sociale sikringsordninger. Jeg kender dette argument og er også stødt på det for 20-30 år siden i mit eget hjemland, da det blev gjort obligatorisk, at landmænds ægtefæller meldte sig ind i landbrugets pensionsfond.

I dag er de glade for det. Jeg vil også gerne understrege, at de fremskridt, jeg har beskrevet, værner om subsidiaritetsprincippet, fordi medlemsstaterne frit kan bestemme, hvordan de vil håndtere den sociale beskyttelse af ægtefæller i overensstemmelse med national lovgivning, og hvorvidt de ønsker at gennemføre det på obligatorisk eller frivillig basis.

Jeg har ikke tid til at komme ind på alle de ting, jeg godt kan lide ved direktivet, men det er tydeligt, at vi stadig er i stand til at udarbejde EU-direktiver, som varetager europæernes interesser på det sociale område, og som oven i købet resulterer i mindre konkurrenceforvridning på det indre marked. Jeg takker alle, også mine kolleger fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, der har bidraget til direktivet.

(Bifald)

Formanden. – Fru Lulling, det var ikke min mening at afbryde Dem, men De har ret til fire minutter nu og to minutter til slut. De har derfor et minut tilbage til slut.

Günther Oettinger, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg er glad for at være her under Parlamentets forhandling om udkast til indstilling fremsat af fru Lulling vedrørende Kommissionens forslag om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv.

Vores forslag sender et stærkt signal om, at vi ikke bare kan lade stå til, mens kvinder rammes af fattigdom på grund af manglende social beskyttelse. Det er også et stort skridt i retning af at støtte kvindelige iværksættere. Det er næsten overflødigt at understrege vigtigheden af begge disse punkter i den aktuelle situation.

Jeg vil gerne takke ordføreren, fru Lulling, for hendes indsats med at nå frem til en aftale med det spanske formandskab på dette teknisk komplekse og politisk følsomme område. Kommissionen giver sin uforbeholdne støtte til teksten, som udvalget godkendte med et overvældende flertal den 3. maj, og jeg opfordrer Parlamentet til at gøre det samme. Ved at vedtage teksten i sin nuværende form sendes der et klart signal til Rådet, og der banes vej for den endelige vedtagelse af forslaget. Og endnu vigtigere vil dette gøre en reel forskel på et tidspunkt, hvor det er meget påkrævet.

Anna Záborská, for PPE-Gruppen. – (SK) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at takke vores kollega, Astrid Lulling, for hendes langvarige og systematiske indsats for at få ændret direktivet. I forbindelse med den forelagte indstilling vil jeg gerne fremhæve tre punkter, som jeg finder vigtige.

I EU i dag er der ikke tilstrækkelig beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv, som er mødre, og situationen for selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller er ikke blevet tilstrækkelig forbedret. Jeg er sikker på, at den vedtagne tekst vil finde anvendelse på alle sektorer og ikke kun landbruget.

Hvis der skal skabes gunstige betingelser for udviklingen af familievirksomheder, skal små og mellemstore virksomheder støttes. Der skal skabes grundlag for private initiativer og nye job. En vigtig del af et sådant miljø er social beskyttelse af dem, der beslutter sig for at tage del i deres ægtefællers erhvervsaktiviteter. Deres arbejde bidrager i lige så grad til økonomien som en almindelig arbejdstagers. De har derfor samme ret til social beskyttelse, som staten giver arbejdstagere.

I vores søgen efter egnede mekanismer til denne beskyttelse er vi imidlertid nødt til fuldt ud at respektere subsidiaritetsprincippet. Valget af instrumenter skal være op til de enkelte medlemsstater.

Endelig har børn mest af alt brug for deres mor i de første måneder af livet, uanset om de er født i Frankrig, Tyskland eller Slovakiet. Jeg er sikker på, at der i det nye direktiv om barselsorlov snart tilføjes en udvidelse af barselsorloven til 18 uger for alle arbejdende mødre uden undtagelse.

Rovana Plumb, for S&D-Gruppen. – (BG) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren, Rådets repræsentanter og sidst men ikke mindst fru Lulling, med hvem jeg har haft et fremragende samarbejde, og også alle mine kolleger i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling.

Vi befinder os rent faktisk på et vigtigt tidspunkt for EU, der lige nu gennemgår en krise, men i dette direktiv støttes kvindelige iværksættere. EU skal udvikle og støtte kvindelige iværksættere for at være med til at skabe job og garantere lige muligheder på arbejdsmarkedet, særligt på nuværende tidspunkt.

Jeg vil gerne sige, at vi har bakket op om holdningen i direktivforslaget om, at kvinder i selvstændige erhverv, ægtefæller og livsledsagere til selvstændige erhvervsdrivende, der beslutter at få børn, skal have social beskyttelse og betalt orlov. Vi støtter behovet for at sikre beskyttelse af selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller for at fjerne forhindringerne for kvindelige iværksættere. Vi støtter også tildelingen af klare

beføjelser til nationale myndigheder med henblik på at fremme lige muligheder for og behandling af mænd og kvinder.

Afbrydelse i deres tilknytning til arbejdsmarkedet under barselsorlov skal ikke være til ulempe for mødrene. Faktisk er medlemsstaterne nødt til at finde egnede støttemuligheder for at hjælpe mødrene med at fastholde deres professionelle rolle i samfundet, naturligvis under hensyntagen til at balancen mellem familie og arbejdsliv opretholdes. Jeg glæder mig samtidig over, at der er fokus på at finde metoder til at genintegrere disse mødre i erhvervslivet, så de aktivt bidrager til at forsørge deres egen familie.

Håndhævelsen og beskyttelsen af økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og en forbedring af både arbejds- og familielivet er grundlæggende mål, der skal understøttes gennem dette nye direktiv.

Antonya Parvanova, for ALDE-Gruppen. – (BG) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne først og fremmest takke fru Lulling for den utrolige mængde tid, hun har brugt på at nå frem til et godt kompromis og en god aftale med Rådet. Uanset de mange forskellige meninger om de enkelte centrale punkter i direktivet og med tanke på, at det stadig er under andenbehandling, kan jeg med sindsro sige, at Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa støtter det kompromis, man er nået frem til, således at denne lovgivning kan indføres så hurtigt som muligt af medlemsstaterne.

En opdatering af denne lovgivning gør det muligt for os at garantere ligebehandling af mænd og kvinder, med særligt fokus på social beskyttelse, især beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv. Denne nye lovgivningsramme gør det muligt for os at sikre samme grad af beskyttelse, både når kvinder er selvstændige erhvervsdrivende, og når de blot er ægtefæller eller livsledsagere til selvstændige erhvervsdrivende.

Som et resultat af denne ændring af direktivet vil medlemsstaterne sikre grundlæggende rettigheder med hensyn til social sikring, herunder 14 ugers betalt barselsorlov til kvinder i selvstændige erhverv og selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller eller livsledsagere.

Ændringen af direktivet er en tilstrækkelig tidssvarende og positiv beslutning, der vil give kvinder i selvstændige erhverv samt ægtefæller og livsledsagere til selvstændige erhvervsdrivende samme rettigheder med hensyn til social sikring, som almindelige arbejdstagere har. Ægtefællerne og livsledsagerne er ikke arbejdstagere. Der skal dog tages højde for, at de normalt hjælper den selvstændige erhvervsdrivende – en praksis, der er udbredt i mit land inden for landbrugssektoren, i små virksomheder og i de liberale erhverv.

Denne opdatering af lovgivningen vil gøre det muligt for medlemsstaterne at beslutte sig for at give kvinder i selvstændige erhverv samt ægtefæller og livsledsagere, der hjælper selvstændige erhvervsdrivende, mulighed for at tilmelde sig en social sikringsordning, enten frivilligt eller obligatorisk. Dette sikrer, at kvinder nyder samme sociale beskyttelse og rettigheder som andre, når de er ansat i en familievirksomhed inden for landbruget. Samtidig med at de håndterer markedsrisici, produktion og den finansielle krise, skal de også finde den bedste ordning, hvad angår deres egne social- og sundhedsforsikringer.

Det er den eneste måde, hvorpå man reelt kan forbedre situationen for både kvinder i selvstændige erhverv og deres ægtefæller og for kvindelige livsledsagere, hovedsagligt i forbindelse med social og økonomisk beskyttelse, uafhængigt af deres ægtefælle eller livsledsager.

Jeg mener, at denne omfattende lovgivningstekst markerer et lille skridt, som alt andet lige er utrolig vigtigt i forbindelse med ligebehandling af mænd og kvinder. Dette er vejen mod det strategiske mål om ligestilling mellem mænd og kvinder og mod det program, vi for nylig har opdateret – Beijing + 15-handlingsplanen.

Ved at tage dette lille, men vigtige skridt, er det min overbevisning, at vi fortsat vil gøre fremskridt hen imod bedre reproduktive sundhedsprogrammer, et generelt marked for europæisk sundheds- og forsikringstjenesteydelser og hen imod beskyttelse under graviditet og barsel samt en god livskvalitet, uanset geografiske, sociale, kulturelle og etniske forskelle. Ved at gå denne vej får vi frihed til at prioritere og kombinere karriere med familieliv, hvorved der opstår en sund og harmonisk basis for ligestilling og ansvarsdeling mellem kønnene.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Fru formand! Jeg vil naturligvis gerne lykønske fru Lulling samt alle de medlemmer af Rådet og Kommissionen, der har arbejdet på dette direktiv.

Ikke desto mindre vil jeg gerne fremføre samme synspunkt som fru Lulling. Jeg mener, at det giver grund til bekymring, at visse medlemsstater stiller så mange hindringer i vejen for en standardisering af ikkeforskelsbehandling og ligebehandling på europæisk plan. Det er ikke første gang, vi har oplevet det. Vi

så det også i forbindelse med direktivet om multipel forskelsbehandling og ligebehandling på andre områder, og jeg mener, det bør give stof til eftertanke.

Vi kan ikke opfordre til subsidiaritet, når vi har så basalt et problem som klare fundamentale rettigheder for alle, der bor i EU. Jeg mener ikke, at det nogensinde kan blive en undskyldning for at lade nogen opleve forskelsbehandling i EU.

Jeg mener, at det direktiv, der snart skal vedtages – og det håber jeg, det bliver – til dels vil løse dette problem. Jeg synes, det er en god ting, og at det er vigtigt. Med direktivet garanteres der mere ligebehandling for dem, der for øjeblikket stiler mod at blive selvstændige erhvervsdrivende og logisk nok også for de personer, som er afhængige af dem, dvs. disse selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller.

Ikke desto mindre er der endnu et problem, som jeg mener, vi er nødt til at fremhæve. Det er blevet påpeget, at forøgelsen af barselsorloven til 14 uger er et fremskridt, og det er det da også. Men lad os nu ikke glemme, at der findes et andet direktiv, hvori behovet for at udvide denne orlov ligeledes fremhæves – og jeg insisterer på, at det er en orlov og ikke fravær på grund af sygdom – i ligestillingens navn.

Det betyder nødvendigvis også, at der ikke må finde forskelsbehandling sted, ikke bare mellem medlemsstaterne, men også mellem de erhverv, som ansøgerne om denne orlov ønsker at udføre. Derfor er behovet for at sikre lige rettigheder, i lige så høj grad mellem medlemsstater som i forbindelse med den aktivitetstype og den sociale sikringsdækning, vi har i dag, en prioritet – og det står jeg fast på – som strækker sig ud over det direktiv, vi skal vedtage i dag.

Marina Yannakoudakis, for ECR-Gruppen. – (EN) Fru formand! Først vil jeg gerne lykønske fru Lulling med denne betænkning, som hun har kæmpet så bravt for.

Da jeg første gang hørte om betænkningen, var jeg bekymret for, hvordan den rent logistisk ville komme til at fungere. Målet med betænkningen er al ære og respekt værd og understøtter princippet om ligebehandling af kvinder og mænd i selvstændige erhverv samt deres ægtefæller.

Men jeg var bekymret for, hvordan den ville blive modtaget af f.eks. selvstændige enkeltmandsvirksomheder som en blikkenslager eller en elektriker. Lad os f.eks. sige, at den pågældende selvstændige erhvervsdrivendes hustru hjælper ham om aftenen med papirarbejde og telefonopkald hjemmefra. Hvordan passer det ind i betænkningen?

Forventes han at betale sociale bidrag til dækning af hans hustru, så hun bliver berettiget til en eventuel barselsorlov? Har den pågældende selvstændige erhvervsdrivende, der i den aktuelle krise kæmper hårdt, råd til at betale denne indirekte skat, og ønsker han og hans hustru i virkeligheden denne ekstra udgift? Hvis de slet ikke kan se fordelene, vil de så ikke bare undlade at betale bidraget – der er jo i virkeligheden ingen, der ved, at hun hjælper sin mand – og er det ikke lige præcis det, ægtefolk gør, hjælper hinanden?

Så tænkte jeg skridtet videre. Om nogle år bliver de skilt, som det ofte er tilfældet, og hvad sker der så? Den arme fyr blankes af til skindet af sin hustru, fordi han ikke har betalt bidragene. Interessante tider og en interessant følgevirkning af vores betænkning.

Antallet af selvstændige erhvervsdrivende i Det Forenede Kongerige er steget til 1,7 mio. En af grundene til stigningen er, at beskæftigelsesmulighederne er færre i disse dage, og derfor ønsker folk at starte deres eget. Bør staten ikke under disse omstændigheder støtte deres indsats?

Jeg har nærlæst fru Lullings ændringer, og synes, at hun har gjort en stor indsats for at forbedre det, der oprindeligt var en håndfast betænkning om selvstændige erhvervsdrivende. Jeg er dog stadig generelt bekymret over lovgivning, der vedtages i Bruxelles, vedrørende beskæftigelse. Jeg mener, at det arbejde bør overlades til de nationale regeringer, der er bedre klædt på til at vurdere deres borgeres behov – hvilket også understreges i betænkningen.

Jeg støtter fru Lullings henstillinger om, at de nationale systemer skal anerkende vigtigheden af at beskytte selvstændige erhvervsdrivende, og at vi skal bekæmpe alle former for diskriminering, men jeg er stadig ikke overbevist om, at Parlamentet har de bedste forudsætninger for at arbejde med beskæftigelsesansøgninger.

Eva-Britt Svensson, for GUE/NGL-Gruppen. – (SV) Fru formand! Jeg vil gerne takke Rådet og Kommissionen. Jeg vil også gerne takke fru Lulling mange gange, for det er takket været hendes fremragende arbejde, at vi nu er nået frem til andenbehandlingen. Vi er nået frem til en aftale om selvstændige erhvervsdrivendes og

deres livsledsageres ret til ligebehandling, og Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre støtter forslaget.

Den arbejdsstyrke, vi taler om, består primært af kvinder, og har tidligere været usynlig. Denne nødvendige revision af det tidligere direktiv fjerner den diskriminering, som selvstændige erhvervsdrivende og deres livsledsagere tidligere har lidt under.

Kvinder i selvstændige erhverv og selvstændige erhvervsdrivendes livsledsagere skal helt klart være dækket af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Et andet vigtigt punkt i direktivet, der er blevet forhandlet om, er, at Kommissionen i tilfælde af et fremtidigt direktiv om længere barselsorlov til arbejdstagere skal informere Parlamentet og Rådet, således at vi eventuelt kan tildele selvstændige erhvervsdrivende samme rettigheder som arbejdstagere.

Jeg vil også gerne tilføje, at der skal sættes en stopper for diskriminering af kvindelige iværksættere i lyset af EU 2020-strategien og indsatsen for at øge væksten i EU. De skal også være berettiget til forældreorlov og have mulighed for at kombinere arbejdsliv og familieliv – noget, vi diskuterer meget tit.

Mara Bizzotto, for EFD-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Hvis der stadig er forskelle mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet, er vi ganske klar over, at disse forskelle er endnu større blandt selvstændige erhvervsdrivende. Faktisk tvinges kvinder ofte til at ofre egne karriereambitioner for at påtage sig en rolle og en arbejdsbyrde ud fra en absurd forestilling om, at de skal hellige sig deres familie.

For at løse dette problem er det min overbevisning, at vi skal gennemføre foranstaltninger – som dem i det direktiv, vi drøfter – og samtidig bevare fokus på familien, eftersom det er den eneste måde at få disse foranstaltninger til at give mening på og samtidig bevare et håb om succes!

Ved at frigøre kvinder fra det smertefulde dilemma, det er at skulle vælge mellem rollen som mor, hustru, og iværksætter, letter man familiens arbejdsbyrde og går lige til kernen af problemet via specifikke positive foranstaltninger til støtte af familien. Medmindre familien sættes i fokus i pakker med foranstaltninger, vil disse pakker blot være et sammensurium af strategier, som i sidste ende vil være resultatløse.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Efter 24 år er det på tide at opdatere og tilpasse direktivet om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv.

To år efter Kommissionen præsenterede sit forslag, har det spanske formandskab nu forhandlet sig frem til et brugbart og acceptabelt kompromis med vores ordfører, fru Lulling. Det opfylder naturligvis ikke alle vores ønsker. Mere regulering og flere forsikringsforpligtelser blev drøftet. Vi skulle løse problemet med, hvor strenge betingelserne skal eller kan være i forbindelse med den nødvendige sociale beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv og især af medhjælpende ægtefæller, der for de flestes vedkommende er kvinder. Hvis kvinder hjælper til i små og mellemstore virksomheder, skal de i det mindste selv være beskyttede. Men dette skal dog også komme fra virksomhederne selv.

Som vi ved, er selvstændig virksomhed en mulighed, men det er også forbundet med en risiko – især når det kommer til indkomstniveauet, der ofte er svingende. Den grundlæggende sociale beskyttelse kan imidlertid ikke kun sikres gennem private midler. Den enkelte borger i samfundet bør efter bedste evne tage ansvar for sin egen beskyttelse for ikke at blive en byrde for samfundet og for at være dækket i alle livets forhold. Jeg er glad for, at forslaget dækker alle selvstændige erhvervsdrivende og ikke er begrænset til selvstændige erhvervsdrivende inden for landbruget. Medlemsstaterne kan beslutte sig for, hvilken vej de ønsker at gå – om de ønsker at gøre dækningen obligatorisk eller frivillig. Det er subsidiaritet.

De 14 ugers barselsorlov til kvinder i selvstændige erhverv er en god beslutning, der vil ligestille disse kvinder med kvindelige arbejdstagere og give både mor og barn god tid til at komme sig. Dette nye direktiv er et stort skridt i retning af ligestilling og betyder en væsentlig mindre risiko for mænd og kvinder, der kaster sig ud i selvstændige erhverv. Jeg vil gerne takke alle, der har bidraget til det.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Dette direktiv om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv er af afgørende betydning. Det sikrer nemlig millioner af europæiske kvinder, der arbejder som selvstændigt erhvervsdrivende, iværksættere eller medhjælpende hustruer, nogle sociale vilkår, der kan måle sig med kvindelige arbejdsstageres.

Vigtigst og helt centralt i direktivet er retten til minimum 14 ugers barsel. At der er behov for at sikre kvindelige iværksættere bedre vilkår, står helt klart, når man ser hvor relativt få kvinder, der i dag bliver iværksættere.

I EU er det kun otte procent af den kvindelige arbejdsstyrke, der er iværksættere, mens det er 16 procent af den mandlige. Vi skal motivere flere kvinder til at blive iværksættere, og her er direktivet et godt skridt på vejen. Mange kvinder har nemlig lysten, men mangler modet til at blive iværksættere på grund af usikre sociale vilkår. For mig at se skal dette direktiv ses i sammenhæng med det vigtige arbejde med et generelt barselsdirektiv, som foregår i Ligestillingsudvalget. At sikre alle europæiske kvinder ret til barsel, uden at det forringer deres position på arbejdsmarkedet, er en hjørnesten i europæisk ligestilling.

Hvis vi i EU skal nå vores mål om at sikre velfærd, så skal vi give EU's kvinder gode muligheder for barselsorlov. Hvis vi i EU skal nå vores mål om at sikre velstand, så skal vi også have højnet fødselsraten. Jeg håber, at dette direktiv blot bliver det første skridt af to. Nu sikrer vi alle europæiske kvinder ret til barselsorlov, næste skridt må så være, at vi også får barsel til fædre, så vi kan sikre reel ligestilling.

Riikka Manner (ALDE). - (FI) Fru formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke ordføreren for det fremragende kompromis. Vi har for nylig drøftet konkurrencedygtighed i Europa, især i forbindelse med Europa 2020, og hvordan vi kan sikre denne form for konkurrencedygtighed, især ved at øge antallet af små og mellemstore virksomheder.

Hvis vi ønsker at opmuntre iværksættere, er de spørgsmål, vi drøfter i øjeblikket, om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, af central betydning og en del af denne debat. Vi er nødt til at skabe et reelt alternativ, når det gælder iværksætteri, både for mænd og kvinder. Derudover skal der være støtte til akademisk iværksætteri, så det bliver en del af uddannelsesprogrammerne. På det punkt er vi langt bagud i forhold til bl.a. USA.

Når vi snakker om ligestilling, skal vi huske, at en af de indikatorer, som især beskriver ligestillingssituationen, er iværksætterområdet og muligheden for at blive iværksætter uanset køn. Hvis vi sammenligner tallene i Europa, kan vi se, at de fleste iværksættere rent faktisk fortsat er mænd. Hvad angår vækst i antallet af iværksættere og støtte til iværksætteri, smerter det mig at sige, at statistikken for øjeblikket viser, at kvindernes ønske om at blive iværksættere er langt mindre end mændenes.

Det er der selvfølgelig mange grunde til, men det er et faktum, at det aktuelle sociale sikringssystem for især iværksættere er så utilfredsstillende, at det udgør et problem for kvindelige iværksættere, som vi også har hørt i løbet af denne forhandling. Og hvis vi skal tale om barselsorlov, forældreskab og iværksætteri i samme sætning, kommer det til at kræve noget ganske særligt, for en selvstændigt erhvervsdrivendes arbejde er ofte uregelmæssigt, arbejdsdagen er lang, og levevejen er usikker. Denne lovgivningstekst er et fremragende skridt i retning af en mere motiverende og ligestillingsorienteret tilgang til iværksætteri.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Fru formand! Det er vigtigt, at denne proces snart når sin afslutning på trods af dens begrænsninger. Det er på tide at sikre, at alle kvinder, der arbejder – inklusive de millioner af kvinder i selvstændige erhverv samt ægtefæller og livsledsagere til selvstændige erhvervsdrivende – har samme rettigheder, herunder især når det gælder barselsorlov.

Selv om man med direktivet bevæger sig i den rigtige retning, går man ikke hele vejen i kampen mod diskriminering og en garanti af ligebehandling. Det er dog et positivt skridt, som vi støtter. Men vi vil ikke stoppe ved 14 ugers barselsorlov, og vi vil arbejde for, at det nye direktiv om barselsorlov for kvinder og mænd også kommer til at gælde disse situationer i fremtiden.

Det vil selvfølgelig være en stadig kamp, selv om vi hilser de fremskridt, der er blevet gjort, velkommen og lykønsker ordføreren med hendes engagement under hele processen.

Pascale Gruny (PPE). - (FR) Fru formand, mine damer og herrer! I dag sender Parlamentet et stærkt signal til kvinder, der hjælper deres ægtefæller i disses selvstændige erhverv. Deres sociale rettigheder vil fremover være betydelig forbedret, og jeg vil gerne lykønske ordføreren, fru Lulling, med det arbejde, hun har gjort.

Europa skal beskytte. I henhold til den nye definition af "medhjælpende ægtefælle" er ægtefæller og livsledsagere berettiget til social beskyttelse i tilfælde af sygdom eller pension. Bageres ægtefæller vil nu også kunne drage fordel af sociale rettigheder.

Det er imidlertid ærgerligt, at Rådet ikke støttede obligatorisk medlemskab, men udelukkende vedtog frivilligt medlemskab.

Der gives også barselsorlov til alle kvinder. I den nye tekst er der fastlagt barselsorlov i en minimumsperiode for kvinder i selvstændige erhverv og hustruer til selvstændige erhvervsdrivende i hele EU. Varigheden af denne orlov er for øjeblikket 14 uger. Jeg er skyggeordfører for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti

(Kristelige Demokrater) for direktivet om sikkerhed og sundhed under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide. Jeg håber oprigtigt, at vedtagelsen af denne tekst betyder, at barselsorloven for kvinder forlænges, og hvorfor så ikke efterfølgende forlænge den for kvinder i selvstændige erhverv?

Endelig har Europa foreslået nogle kreative og pragmatiske løsninger for at hjælpe par med at forene arbejde og familieliv. Det er nu på tide at handle og gennemføre forslagene så hurtigt som muligt. Europas kampagne for at beskytte kvinder gør fremskridt ved hjælp af denne tekst. Men medlemmerne af Europa-Parlamentet er nødt til at blive ved med at eliminere uligheder mellem mænd og kvinder.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Fru formand! Dette direktiv skal revideres hurtigst muligt. Denne betænkning er vigtig, fordi den vil løse den uretfærdige og diskriminerende situation, som selvstændige erhvervsdrivende befinder sig i, og samtidig fremme iværksætteri blandt kvinder.

Fra nu af har kvinder i selvstændige erhverv samt selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller og livsledsagere ret til barselsorlovsydelse, der i længde og beløb svarer til lønnede arbejdstageres. Det er dog en forudsætning, at man bidrager til social sikring. Det er kun ret og rimeligt, eftersom lønnede arbejdstagere også skal betale sociale sikringsbidrag.

Det betragtes også som grundlæggende retfærdigt, at retten til barselsorlov ikke udelukkende begrænses til landbrugssektoren, og at den skal udvides til at omfatte alle selvstændige erhvervsdrivende, der som nævnt repræsenterede 10,5 % af alle arbejdstagere i EU i 2007. Det er efter min mening derfor, at det bør gælde for alle selvstændige erhvervsdrivende, uanset hvilket erhverv de har, herunder inden for håndværk, handel, de liberale erhverv eller små og mellemstore virksomheder.

Vi er nødt til at fremme ligestilling, og jeg håber, at Parlamentet vedtager de forslag, der allerede er blevet vedtaget af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Vedtagelsen af de nuværende foranstaltninger er meget vigtig set fra et økonomisk og socialt synspunkt, men også på grund af værdier som beskyttelse af familien og lige muligheder.

Den nuværende krise og stigningen i arbejdsløsheden, som krisen har forårsaget, påvirker især de svagere grupper. En af disse grupper er kvinder. Derfor vil juridiske foranstaltninger, der giver selvstændige erhvervsdrivende lige rettigheder, gøre det nemmere for kvinder at starte egen virksomhed. Det er vigtigt i lyset af behovet for at sætte skub i den økonomiske udvikling og reducere arbejdsløsheden, men det er også vigtigt, fordi et stigende antal kvinder beslutter sig for at starte deres eget. Det er dem, der tager beslutningerne, de er ledere af deres egne firmaer, de bestemmer, hvordan pengene skal bruges, og de burde ikke udsættes for forskelsbehandling.

Små virksomheder er derfor et sted, hvor kvinder kan få opfyldt deres ambitioner – kvinder, som ønsker at være erhvervsaktive, men som ikke ønsker at opgive deres familieliv. Faktisk vil disse foranstaltninger også give de medlemsstater, der seriøst overvejer familierpolitikker, mulighed for at forbedre deres egen lovgivning. Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på en bestemt gruppe, som kræver yderligere beskyttelse, og som har brug for, at vi overvejer deres situation. Jeg tænker på kvinder, som arbejder i hjemmet. At arbejde i hjemmet betragtes ikke som arbejde, selv om det faktisk involverer omkring 200 forskellige opgaver hver eneste dag. Kvinder, der arbejder i hjemmet, er ofte ikke beskyttet gennem pension eller sundhedsydelse og er ikke berettiget til ferie. I den forbindelse mener jeg, at der bør gennemføres lovgivning, som gør det nemmere for disse kvinder at drage fordel af alle former for social beskyttelse.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Fru formand! Jeg ville bare gerne sige tak til både fru Lulling og det spanske formandskab. Til fru Lulling for hendes udholdenhed, vedholdenhed og hårde arbejde med at nå frem til det punkt, hvor vi er i dag, og til det spanske formandskab for at tillade forskellige og modstridende synspunkter at komme til udtryk i Rådet, hvilket har gjort det muligt at nå frem til den aftale, der ligger på bordet i dag.

Under denne forhandling har vi drøftet ændringen af direktiv 86/613/EØF, og det er blevet tydeligt, at direktivet ikke lever op til de fastlagte mål. Jeg synes, det er meget vigtigt at understrege den store betydning af denne aftale i en tid, hvor Europa er præget af krise og usikkerhed, en tid, som ikke har hindret fremskridt på området for social beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv i EU.

Jeg vil gerne minde om, at mere end 10 % af arbejdstagerne i EU var selvstændige erhvervsdrivende i 2007. Den aftale, vi er nået frem til, er måske ikke den bedste løsning, men den skaber mulighed for at gøre yderligere fremskridt fremover.

Hovedformålet med dette direktiv er at udvide den sociale beskyttelse til at omfatte alle selvstændige erhvervsdrivendes partnere, herunder ugifte par, og at omfatte alle selvstændige erhvervsdrivende eller selvstændige par af social sikring, hvilket ikke er tilfældet i alle medlemsstater i dag.

Vi er i øjeblikket aktivt involveret i at udvikle EU 2020-strategien, hvori vi skal definere den fremtidige europæiske model. Vi må fremover ikke ignorere princippet om ligebehandling, og derfor er det vigtigt at gå videre med den type foranstaltninger, som garanterer dette princip. Det er mit håb, at det skridt, vi tager i dag med vedtagelsen af dette forslag, er det første blandt mange.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Fru formand! Den næsten enstemmige vedtagelse af fru Lullings betænkning i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling glæder mig meget. Betænkningen omhandler ændringer af direktivet om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv.

Det er meget vigtigt, at vi er nået frem til et kompromis, og at selvstændiges forhold forbedres, idet de udgør omkring 10 % af arbejdsmarkedet. Blandt de fremsatte ændringsforslag er det vigtigste, at selvstændige erhvervsdrivende og deres ægtefæller eller livsledsagere kan modtage sociale ydelser, og navnlig, at de får mulighed for at indbetale til deres egen pension og få betalt barsel svarende til den, der gives til kvinder, som er ansat hos en arbejdsgiver. Disse rettigheder skal sikres gennem lovgivning på EU-plan.

Disse foranstaltninger vil ikke blot medvirke til at forbedre kvinders situation, men de vil også markant reducere den ulighed, der er mellem selvstændige erhvervsdrivende og personer, som er ansat hos en arbejdsgiver. Millioner af mennesker, der arbejder i familievirksomheder, vil endelig få glæde af frivillig social beskyttelse gennem et socialforsikringssystem, uden hvilket de ville være dårligere stillet. Dette er et vigtigt skridt fremad, ikke mindst fordi det kompromis, der er nået i år, i mange år var helt umuligt at opnå.

Jeg opfordrer alle mine kolleger til at bakke op om denne betænkning. Jeg vil gerne udtrykke min oprigtige tak til fru Lulling. Takket være denne betænkning vil mange selvstændige kvinders tilværelse blive nemmere.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Med fru Lullings fremragende betænkning forsøger Europa-Parlamentet at mindske forskelsbehandlingen af mænd og kvinder på arbejdspladsen yderligere, og jeg hilser dette træk velkommen. Det er endnu et skridt på en meget lang vej.

Jeg mener, at det er vigtigt at understrege vigtigheden af social beskyttelse af selvstændige erhvervsdrivendes medhjælpende ægtefæller eller anerkendte livsledsagere. Lad os ikke glemme, at medhjælpende ægtefæller i mange europæiske lande stadig ikke har en selvstændig status, at deres arbejde ikke anerkendes, og at de ikke er dækket af de selvstændige erhvervsdrivendes socialsikringsordninger. Vi befinder os i 2010, og kvinder i visse medlemsstater får stadig ikke anerkendt deres rettigheder og er fuldstændig afhængige af deres ægtefælles forsikring.

I denne tid med økonomisk krise kan vi ikke tillade, at medhjælpende ægtefæller er afhængige af et system, der kan sende dem ud i fattigdom fra den ene dag til den anden, f.eks. i tilfælde af skilsmisse eller separation. Derfor kan vi ikke godtage, at medlemsstater kan opretholde nationale bestemmelser, der begrænser adgangen til særlige socialsikringsordninger eller indebærer særlige finansieringsbetingelser. Medhjælpende ægtefæller skal være dækket med hensyn til pension, familieydelser, sundhedspleje, ydelser ved uarbejdsdygtighed og barsel.

Endelig er det på dette trin af forhandlingerne medlemsstaterne, der afgør, hvorvidt denne sociale beskyttelse skal gennemføres på obligatorisk eller frivillig basis. Derfor opfordrer jeg kraftigt alle medlemsstaterne til at gøre deres yderste for at sikre, at denne beskyttelse gøres obligatorisk. Vi skal alle gøre vores for at bekæmpe jobusikkerhed og manglende anerkendelse af rettigheder, særlig i en tid med økonomisk krise.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Fru formand! Jeg vil også gerne takke Astrid Lulling for det arbejde, hun har udført. Jeg er som andre medlemmer enig med hende i, at de bedre barselsforhold for selvstændige erhvervsdrivende kvinder og forbedringerne for selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller i dette direktiv ikke skal begrænses til personer, der arbejder i landbruget, men at de naturligvis også skal gælde for andre områder, herunder de liberale erhverv. Medhjælpende ægtefæller har ikke alle steder selvstændig juridisk status, så deres arbejde anerkendes ikke altid, og de har ikke deres egne sociale sikringsordninger. Det er absolut nødvendigt at anerkende deres erhvervmæssige status og definere deres rettigheder. Det glæder mig, at Rådet har anerkendt Parlamentets holdning fra førstebehandlingen om, at barselsydelser skal gøre det muligt for alle at tage en pause på mindst tre måneder, det nødvendige minimum for at sikre et ordentligt

forløb for en normal graviditet og moderens fysiske restituering efter en normal fødsel, selv om barnets sunde udvikling optimalt kræver mindst to års individuel pleje i hjemmet. Jeg er ked af, at Rådet ikke anser disse tre måneder for den absolutte minimumsstandard, som medlemsstaterne socialsystemer automatisk skal tilbyde, og at yderligere ydelser kun kan tilbydes på frivillig basis.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Fru formand! Jeg vil også gerne støtte og byde det foreliggende kompromis velkommen, da det sætter fokus på de demokratiske mangler, som særlig kvinder i mange år har lidt under, når de hjælper deres selvstændige ægtefælle inden for handel, håndværk, små og mellemstore virksomheder og i de liberale erhverv uden nogen anerkendelse af deres arbejde.

Selvstændige erhvervsdrivende og deres partnere, hvoraf størstedelen er kvinder, har rettigheder. De er ikke usynlige arbejdere – de har ret til social sikkerhed, til sundhedspleje, til pension, til barselsorlov, til forældreorlov og til fædreorlov. Kvinder har i årevis ofret sig selv for deres mænd, givet afkald på deres faglige udvikling og ofret sig for deres børn og deres familie ved at tilbyde billig, ubetalt arbejdskraft. Ofte er de efter en skilsmisse eller deres mands død ladet tilbage uden forsikring, uden ydelser eller kompensation.

Det foreliggende kompromis afbøder nogle af de eksisterende uligheder. Der er imidlertid uden tvivl behov for yderligere støtte til kvinder, til fremme af lighed for kvindelige iværksættere, særlig i en tid med økonomisk krise og hvor EU er i gang med at definere morgendagens politik, for EU i 2020.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne sige Dem mange tak for at lade mig få ordet om dette emne. Omkring 30 % af alle selvstændige erhvervsdrivende i EU er kvinder. De er særlig godt repræsenteret i små og mellemstore virksomheder, særlig i servicesektoren, og yder derfor et stort økonomisk bidrag til vores samfund.

Disse kvinder skal have de samme muligheder som deres mandlige kollegaer, uden at det skal være nødvendigt at bruge kvoter eller lignende. Selvstændige erhvervsdrivende kvinder skal ofte slås med det problem, at det at blive mor kan true dem på deres levebrød. I lyset af den stadig ældre befolkning er det nu vigtigere end nogensinde at sikre effektive muligheder for barsel og at prioritere familien.

Familievirksomheder, hvor kvinderne hjælper til, spiller også en vigtig rolle – både inden for de liberale erhverv, handel, detailsalg og navnlig i landbruget. På alle disse områder er det nødvendigt at sikre en passende social og juridisk beskyttelse.

Ikke desto mindre skal medlemsstaterne til enhver tid bevare deres kompetence på sociallovgivningsområdet, og denne skal aldrig overdrages til EU. Det handler om kompromiser og muligheder for at tage hensyn til forskellige socialpolitiske traditioner, såsom om forsikring af medhjælpende ægtefæller skal gøres obligatorisk eller frivillig.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil også gerne lykønske fru Lulling. Jeg glæder mig over, at denne betænkning er endnu et skridt fremad mod realiseringen af princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder for selvstændige erhvervsdrivende. En vigtig hjørnesteen er, at ikke blot ægtefæller, men også livsledsagere er omfattet, hvilket er helt på sin plads. Langt om længe kan medhjælpende partnere nyde godt af det samme sociale beskyttelsesniveau, og dette gælder også for barselsydelser.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Fru formand! Jeg vil også gerne lykønske fru Lulling. Særlig kvinder får helt nye muligheder som selvstændige erhvervsdrivende i små og mellemstore virksomheder. I en krisetid som denne skal vi huske på, at der ligger gode muligheder i selvstændig erhvervsvirksomhed fremover, at der kan skabes nye job på dette område, og at det også skaber mulighed for udvikling af helt nye brancher. Vi har f.eks. udviklet Girls' Day for at opmuntre unge kvinder til at tage tekniske job, for det er i disse tekniske job, at der opstår helt nye muligheder, og i dag er folk ikke rigtig klar over, hvor mange forskellige job der egentlig er tilgængelige for kvinder. Endelig er det også kvinder, der igen og igen sikrer økonomisk stabilitet. Jeg tror, at det i en krisetid er særlig vigtigt at sikre, at virksomheders egenkapital og risikovillige kapital kan udnyttes på lige vilkår af kvinder.

Günther Oettinger, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Vi har i dag gjort fremskridt i kampen mod fattigdom og for fremme af kvindelige selvstændige erhvervsdrivende. Processen er ikke hermed slut, men det er et kæmpe skridt fremad. Såfremt Rådet godkender forslaget, vil selvstændige erhvervsdrivende kvinder for første gang nogensinde have ret til barselsorlov. Medlemsstaterne vil også have en klar forpligtelse til på anmodning at yde social beskyttelse til medhjælpende ægtefæller.

Jeg vil gerne takke Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og hele Parlamentet for det arbejde, der er blevet lagt i opnåelsen af denne succes.

Til sidst vil jeg gerne sige et par ord til fru Lulling, der i mange år personligt har kæmpet for denne sag. Den kamp er nu vundet, og jeg er dybt taknemmelig for hendes indsats, der har ført til dette bemærkelsesværdige resultat.

Astrid Lulling, ordfører. – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne først takke kommissær Oettinger, der har repræsenteret sin kollega kommissær Reding på så fremragende engelsk.

(FR) Jeg er tilfreds. Jeg takker alle de medlemmer, der har talt, fordi de støtter den holdning, der deles af et overvældende flertal i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, hvilket vil gøre det muligt at vedtage denne tekst i morgen.

Jeg vil gerne berolige hr. Romeva i Rueda. Denne tekst er ikke perfekt. Den lever stadig ikke op til mine krav. Vi har endnu ikke vundet krigen, men vi har vundet et vigtigt slag. Dette er et skridt i den rigtige retning.

Jeg vil også gerne sige til hr. Romeva i Rueda og fru Figueiredo, at de ikke skal bekymre sig om barselsbeskyttelse – det, de ønsker, er der sørget for i betragtning 17 a. Læs den – jeg har ikke tid til at læse den op. Der er kun én tilføjelse. Hvis vi skulle stemme for dette, ville det ikke være muligt at vedtage direktivet under det spanske formandskab, og vi ville risikere at miste måneder om ikke år til ingen verdens nytte – jeg vil gerne berolige forslagsstillerne – det, de foreslår i deres ændringsforslag, foreslås med andre ord i ændringsforslag 4, der blev vedtaget ved førstebehandlingen og taget op i sin helhed af Rådet. Jeg tror derfor, at disse medlemmer med god samvittighed kan stemme for de andre ændringsforslag.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag den 18. maj 2010.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Robert Dušek (S&D), skriftlig. – (CS) Direktivet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv sigter mod at forene gældende EU-lovgivning og erstatte en række direktiver, der behandler denne politik på en fragmenteret måde. De sociale forhold for selvstændige erhvervsdrivende og ansatte er meget forskellige fra den ene medlemsstat til den anden, og socialsikringsydelser i tilfælde af langvarig eller permanent udelukkelse fra arbejdsmarkedet er i nogle tilfælde praktisk talt ikke eksisterende. Selvstændige erhvervsdrivende har ofte ingen sygeforsikring. De arbejder, når de er syge, fordi det er en større økonomisk fordel. Kvinder vender tilbage til arbejdet, når de har født, og tager ikke barselsorlov. Medhjælpende ægtefæller har ikke deres egne sociale sikringsordninger. Selvstændige erhvervsdrivende er vigtige for økonomien, og de er uerstattelige i samfundet. Disse personer sørger økonomisk for sig selv og deres familier, betaler skat til statskassen og betaler for social- og sundhedsforsikringer. Staten skal ikke bidrage til deres underhold. Deres rolle er særlig uundværlig i regioner, hvor der af forskellige årsager er mangel på job hos såkaldte store arbejdsgivere samt i landbruget. Det er derfor nødvendigt at indføre harmoniserede minimumsstandards, der vil hjælpe med til at sikre selvstændige erhvervsdrivende samme status som ansatte samt ligestilling mellem selvstændige mænd og kvinder. Målet bør være større beskyttelse under barsel, anerkendelse af behov for orlov til pleje af familiemedlemmer og anerkendelse af en medhjælpende ægtefældes bidrag.

Zita Gurmai (S&D), skriftlig. – (EN) Fru formand! Det forslag, vi drøfter i denne uge, er ikke af teknisk karakter. Det er et spørgsmål om retfærdighed og sund fornuft – på to måder. Det er ikke alene ud fra en moralsk, men også en økonomisk synsvinkel, klart, at vi er nødt til at yde social beskyttelse og barselsydelser til gravide selvstændige og selvstændige mænds gravide ægtefælder eller livsledsagere. Vi må ikke diskriminere disse kvinder eller partnerne, der lever sammen med mænd, der vælger denne type arbejde, især ikke når vi alle er enige om, at vi må tilskynde flere kvinder til at gå ind i erhvervslivet. Mens vi forsøger at kæmpe os ud af krisen, fremmer vi skabelsen af arbejdspladser, herunder arbejdspladser til selvstændige erhvervsdrivende. Derfor er vi også nødt til at sikre, at der er et incitament for kvinder til at starte egen virksomhed. For det andet må vi ikke diskriminere nyfødte i disse familier. Det er uacceptabelt, at børn af almindeligt ansatte har ret til at have deres mor eller far hos sig (uden at familiens levebrød er truet) i de første uger af deres liv, når andre børn ikke har denne ret, fordi deres forældre er selvstændige erhvervsdrivende.

16. Bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indstilling ved andenbehandling af Țicău, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD)) (A7-0124/2010).

Silvia-Adriana Țicău, ordfører. – (RO) I 2008 forpligtede EU sig til at reducere energiforbruget med 20 % og sikre, at 20 % af energiforbruget i 2020 dækkes med vedvarende energikilder. På Det Europæiske Råds møde den 25. og 26. marts 2010 fastlagde EU's ledere et fælles mål om at øge energieffektiviteten med 20 % inden 2020.

Bygninger står for 40 % af det samlede energiforbrug og for 35 % af de forurenende udledninger. En forbedring af bygningernes energimæssige ydeevne vil have en stor effekt på de europæiske borgeres liv. I EU bruger en familie i gennemsnit 33 % af sin indkomst på vand, elektricitet, gas og vedligeholdelse. Dette tal kan faktisk nå helt op på 54 % for familier med meget lave indkomster. Investeringer i forbedret energieffektivitet vil ikke kun sikre mindre energiregninger, men vil også skabe 2,7 mio. flere arbejdspladser i EU inden 2030.

I november 2008 fremlagde Kommissionen et forslag til retsakt med henblik på en omarbejdning af direktiv 2002/91/EF om bygningers energimæssige ydeevne. I april 2009 vedtog Europa-Parlamentet med et meget stort flertal dets holdning ved førstebehandlingen som led i den fælles beslutningsprocedure. Efterfølgende gennemførte Parlamentet og Rådet intense forhandlinger under det svenske EU-formandskab. I november 2009 nåede man frem til en politisk aftale om lovforslagets tekniske detaljer.

Denne aftale indeholder følgende vigtige resultater:

Der blev indført en separat artikel sammen med flere betragtninger og bestemmelser vedrørende finansieringsrelaterede aspekter. Kommissionen skal identificere de eksisterende finansielle instrumenter og skattemæssige foranstaltninger og fremsætte nye forslag senest den 30. juni 2011. Disse bestemmelser suppleres også af en erklæring fra Kommissionen.

Alle nye bygninger skal være næsten energineutrale senest den 31. december 2020, og størstedelen af energien skal desuden komme fra vedvarende energikilder. Denne frist er flyttet to år frem for den offentlige sektor. I forbindelse med næsten energineutrale bygninger skal medlemsstaterne fastlægge klare målsætninger og udarbejde handlingsplaner, der også skal omfatte støtteforanstaltninger.

Den energimæssige ydeevne af bygninger, der undergår store renoveringer, eller af renoverede dele af disse bygninger skal leve op til de minimumskrav for energieffektivitet, der også gælder for bygningernes tekniske systemer og komponenter, som har en betydelig indvirkning på bygningernes energimæssige ydeevne.

Der blev indført nye bestemmelser vedrørende attesting. En minimumsmængde af information skal angives i en attest, herunder finansieringsmuligheder. Der blev indført bestemmelser om udstedelse og opslag af energiattester.

Energiattestens indikator for bygningens energimæssige ydeevne skal anføres i annoncer for salg eller leje af bygningen eller dele af bygningen.

Der skal informeres bedre og skabes større gennemsigtighed vedrørende eksperters akkreditering og uddannelse og information til ejere og lejere.

Der skal afholdes høringer med de lokale myndigheder, og de skal yde støtte til håndhævelsen af anbefalinger og indføre nye bestemmelser rettet mod lokale byplanlæggere og arkitekter for at sikre, at der tages hensyn til bygningernes energimæssige ydeevne.

Der er blevet indført intelligente målingssystemer og aktive kontrolsystemer såsom automatiserings-, kontrol- og overvågningssystemer, der er konstrueret med henblik på energibesparelse.

Der vil ikke blive udviklet en fælles metodologi, men senest den 30. juni 2011 vil Kommissionen udvikle en komparativ metoderamme til beregning af omkostningsoptimale mindstekrav til energimæssig ydeevne. Direktivet vil blive revideret senest 1. januar 2017. Rådets fælles holdning er baseret på den aftale, der blev underskrevet i november 2009 mellem Europa-Parlamentet og Rådet. Derfor anbefaler jeg dets vedtagelse.

FORSÆDE: Stavros LAMBRINIDIS*Næstformand*

Günther Oettinger, medlem af Kommissionen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er sjældent i politik at have chancen for at fremsætte forslag og tiltag, der kan karakteriseres som win-win. I dag har vi netop en sådan chance, nemlig den kommende vedtagelse af den omarbejdede version af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne.

Bygninger står for 40 % af energiforbruget og for 36 % af EU's kuldioxidudledninger. Ved at gennemføre økonomiske tiltag for at reducere energiforbruget i boligsektoren kan vi yde et betydeligt bidrag til opfyldelsen af vores målsætninger for 2020 om reduktion af drivhusgasser og energibesparelser. Ved at gøre dette vil vi samtidig styrke vores energisikkerhed og skabe vækst og arbejdspladser i byggebranchen. Det omarbejdede direktiv om bygningers energimæssige ydeevne vil også tilskynde til en forøgelse af standarderne i de nationale regler om energieffektivitet i husbyggeri og vil hjælpe forbrugerne med at reducere deres forbrugsafgifter. Energieffektivitet er den billigste måde at bekæmpe klimaændringer.

Jeg vil gerne understrege tre elementer i det omarbejdede direktiv, der i vores øjne udgør store fremskridt sammenlignet med situationen indtil nu.

Først og fremmest vil nationale krav til nybyggeri og renoveringer føre til betydelig mere energibesparende bygninger. Dette direktiv dækker også små bygninger med et brugbart areal på mindre end 1 000 m² samt små energirelevante renoveringsarbejder og udskiftning af kedler og vinduer.

For det andet betyder den omarbejdede version, at vores borgere vil blive bedre informeret. Husejere og lejere vil være godt informeret om specifikke detaljer om en bygnings energiforbrug og potentielle energibesparelser. Det burde være et incitament for markedet til at bygge lavenergihuse og gennemføre en lang række renoveringsprojekter.

For det tredje skal alle nye bygninger med virkning fra 2020 opfylde den meget strenge standard vedrørende næsten energineutrale bygninger. Desuden skal medlemsstaterne udarbejde nationale handlingsplaner for at hæve standarden for eksisterende bygninger, så den kommer tættere på niveauet for næsten energineutrale bygninger.

Af alle disse årsager er det nye direktiv et vellykket resultat for den europæiske energipolitik. Jeg vil gerne takke medlemmerne af Parlamentet og fru Țicău for det gode samarbejde i de seneste måneder og også for den usædvanligt hurtige vedtagelse af direktivet.

De har allerede understreget, at den omarbejdede versions fulde energibesparelspotentiale kun vil kunne blive realiseret, hvis det gennemføres effektivt og hurtigt, og hvis der samtidig findes støtteinstrumenter. Til dette formål er vi nødt til at gøre bedre brug af eksisterende finansielle instrumenter såsom Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, der giver mulighed for at bruge 4 % af budgettet på energieffektivitetsforanstaltninger – en mulighed, der til dato sjældent er blevet anvendt af medlemsstaterne.

Desuden vil vi gerne yde medlemsstaterne finansiell støtte til deres bestræbelser på at renovere bygningsmassen. Vi arbejder i øjeblikket – som tidligere bebudet i Udvalget om Industri, Forskning og Energi – på omfordelingen af mindst 150 mio. EUR af uudnyttede midler fra den europæiske økonomiske genopretningsplan til projekter inden for vedvarende energi og energieffektivitet.

Jeg er sikker på, at Parlamentets støtte i dag er et vigtigt skridt fremad. Jeg vil gerne takke alle for det gode samarbejde.

Paul Rübig, for PPE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, fru Țicău! Jeg vil gerne lykønske Dem med denne betænkning. Jeg mener, den er et stort skridt i den rigtige retning. Der findes over 160 mio. bygninger i Europa, og disse bygninger skal renoveres med hensyn til deres varmeeffektivitet for at minimere energiforbruget, hvorved der kan opnås en tilsvarende reduktion af det samlede energiforbrug.

40 % af energien bruges til opvarmning og køling af bygninger. Vi håber, at renovering vil gøre det muligt at nå vores målsætning om en nedskæring af det samlede energiforbrug på 5 % senest i 2020. Vi er dog også optaget af at skabe nye arbejdspladser. Der er ingen tvivl om, at vi har brug for nye uddannelsesordninger til de håndværkere, der ikke blot skal renovere de eksisterende bygninger, men også bygge nye. Vi har brug for små og mellemstore virksomheder med speciale inden for dette felt, og vi skal gøre det muligt for dem at tjene penge på dette område og betale højere nettolønninger. Jeg tror, at det er den bedste måde at komme ud af krisen på, fordi det ikke alene – naturligvis – vil give nye skatteindtægter, men fordi energi fra fossile

brændstoffer vil blive erstattet af vedvarende energi, hvorved forbruget af fossile brændstoffer vil blive reduceret.

Jeg tror på, at udskiftning af fossile brændstoffer i forbrug og produktion er vejen frem, og at det naturligvis også vil resultere i en mærkbar reduktion af husholdningernes udgifter. Jeg mener også, at disse investeringer vil være en god forretning, og at vi ikke skal opretholde det forbrugsniveau, vi har set i de seneste årtier. Vi bør udnytte denne mulighed for at begynde at investere igen. Investeringer er særlig vigtige i krisetider, fordi det gør det muligt at overvinde krisen – og overvinde den med et minimum af bureaukrati.

Zigmantas Balčytis, for S&D-Gruppen. – (LT) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske min kollega fru Țicău med det enorme arbejde, hun har lagt i udarbejdelsen af denne vigtige betænkning. Efter min mening er den aftale, der er opnået med Rådet, meget ambitiøs, og den repræsenterer et nyt kvalitativt spring fremad for hele branchen. Derfor er det nu meget vigtigt for medlemsstaterne at gennemføre direktivets bestemmelser korrekt og til tiden. Spørgsmålet om bygningers energiforbrug er særlig relevant i den overordnede sammenhæng med det indre energimarked. Byggebranchen i EU er en af de brancher, hvor der er størst mulighed for energibesparelse. Det gælder i særdeleshed for befolkningerne i de nye EU-medlemsstater, fordi disse lande har den største andel af gamle og energiineffektive beboelsesejendomme, og de meget lavtlønnede beboere er tvunget til at betale mest for kommunale tjenester. Udviklingen hen imod næsten energineutrale bygninger betyder, at overlæggeren er blevet hævet endnu mere for byggefirmaer end hidtil, når vi taler om passivhus-teknologien. Jeg vil gerne gentage, at det virkelig er vigtigt og meget ambitiøst, og forhåbentlig vil det snart blive anvendt i praksis.

Fiona Hall, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil også gerne lykønske fru Țicău, der med imponerende engagement har arbejdet med denne sag. Vi er blevet meget forsinket på grund af de juridiske tilpasninger, der var nødvendige som følge af Lissabontraktaten, og som har betydet, at der er blevet udledt langt mere CO₂, end der ville have været, hvis vi havde kunnet gøre dette tidligere.

I denne langvarige proces er det let at glemme, at nogle af elementerne i denne omarbejdning faktisk blev anset for at være temmelig radikale, da de første gang blev bragt på banen, særlig afskaffelsen af tærsklen på 1 000 m², der første gang blev foreslået af Parlamentet i dets betænkning om handlingsplanen for energieffektivitet, samt kravet om, at alle nye bygninger skal være næsten energineutrale inden 2021. Desværre vil dette nye krav til nye bygninger ikke hjælpe os med 20-20-20-målene, især fordi det i stigende grad er ved at gå op for os, at vi er nødt til at overveje en reduktion i drivhusgasudledninger på mindst 30 %. Hvis vi vil opnå en effekt i forhold til vores klimaændringsmål, er vi nødt til at koncentrere os om eksisterende bygninger og de krav til energieffektivitet, der gælder for dem.

Jeg foreslår tre centrale tiltag, som vi skal sætte i gang, hvis vi vil udnytte potentialet for energibesparelser i eksisterende bygninger.

For det første er det meget vigtigt, at Kommissionen udvikler en solid og omkostningsoptimal metode til renovering. Tidsplanen er temmelig stram, men det er også nødvendigt, da der allerede er blevet spildt så meget tid, og da vi ikke vil se den omkostningsoptimale metode sat i værk før 2014.

For det andet skal alle medlemsstaterne overveje at vedtage nationale årlige mål for forbedring af en vis procentdel af deres eksisterende bygninger. Hvis vi havde et 'bindende' europæisk mål for energieffektivitet, er jeg sikker på, at medlemsstaterne ville træffe den type foranstaltninger meget hurtigt, fordi det ville gå op for dem, at en af de nemmeste måder at nå et energieffektivitetsmål på er systematisk opgradering af eksisterende bygninger.

Sidst, men ikke mindst, skal medlemsstaterne indføre forhåndsfinansiering til energieffektivitetsforbedringer, og – på trods af ordførerens store arbejde og skyggeordførernes bedste bestræbelser – er vi ikke nået så langt hermed i omarbejdningen, som Parlamentet kunne have ønsket. Derfor er det særlig vigtigt, at vi nu skaffer penge til energieffektivitet i det økonomiske genopretningsprogram, og jeg håber ikke, at Kommissionen vil forhale sit forslag herom.

Endelig vil jeg gerne i lyset af kommentarerne i statusdokumentet om den tidligere svage gennemførelse af energieffektivitetslovgivningen spørge Kommissionen, om den kan garantere, at dette direktiv vil blive gennemført fuldt ud og til tiden.

Claude Turmes, for Vets/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lykønske fru Țicău og alle skyggeordførerne. Dette direktiv ville ikke have været så stor en succes uden et stærkt Europa-Parlament.

I mine to og et halvt minut vil jeg ikke tale så meget om direktivet, men mere om, hvad der skal gøres i fremtiden for at gøre noget ved dets svagheder, særlig hvad angår de eksisterende bygninger. Er der noget mere relevant i en krisetid end at forbedre den måde, vi udnytter Europas ressourcer på, og øge energiproduktiviteten? Det, vi virkelig har brug for fra Kommissionens side lige nu, er et europæisk bygningsinitiativ med fire centrale søjler.

For det første bistand til de nationale regeringer i forbindelse med gennemførelsen af direktivet. Det sidste direktiv blev ikke korrekt gennemført. I Deres generaldirektorat har De én fuldtidsansat, og han tager af sted i juli, kommissær Oettinger! Hvordan vil De sikre, bl.a. rent personalemæssigt, at direktivet bliver gennemført korrekt?

For det andet, som De har nævnt, finansieringsmodeller. Hvad kan der gøres i Kommissionen for at forbedre anvendelsen af ressourcer fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til bygninger? Måske kan De give os nogle oplysninger om de uudnyttede midler fra den nævnte europæiske genopretningsplan.

For det tredje har vi brug for større arbejdsproduktivitet i byggeriet, og det vil kræve mere uddannelse. Bedre uddannede arbejdstagere vil øge produktiviteten, men vil naturlig også rejse spørgsmål om løn- og arbejdsvilkårene i den europæiske byggebranche. Som konsekvens heraf vil vi også få brug for et initiativ fra Kommissionens side om en dialog mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan mellem byggebranchen og fagforeningerne.

Endelig er der et stort behov for større fokus på forskning og udvikling inden for bygninger, på byggeri af billige energineutrale eller næsten energineutrale boliger og – frem for alt – nye måder at organisere renovering af bygninger. Vi vil kun være i stand til at bygge eller renovere billigere, hvis hele renoveringsprocessen er bedre planlagt. Dette er et andet område, hvor de europæiske forskningsmidler kan bruges til at yde reel og håndgribelig støtte til såvel nationale regeringer som byggebranchen.

Vicky Ford, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil også gerne starte med at takke fru Țicău og de andre ordførere for håndteringen af dette direktiv. Der har været en behagelig stemning mellem grupperne, og det er meget opmuntrende at høre, at forhandlingerne om de næste skridt allerede er begyndt.

Jeg hilser betænkningen velkommen. Som mange allerede har nævnt, forbruges 40 % af vores energi i bygninger. Vi har brug for en mere bæredygtig levevis, ikke kun på grund af CO₂-udfordringen, men også da vi alle er bekymret over stigende energipriser og energisikkerhed.

Nogle medlemsstater er allerede langt mere ambitiøse i deres nationale regler om energieffektivitet, og jeg håber, at dette direktiv vil opmuntre andre til at følge trop. Energiattester bidrager til at skabe opmærksomhed omkring, hvor der kan spares energi og omkostninger, og fremme af installation af intelligente målere i nybyggerier og nyrenoverede bygninger giver forbrugerne bedre kontrol over deres energirelaterede beslutninger. Dette er en god udvikling.

Denne omarbejdning blev til, fordi det oprindelige direktiv ikke blev gennemført særlig tilfredsstillende. Fremadrettet skal Parlamentet og Kommissionen altid holde øje med, hvordan medlemsstaterne gennemfører denne omarbejdning. Kommissionen skal hjælpe med at lette udvekslingen af bedste praksis blandt medlemsstaterne og sikre, at mindstekravene til energimæssig ydeevne er forenelige, samtidig med at de afspejler regionale forskelle.

Vi ved alle, at hvis vi skal imødegå udfordringerne med hensyn til energibesparelse, er det vigtigt, at forbrugerne både i den offentlige og private sektor anerkender og ser de fordele, der kan opnås ved at engagere sig direkte i energibesparende initiativer, såvel miljømæssigt som økonomisk, men jeg vil gerne advare Dem, for i min egen medlemsstat har der været et eksempel på overregulering i forbindelse med gennemførelse af direktivet, særlig i forbindelse med kravene til energiattester for offentlige bygninger, og dette har i nogle tilfælde ført til bureaukratiske ekstraomkostninger med kun små energibesparelser og til tab af offentlig støtte, hvilket er beklageligt.

Til sidst vil jeg gerne sige, at alle de, der frygter, at EU for øjeblikket står over for en identitetskrise, bør lade sig opmuntre af denne betænkning. Der har været enighed om formål og overbevisning fra begyndelsen af min deltagelse – og jeg ved, at dette går mange år tilbage til tiden, før jeg blev medlem af Parlamentet sidste sommer. Lad os huske på, at EU er stærkest, når vi fokuserer på kerneområder, hvor vi kan skabe værdi ved at arbejde sammen mod fælles mål.

Marisa Matias, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. Formand! Jeg vil også gerne starte med at lykønske fru Țicău med alt det hårde arbejde og engagement, hun har lagt i denne vigtige betænkning, og med det arbejde, hun

har gjort for at forbedre bygningers energimæssige ydeevne og for at støtte et mere bæredygtigt Europa. Som vi ved, ligger forbruget af energi i EU et godt stykke over det acceptable niveau, og derfor er det så vigtigt, at vi bevæger os fremad med sådanne forslag.

Det er på høje tid, at vi får en politik, der er ambitiøs efter europæiske standarder, og at vi tilføjer yderligere foranstaltninger til denne ambitiøse politik, særlig midt i en krise, som den vi oplever nu. Bygge- og anlægssektoren anses for en af de sektorer eller et af de markeder, der har det største potentiale hvad angår energibesparelser og på andre områder, hvorfor det er den oplagte sektor til støtte af offentlige politikker. Jeg vil gerne slutte her.

Vi forventer derfor at drage fordel af denne mulighed, vi har fået for at investere i forbedring af bygningers energimæssige ydeevne, og af potentialet for at skabe millioner af arbejdspladser i de kommende år. Endvidere handler det ikke kun om nye bygninger, men også om renovering og modernisering af eksisterende bygninger, der er forfaldne eller forladte.

Lad os derfor udnytte muligheden for at bruge denne lovgivning som et vigtigt bidrag til at sætte skub i den europæiske økonomi. Vi må begynde at få det bedste ud af investeringer, der kan og skal være strategiske, for at lægge krisen bag os. Lad os håbe, at Kommissionen vil foretage investeringer, og at medlemsstaterne kan udnytte dem bedst muligt.

Jaroslav Paška, for EFD-Gruppen. – (SK) Hr. formand! Først vil jeg gerne sige, at det glæder mig meget, at EU har indset potentialet for store energibesparelser i driften af bygninger. Energibesparelser kan opnås relativt hurtigt og effektivt ved at forbedre bygningers varmeisoleringssevne, selv med den ekstra opvarmning af ældre bygninger.

Men varmetab ved opvarmning af bygninger er ikke den eneste kilde til spild af energi i bygninger. I forbindelse med energiforbrug er opvarmning af vand til personlig hygiejne og aircondition i lukkede rum en vigtig post i udviklede samfund. På disse områder vil metoderne til energibesparelse dog blive noget mere komplicerede. De vil omfatte effektivitetsforbedringer af relativt komplicerede og avancerede systemer, der sørger for regulering og overførsel af energi mellem forskellige medier i selve bygningen.

Da de fleste bygninger overordnet set er unikke, skal hver bygnings interne energisystem planlægges korrekt og implementeres på mere eller mindre individuel basis for den pågældende arbejdsplads eller husholdning. Vores mål skal derfor omfatte en betydelig udvidelse af kravene i forbindelse med kompleksiteten og sværhedsgraden af det tekniske arbejde og planlægningsarbejde, der er rettet mod korrekt specifikation af intelligente energiløsninger til individuelle bygninger.

Vi skal derfor også finde ud af, hvordan vi kan tilskynde personer, der arbejder på dette område, til at videreudanne sig. Personligt vil jeg glæde mig meget, hvis dette direktivs mål bliver gennemført korrekt. Jeg tror dog, at det vil blive svært på nogle områder.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær! Bygge- og anlægssektoren står for 40 % af EU's energiforbrug og 35 % af dets udledninger. Det fastslås i denne lovgivning, at nye bygninger senest i 2020 skal være næsten energineutrale, og at renoverede eksisterende bygninger skal opfylde mindstekravene til energimæssig ydeevne.

Denne lovgivning vil derfor bidrage til reduceret energiahængighed i Europa, reduceret CO₂-udledning, forbedret indendørs og udendørs luftkvalitet og øget velvære i byerne. Incitamentet til at forbedre bygningers energimæssige ydeevne udgør også en mulighed for at omklassificere vores byer, hvilket vil bidrage til turisme, skabelse af arbejdspladser og bæredygtig økonomisk vækst i EU.

Dog kræver omklassificeringen øgede offentlige og private investeringer. Vi taler om direkte offentlige investeringer med en umiddelbar effekt på skabelse af arbejdspladser og involveringen af små og mellemstore virksomheder. Et program for omklassificering af vores byer vil være et sikkert kort, som vil hjælpe os med at komme økonomisk på fode igen.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at bruge strukturfondene til at omklassificere bygninger miljø- og energimæssigt, hvor denne finansiering skal bruges som en katalysator til at tiltrække private midler. Jeg opfordrer dem også til at samarbejde om at finde en passende finansieringsmodel til renovering af eksisterende bygninger.

Ivori Padar (S&D). – (ET) Hr. formand! Fru Țicău's betænkning er et af de vigtigste energi- og klimapolitiske instrumenter, vi har vedtaget i de senere år. Jeg vil gerne lykønske alle, der arbejder på denne betænkning,

men først og fremmest ordføreren, fru Țicău. Jeg vil ikke gentage det, der allerede er blevet sagt, men fokusere på to punkter.

For det første skaber direktivet mange nye forretningsmuligheder for iværksættere. Ud over de nye teknologier til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne vil der i fremtiden også være øget efterspørgsel efter miljøvenlige byggematerialer, reduktion af forbruget af materialer og affald i bygge- og anlægssektoren, genbrug af byggeaffald og udvikling af intelligente huse. Derfor bør europæiske iværksættere i samarbejde med EU og medlemsstaterne nu investere i teknologier, der reducerer den store effekt, bygninger har på miljøet, for i øjeblikket forbruger bygninger ca. 40 % af EU's energi, udleder 38 % af EU's CO₂, og derudover er bygge- og anlægssektoren den mest ressourcetunge sektor i EU's økonomi.

For det andet giver direktivet kun til dels svar på spørgsmålet om, hvem der skal betale for alt dette. F.eks. indeholder direktivet forslag om, at Kommissionen skal bruge flere ressourcer fra EU's strukturfonde til finansiering af bygningers energimæssige ydeevne. I mine øjne er det ekstremt vigtigt, at vi i forbindelse med revisionen af de nuværende finansielle overslag ikke forpasser muligheden, og at vi finder ressourcer til at øge finansieringen af bygningers energimæssige ydeevne. Energibesparelser er den billigste måde at producere energi, så lad os udnytte den.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg hilser det positive fremskridt, som dette direktiv repræsenterer, velkommen i lyset af det store behov for bekæmpelse af klimaændringerne.

2010 er året for kampen mod fattigdom og social udstødelse. Det Europæiske Partnerskab for Energi og miljø (EPEE) vurderer, at mellem 50 og 125 mio. europæere lider under energifattigdom. Denne nye lovgivning vedrører imidlertid kun nye bygninger og påvirker kun 2,7 mio. nye hjem om året, mens der er 200 mio. gamle hjem i EU. Faktum er, at mindst 150 mio. hjem skal renoveres inden 2050 for at opnå faktor 4.

Siden 2007 er 4 % af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) blevet sat til side til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne, men de er kun blevet anvendt i et meget begrænset omfang, hr. kommissær. Hvordan vil De så lægge pres på medlemsstaterne for virkelig at anvende disse midler, for hvis ikke de bliver anvendt, risikerer de at forsvinde fra 2013, når nogle af dem faktisk skal forøges?

Algirdas Saudargas (PPE). – (LT) Hr. formand! Som mange af Dem har nævnt, er energibesparelser den mest økonomiske måde at sørge for energisikkerhed og begrænse mængden af CO₂-udledninger. Jeg vil også gerne lykønske alle vores kolleger, frem for alt ordføreren og alle vores andre kolleger, for denne vellykkede revision af direktivet. Dette område, byggebranchen, har et stort uudnyttet potentiale, ikke blot på energibesparelsesområdet, men også i forbindelse med skabelsen af nye arbejdspladser og gennemførelsen af nye teknologier. I mit land, Litauen, blev over 80 % af bygningerne f.eks. bygget for over 20 år siden, og de er meget uøkonomiske. Derfor er revisionen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne virkelig aktuel og nødvendig under den nuværende krise. Den aftale, der er indgået med Rådet om det nye direktivs ordlyd, er velafvejnet og afspejler fuldt ud subsidiaritetsprincippet. Direktivet indeholder minimumskrav til bygninger, både nye og renoverede, og vil skabe de rette betingelser for en optimering af forbruget af energiressourcer og spare borgerne og staten penge. Samtidig vil strengere regler om bygningscertificering og tilvejebringelsen af oplysninger opmuntre borgerne til at ændre deres forbrugsvaner. Selv om det er blevet sagt adskillige gange, vil jeg stadig gerne understrege, at direktivets succes afhænger af, at det gennemføres hurtigt i medlemsstaterne. I den forbindelse skal der træffes effektive økonomiske støtteforanstaltninger, både i medlemsstaterne og på EU-plan. Energieffektivitet, en af EU's prioriteringer, skal også blive en politisk prioritering for alle medlemsstaterne.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne vil få direkte indflydelse på de nye typer af investeringer, som foretages i bygge- og anlægssektoren. Investeringer i nye teknologier, som vil være rettet mod en reduktion af energiforbruget, vil have en væsentlig indflydelse på det nationale og regionale arbejdsmarked og forbedre EU's energisikkerhed.

Det er nødvendigt med finansielle instrumenter. Europas borgere kan ikke alene afholde udgifterne til en modernisering af energisystemerne. Den maksimale mængde ressourcer, som kan tildeles hertil fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, er ikke tilstrækkelig og skal forøges til det højest mulige niveau. Kommissionen skal yde supplerende støtte ved at etablere fonden for energieffektivitet inden 2014, som EU, Den Europæiske Investeringsbank og medlemsstaterne kunne finansiere i fællesskab.

Jeg opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at udvikle initiativet om intelligente byer og til at undersøge de aktuelle mekanismer, der anvendes i medlemsstaterne til at sprede bedste praksis i EU, og udvekslingen

af viden og den tekniske bistand med henblik på at skabe nye økonomiske ressourcer til forbedring af energieffektiviteten i boliger.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske fru Țicău med hendes betænkning og med direktivet. Dette direktiv er dog ikke det papir værd, det er skrevet på, hvis der ikke er nogen penge til det. Jeg vil gerne henlede kommissær Oettingers opmærksomhed på, at finansieringskilder skal være garanteret i budgettet for perioden efter 2013 og i samhørighedsfondene. Det er klart, at vi ud over EU-kilderne har brug for midler fra medlemsstaterne, privat kapital og bidrag fra befolkningen, med andre ord en markant form for samfinansiering. Hr. Marinescu har allerede nævnt, at vi skal identificere den form for avanceret praksis, som en række medlemsstater har indført ved hjælp af direkte subsidier, kreditfaciliteter eller andre metoder. I Ungarn blev 250 000 punkthuslejligheder renoveret, eftersom tilstanden af de gamle boliger i de nye medlemsstater er særlig frygtelig, hvilket mine estiske og lettiske kolleger allerede har nævnt. Efter min mening skal programmet til renovering af bygninger fortsættes og udvides til også at omfatte de fattige indbyggere i landdistrikterne, hvilket min kollega fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance også har bemærket.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg mener, at der er nogle få ting, som vi skal huske på i den kommende forhandling. For det første drøftes potentialet for energibesparelser i beboelsesejendomme i de kommende år. Det, der nemt kan gøres, er allerede delvist blevet gjort. I modsætning hertil kan renoveringer – særlig af fredede bygninger – være meget dyre. Det giver ikke nogen mening at renovere en bygning, så den er fantastisk energieffektiv, hvis den så står tom, fordi lejen er steget voldsomt. Selv i forbindelse med klimabeskyttelse mener jeg ikke, at vi skal blande os i borgernes ejerskabsrettigheder, hvad renoveringer angår. Der skal ikke være krav om at installere solpaneler, når man bygger et hus, lægger et nyt tag, bygger en tilbygning eller udskifter et opvarmningssystem, sådan som det er tilfældet i Marburgmodellen.

Et yderligere punkt vedrører energineutrale bygninger. Som vi ved, er det kun muligt for en husholdning at opfylde sit elektricitetsbehov ved hjælp af fotovoltaiik, hvis elnettet forbliver tilgængeligt i perioder, hvor der er mindre sol. Med andre ord forbliver omkostningerne de samme for eloperatørerne. Kombinerede varme- og elfaciliteter omfatter også dyre dobbeltstrukturer. Selv med en optimal strømstyring forbliver mange spørgsmål ubesvarede, og der kan forekomme dramatiske prisstigninger – bortset fra, at vi i de fleste tilfælde endnu ikke har tilsvarende intelligente apparater.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Hr. formand! Jeg hilser denne betænkning velkommen og særlig de glimrende punkter og anbefalinger fra mine kolleger. Det er helt sikkert, at størstedelen af de bygninger og private huse, som findes for øjeblikket, stadig vil være der ikke blot i 2020, men også i 2050. Således bør vi omgående rette fokus på disse bygninger og huse.

I mit eget land er der mange arbejdsløse mennesker, som for øjeblikket bygger huse osv. Men der er tusindvis af huse, som står tomme, uden at nogen bor i dem. Således er der ikke behov for at bygge nye huse. Derfor skal vi, som mine kolleger har bemærket, fokusere på de huse, der findes for øjeblikket. Jeg er enig med kommissæren – regeringerne skal anvende strukturfondene osv. til at håndtere dette arbejde omgående. Det er ekstremt vigtigt, og jeg anbefaler også, at planen gennemføres.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren, fru Țicău, med hendes indsats i forbindelse med denne betænkning. Bygge- og anlægssektoren har et stort potentiale for energibesparelser. Det er afgørende, at bygningernes energimæssige ydeevne forbedres for at nå målene i EU 2020-strategien. Energiattester er primært nødvendige med henblik på at informere købere om et hus' energimæssige ydeevne.

Rumænien havde til hensigt at indføre energiattester i forbindelse med ejendomshandler fra i år, men beslutningen om at vedtage udkastet til retsakt er blevet udsat. De primære årsager til dette var det utilstrækkelige antal energirevisorer og risikoen for at øge prisen på gamle huse. Ifølge regeringens repræsentanter vil de blive indført i Rumænien senest den 1. januar 2011. Den primære fordel, som den almindelige borger opnår i forbindelse med renoveringen af varmesystemer i beboelsesejendomme, er, at deres vedligeholdelsesomkostninger reduceres. Ministeriet for regionaludvikling og turisme har i år tildelt 150 mio. RON til dette formål.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Der er ingen tvivl om, at større energibesparelser i bygninger – delvist takket være dette direktiv – giver god politisk mening. Det er en lille del af mosaikken af ansvar for en bæredygtig levevis, samtidig med at det bidrager til Europas politiske uafhængighed af energiressourcer fra tredjelande. Ligesom Dem håber jeg, at vi faktisk kan reducere emissionerne om ti år og samtidig sinke vores stigende afhængighed af tredjelandenes energiressourcer, særlig olie og gas. Jeg hilser dette direktiv,

som vil give ny anledning til innovation i forbindelse med opvarmning af ikke blot nye, men også gamle bygninger, varmt velkommen. Bygninger tegner sig for helt op til en tredjedel af drivhusgasemissionerne, så vores mål omfatter naturligvis også økonomisk bistand fra medlemsstaterne. Jeg hilser også forslaget fra min kollega, hr. Marinescu, om at etablere en særlig fond, velkommen. Fonden ville selvfølgelig ikke kun støtte opvarmning af lejlighedsblokke, men alle bygninger i EU.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! I 2008 forpligtede EU sig til en nedskæring af energiforbruget på 20 % senest i 2020. En forbedring af energieffektiviteten i bygninger – med det formål at opnå næsten energineutrale bygninger – vil ikke blot reducere energiforbruget. Dette direktiv vil også hjælpe os med at overvinde krisen. Gennemførelsen heraf kræver eksperter og specialister, hvilket skaber arbejdspladser. Desuden vil det på lang sigt reducere de europæiske borgeres husholdningsudgifter. Endelig vil jeg nævne energisituationen i de eksisterende huse og andre bygninger og behovet for at sikre en tilsvarende forbedring af deres energisituation.

Günther Oettinger, medlem af Kommissionen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi er enige om, hvor vigtig en rolle de eksisterende bygninger, renoveringen af de eksisterende bygninger og opførelsen af nye bygninger spiller for at nå vores fælles mål vedrørende energieffektivitet og reduktion af CO₂-udledninger. På andre områder, som vi skal behandle – kraftværker, energimikset generelt eller bilsektoren – er der relativt få aktører at henvende sig til, nemlig energivirksomhederne eller de 12-15 bilproducerende virksomheder i Europa. Det betyder, at antallet af partnere, som skal overbevises, er til at overskue.

På bygningsområdet er der et enormt antal aktører. Husejere, lejere, brugere, kommunerne med deres byplanlægning og byudvikling generelt, dem, der udarbejder regional byggelovgivning – generelt provinserne eller nationalstaterne – der er kort sagt intet andet område, som er så vigtigt for at nå vores procentmål for energi og klimaet som bygge- og anlægssektoren, og ingen anden sektor har så mange millioner af partnere at overbevise – både horisontalt og vertikalt. Derfor er dette direktiv et vigtigt skridt, men det er uden tvivl ikke det sidste ord i denne sag.

Deres forslag og bidrag, som vi har fulgt tæt, glæder mig. Tro mig, når jeg siger, at jeg anser gennemførelsen af dette direktiv for at være lige så vigtigt som dets udarbejdelse. På nuværende tidspunkt eksisterer direktivet på papiret. Dets værdi vil bevises med dets gennemførelse. Til det har vi brug for, at alle er med – medlemsstaterne, men også de kommunale forvaltninger og ejerne og brugerne af vores bygninger.

Vi ønsker en gennemførelse af vores energibesparende foranstaltninger, ikke blot i nye bygninger, men også i forbindelse med renoveringsarbejde. I løbet af de kommende uger vil vi fremsætte et forslag til, hvordan de 115 mio. EUR eller mere kan anvendes helt konkret i den nærmeste fremtid. Vi arbejder intensivt på forberedelserne til dette. Vi ønsker at præsentere det så sent som muligt for at finde ud af, om der er mere end 115 mio. EUR tilgængelige, men i god tid for at sikre, at der ikke går nogen midler tabt på grund af tidsmæssige begrænsninger. Vi vil med glæde drøfte dette program om vedvarende energi og energieffektivitet yderligere i juli og september med de medlemmer, som er interesserede.

Vi ligger for øjeblikket i forhandlinger med kommissær Hahn om, hvordan regionale programmer kan være mere fokuserede på energimål i den aktuelle regnskabsperiode – han har givet sin udtrykkelige støtte til denne idé – og hvordan vi kan anvende de kommende finansieringsprogrammer til at prioritere emnet energi og bygninger højere i den næste regnskabsperiode. Jeg har brug for Deres hjælp til dette. Vi har igennem lang tid forberedt os på den næste regnskabsperiode. De er bekendt med hovedprogrammerne i EU-budgettet. Jeg tror ikke, at medlemsstaterne vil give os flere penge. I denne tid med krise og budgetkonsolidering tror jeg, at vi må nøjes med det, som vi allerede har – denne procentdel af BNP.

Det gør det så meget vigtigere at prioritere energi, energiforskning og energibesparelsesprogrammer for aktørerne på stedet og, som supplement hertil, infrastrukturen. Forud for den næste regnskabsperiode håber jeg at drøfte med Dem, hvordan vi kan forbinde lokale, regionale og nationale programmer for renovering af bygninger med vores mål og, hvor det er relevant, også med et supplerende europæisk finansieringsprogram. Som jeg sagde, er det et vigtigt skridt – men ikke det sidste. Derfor hilser jeg Deres forslag velkomne.

Jeg er sikker på, at De vil holde øje med os for at sikre, at direktivet også kan gennemføres i praksis. Jeg vil gerne takke alle parlamentsmedlemmerne, særlig den ansvarlige ordfører. Lad mig påpege, at dette rammedirektiv bliver fulgt med interesse i andre af verdens regioner såsom Kina og USA. Europa er i hvert fald et væsentligt skridt foran andre kontinenter i denne henseende.

Silvia-Adriana Țicău, ordfører. – (RO) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne sige tak til skyggeordførerne for deres støtte. Dette er blot starten på en proces, som har til formål at øge

energieffektiviteten i bygninger, en proces, der involverer Europa-Parlamentet som en permanent, ambitiøs partner, og som også kræver gennemsigtighed i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter. Vi har ganske vist foretaget en klar differentiering mellem nye og eksisterende bygninger og taget højde for både ejendomstypen, som varierer fra det ene land til det andet, og de bygninger, der findes for øjeblikket.

Jeg mener, at medlemsstaterne og Kommissionen skal anvende midtvejsrevisionen af de finansielle overslag, som skal finde sted i 2010, til at gennemgå de operationelle programmer og tildele flere midler til energieffektiviteten i bygninger. Medlemsstaterne kan anvende 4 % af EFRU-midlerne og, hvis de ønsker det, en nedsat momssats, men den må ikke være på under 5 % for arbejde i forbindelse med energieffektivitet i bygninger.

Jeg vil gerne understrege, at alle de midler, der tildeles til energieffektivitet i bygninger, vil medføre arbejdspladser og betaling af skatter og afgifter på lokalt, regionalt eller nationalt plan, under hensyntagen til de lokale aspekter ved dette arbejde. Kun hvis vi øger absorptionsniveauet af de 4 % EFRU-midler, som er øremærket til energieffektivitet i bygninger i perioden 2010-2013, vil vi senere kunne bede om en væsentlig forøgelse af denne sats for regnskabsperioden 2014-2020. Jeg vil foreslå et sted mellem 8 og 12 %.

Derudover vil jeg bede Kommissionen om at give sin tilladelse til, at de 115 mio. EUR fra den europæiske økonomiske genopretningsplan, som ikke er blevet brugt, tildeles til initiativet om intelligente byer. Jeg mener, at energieffektivitet, særlig i forbindelse med planlægningen af regnskabsperioden 2014-2020, skal være vores højeste prioritet sammen med programmer, som er målrettet landdistrikterne.

Europa-Parlamentet har også ved førstebehandling anmodet om, at der etableres en fond specifikt med henblik på energieffektivitet med start i 2014. Vi vil give Dem vores støtte i forbindelse med etableringen af denne fond, hr. kommissær.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag den 18. maj 2010.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Ivo Belet (PPE), skriftlig. – (NL) Med denne lovgivningsmæssige pakke tager vi et kvantespring hen imod et miljøvenligt samfund. Når alt kommer til alt, er bygninger ansvarlige for ca. 40 % af CO₂-udledningerne. Inden for det næste par år vil vi gradvis reducere disse udledninger til nul. Dette er både godt for alle forbrugernes økonomi og selvfølgelig for beskæftigelsen, da investeringer i miljøvenlige bygninger er arbejdsintensive. Nu skal vi på kort sigt gøre vores yderste for at fremskynde renoveringen af særlig de eksisterende bygninger, og vi må hjælpe privatpersoner med at gøre dette. Der skal i den forbindelse rettes særlig opmærksomhed mod lejerne i sociale boliger. Sociale boligforeninger skal opmuntres og styrkes betydeligt for at sikre, at de renoverer de ældre bygninger på kort sigt, så de dårligst stillede lejere også kan få størst mulig fordel af dem.

Véronique Mathieu (PPE), skriftlig. – (FR) Bygningers energimæssige ydeevne er et område med et stærkt potentiale for EU. Faldet i energiforbruget, som sikres via de foranstaltninger, der introduceres i denne tekst, vil bidrage til en større energiuafhængighed i EU og føre os i retning af en europæisk politik om energieffektivitet. Denne politiks succes afhænger også af medlemsstaterne, der skal anvende finansielle foranstaltninger såsom en nedsættelse af momssatserne, tildeling af den størst tilladte andel af europæiske midler til energimæssig ydeevne osv. På borgerniveau vil disse fremskridt også gavne de europæiske husholdninger, som vil opleve en reduktion af deres energiudgifter. I gennemsnit repræsenterer disse 33 % af en husholdnings indkomst og kan være helt op til 54 % for husholdninger med mere beskedne indkomster. Derfor ønsker jeg, at forbedringerne af bygningers energimæssige ydeevne primært gavner denne sidste kategori af borgere. Vi skal være opmærksomme på de omkostninger, der opstår i forbindelse med indførelse af nye standarder. Hvis opførelses- og renoveringsomkostningerne får konsekvenser for lejeudgifterne, kan det gøre fordelene ved bygningers energimæssige ydeevne utilgængelige for dem, der har mest brug for dem.

Alajos Mészáros (PPE), skriftlig. – (HU) Hvad angår energieffektive bygninger, anser jeg det for at være yderst vigtigt, at vi behandler spørgsmålet om energieffektive bygninger. Vi skal prioritere dette spørgsmål, for Europa står over for en energikrise. EU har forpligtet sig til at reducere sit energiforbrug med 20 % senest i 2020 og sikre, at 20 % af den energi, der anvendes, kommer fra vedvarende energikilder. Opmærksomheden skal dog også rettes mod spørgsmålet om energieffektivitet, særlig i bygge- og anlægssektoren, eftersom denne sektor er en af de største energiforbrugere (40 %) og en af de største udledere af CO₂. Dette fokus på bygge- og anlægssektoren er særlig vigtigt i landene i Centraleuropa, hvor forældede bygninger, som stammer

fra det tidligere regime, betyder, at vi er ødsle i vores anvendelse af den tilgængelige energi. En modernisering af beboelsesejendommene medfører særlig vigtige muligheder. Udskiftning af døre og vinduer og anvendelse af avanceret isolering kan hjælpe med til at holde husholdningernes energiudgifter nede. I Vesteuropa er opførelsen af energieffektive bygninger allerede under opsving – deres popularitet skyldes primært statsstøtte. Desværre findes der i Centraleuropa endnu ikke noget system, som skaber større incitamenter til investeringer i passivhuse, selv om en sådan teknologi kunne hjælpe med at reducere den stadig stigende afhængighed af gas. Derfor anser jeg det for at være vigtigt at støtte betænkningen, som jeg har stemt for.

Zbigniew Ziobro (ECR), skriftlig. – (PL) Den energi, der anvendes i bygninger, udgør næsten en tredjedel af den samlede mængde energi, som anvendes i EU. Af netop denne årsag er der et væsentligt potentiale i denne sektor for en reduktion af energiforbruget – ikke blot på grund af forpligtelserne vedrørende reduktionen af drivhusgasemissionerne, men også på grund af spørgsmålet om energisikkerhed. Blandt de mere vigtige bestemmelser i direktivet, som vi arbejder på, er begrebet "næsten energineutrale bygninger". Vi skal huske på, at alle nye bygninger i slutningen af 2020 skal være næsten energineutrale, og dette skal opnås to år tidligere for den offentlige sektor, som skal gå foran med et godt eksempel. To dele af det direktiv, der drøftes, fortjener dog positiv respons. For det første etableringen af fonden for energieffektivitet inden 2020, et instrument, som vil bidrage til at øge de private og offentlige investeringer i projekter, der har til formål at forbedre energieffektiviteten i bygninger. Denne form for strukturel støtte giver lejlighed til at nå vores mål. For det andet medtagelse af en bestemmelse om indførelse af intelligente målesystemer og aktive kontrolsystemer (intelligent måling) med det formål at spare energi i udkastet til direktiv. Indførelsen af disse systemer i stor målestok kan medføre fordele for forbrugerne med hensyn til pris, effektiv anvendelse og energisikkerhed.

17. Betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkningen af Toine Manders, på vegne af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf (KOM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD)) (A7-0122/2010).

Toine Manders, ordfører. – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke alle for det enormt konstruktive samarbejde, vi har haft. Jeg håber, at vi efter morgendagens afstemning er i stand til at fortsætte på lige fod, eftersom Parlamentet næsten taler med én stemme til Kommissionen og Rådet – med det endelige mål at nå frem til en aftale til gavn for de europæiske forbrugere, de europæiske borgere.

Efter min mening er Kommissionens forslag om at behandle mærkning af tekstilprodukter i form af en forordning bedre end at indarbejde dette i eksisterende direktiver. I den sammenhæng henviser jeg til hr. Montis betænkning, hvori det er anført, at problemerne i Europa faktisk skyldes gennemførelsen af direktiver, som så ender med 12 eller 27 forskellige niveauer. Jeg har altid været fortalende for forordninger, og jeg håber, at Kommissionen vil udarbejde flere forslag til forordninger i fremtiden.

Målet med denne forordning er at muliggøre en hurtigere markedsføring af nye tekstilfibre. Dette nyder også bred opbakning i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, eftersom vi forsøger at optimere det indre marked så godt som muligt.

Der er noget andet, som vi har forsøgt at gøre, og det er også noget, der vedrører den europæiske offentlighed. I denne betænkning har vi f.eks. forsøgt at forenkle mærkningen af tøj, som også er et tekstilprodukt, ved at indføre en europæisk standardisering. Vi ved nu, at dette ikke længere er så let, og derfor har vi anmodet om en undersøgelse, en konsekvensvurdering, for at finde ud af, om mindre også kan være mere – dvs. mindre forbrugeroplysning. Forbrugerne kan efter behov benytte et websted eller en anden kilde til yderligere oplysninger.

Mærkningen skal ganske enkelt være kortere, så producenterne kan rette sig mod et enkelt marked og ikke skal sy hele aviser ind i tøjet og således forvirre forbrugeren – vi har i forbindelse med fødevarer mærkning allerede set, hvor vidt det kan gå. Det er det, vi gerne vil forhindre.

Vi har fremsat en række forslag og anmodet Kommissionen om at tillade en enklere mærkning af tekstilprodukter. Faktum er, at forbrugerne har ret til bestemte basisoplysninger som f.eks. "hvad er det, jeg køber?", "hvad er det fremstillet af?", og "hvor kommer det fra?". Vi mener, at forbrugerne har ret til disse oplysninger, når de køber en vare, og de skal ikke skjules. Således befinder vi os igen på området urimelig

handelspraksis. Overvågning og håndhævelse er meget vanskeligt på dette område, og derfor har vi fremsat forslag i denne henseende.

Vi taler altså om at give meget enkle oplysninger, og hvis forbrugerne ønsker at vide mere, kan de anmode om oplysninger. Hvis det går godt, vil Kommissionen vælge den bedste måde at betjene kunden på.

Vi har fremsat en række forslag. Hvis en tekstilkomponent udgør over 85 % i legetøj, mener vi, at det skal være i overensstemmelse hermed. Nogle siger, at det alt sammen er fint nok, men at vi allerede har et direktiv om sikkerhedskrav til legetøj. Det vedrører imidlertid specifikt sikkerhed snarere end oplysninger til forbrugerne om, hvad et produkt er fremstillet af, hvilket jeg kunne forestille mig, at forbrugerne gerne vil vide.

Så er der f.eks. et ændringsforslag i retning af, at forbrugerne har ret til at vide, om et produkt er fremstillet af materiale fra dyr, og de behøver ikke at lede længere – producenten skal angive, om produktet indeholder materialer fra dyr. Vi taler ikke om fibre, men om andre materialer såsom pels.

Endelig er der det berømte "Made in"-spørgsmål, som Kommissionen fremsatte forslag om tilbage i 2005. Vi har faktisk kopieret dette ord for ord og håber, at Rådet med støtte fra Kommissionen og Parlamentet vil ændre mening og se tingene i et positivt lys. Derfor opfordrer jeg Rådet til at indgå et kompromis med Kommissionen og Parlamentet, som vil føre til en forbedring af denne forordning til gavn for forbrugerne og med henblik på bedre oplysning.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand! Før jeg taler, vil jeg gerne udtrykke medfølelse, hvilket Parlamentet allerede har gjort, i forbindelse med at to europæiske soldater blev dræbt her til morgen ved et terrorangreb i Afghanistan.

Kommissionen er begyndt at revidere standarderne for betegnelser for tekstilprodukter som en del af kampagnen om "bedre regulering". Det primære formål med dette forslag er at forbedre de eksisterende juridiske rammer og at forenkle proceduren for vedtagelse af nye betegnelser for tekstilprodukter. Forslaget har derfor til formål at fremme innovation i tekstilsektoren.

Formålet med den nye forordning er derfor at give producenter, brugere og forbrugere hurtigere adgang til innovative produkter med nye fibre. Et emne, som de europæiske forbrugere, virksomhederne inden for sektoren – herunder både tekstil- og beklædningsvirksomheder – og også de nationale forvaltninger lægger stor vægt på.

Jeg vil først og fremmest gerne takke Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse for at godkende betænkningen den 8. april. Jeg vil gerne rette en særlig tak til ordføreren, hr. Manders, og skyggeordførerne for deres dybdegående og detaljerede arbejde med dette forslag, som har sat gang i en så livlig og konstruktiv forhandling om mærkning af tekstilprodukter. Eftersom dette er et forslag om at forenkle lovgivningen, afveg Kommissionen fra de bestemmelser, der er fastlagt i direktivet i dets oprindelige ordlyd, som nu skal erstattes af den forordning, der drøftes.

Når det er sagt, er Kommissionen enig i størstedelen af ændringsforslagene i den betænkning, som Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse har vedtaget. Vi er klar over, at nogle ændringsforslag, særlig dem, hvori det foreslås at udvide forordningens anvendelsesområde, vil blive drøftet af Rådet. Vi vil gøre vores bedste for at lette forhandlingen mellem institutionerne og arbejde hårdt på at opnå acceptable kompromiser.

Et af disse ændringsforslag vedrører oprindelsesmærkning, "Made in"-mærket, som ikke var omfattet af Kommissionens oprindelige forslag. Parlamentet har altid aktivt været yderst opmærksom på dette spørgsmål, som er så vigtigt for forbrugerne.

De ændringsforslag, der er blevet fremsat på dette område, vedrører det forslag, som Kommissionen fremsatte i 2005 vedrørende oprindelsesmærkning af mange vigtige produktkategorier, herunder tekstilprodukter. Jeg støtter disse ændringsforslag, hvilket jeg allerede har understreget på et møde med Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. Jeg vil benytte samme tilgang i forbindelse med ændringsforslaget om mærkning af ikketekstildele af animalsk oprindelse.

Jeg vil også gerne fremsætte nogle bemærkninger om andre ændringsforslag. Hvad angår ændringsforslag 19, blev det allerede i Kommissionens forslag fastslået, at traditionelle skræddere var fritaget fra mærkning. En udvidelse af denne fritagelse til alle tekstilprodukter, der tilbydes til forbrugerne som specialprodukter, ville dog betyde, at en måske alt for stor række beklædningsprodukter ville blive fritaget fra mærkning. Denne

sektor repræsenterer faktisk et af de primære udviklingsområder for europæiske beklædningsprodukter. Sådanne produkter ville således være fritaget fra mærkning, og antallet af fritagelser kunne risikere at blive meget stort.

Med hensyn til ændringsforslag 63, der har til formål at fjerne legetøj fra listen over produkter, som er fritaget fra forpligtelsen til mærkning, vil jeg gerne minde Dem om, at det centrale spørgsmål, hvad angår legetøj, er sikkerhed. Den relevante standard er tilstrækkelig detaljeret og blev gennemgået nærmere igen i 2009, med udvidede forhandlinger i Rådet og Europa-Parlamentet.

Eftersom spørgsmålet om sikkerhed allerede er blevet behandlet i ad hoc-standarder om legetøj, bekymrer det os, at denne ekstra byrde for producenterne risikerer at blive uforholdsmæssigt stor. Hvad angår anmodningen om at undersøge andre mærkningsmuligheder for tekstil- og beklædningsprodukter, er jeg indstillet på at indlede en omfattende og åben debat med interesserede parter om alle de andre spørgsmål, som er blevet stillet under forhandlingerne i Europa-Parlamentet og Rådet.

Jeg takker for Deres opmærksomhed og vil lytte nøje til Deres kommentarer under denne forhandling.

Lara Comi, for PPE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Tekstilsektoren er en af de centrale sektorer på det europæiske marked. Det forslag, som Kommissionen har fremsat, er et godt udgangspunkt for at forbedre og forenkle de lovgivningsmæssige rammer, som for øjeblikket er gældende i medlemsstaterne, særlig med hensyn til gennemsigtigheden og fleksibiliteten af loven om teknologisk udvikling i tekstilindustrien.

Det arbejde, som vi har udført i Parlamentet indtil nu, har i hvert fald givet os mulighed for at udvide det oprindelige anvendelsesområde og indføre standarder for andre mærkningskrav, som vi anser for at være absolut uundværlige. Jeg vil især gerne henlede Deres opmærksomhed på standarder, der vedrører oprindelsesmærkning.

Vi har i dette tilfælde fremsat forslag om to forskellige mærkningssystemer, nemlig et obligatorisk system for produkter fra tredjelande, hvilket allerede var indeholdt i forordningen fra 2005, der, som De ved, for øjeblikket blokeres af Rådet, og et valgfrit system for produkter fra medlemsstaterne.

Systemerne har generelt to formål, selv om det vigtigste af disse uden tvivl er at angive produktets faktiske oprindelsesland. Forbrugerne skal kunne træffe et kvalificeret valg, når de køber tekstilprodukter. Ved at anvende de foreslåede kriterier for angivelsen af oprindelse vil vi undgå mærker, som kan indeholde falske eller vildledende oplysninger, hvilket givetvis ville være skadeligt for forbrugerne.

Med disse nye forordninger sigter vi desuden også mod at beskytte små og mellemstore virksomheder, der har besluttet sig for at beholde deres virksomheder i medlemsstaterne.

Beslutningen om at foretage en afstemning i plenum blev truffet ud fra Europa-Parlamentets ønske om at indtage en klar holdning til disse spørgsmål, særlig under hensyntagen til den politiske enighed, der er blevet opnået mellem de tre største grupper. Jeg vil gerne sige, at det virkelig har været en rigtig god oplevelse at arbejde sammen med ordføreren og de andre skyggeordførere.

På trods af vores forskellige politiske holdninger er det lykkedes os at finde fælles fodslag, og vi håber, at det repræsenterer den bedste måde til at beskytte de europæiske borgers interesser og selve EU's interesser. Derfor håber jeg, at vi i morgen får et flertal for denne betænkning og kan sende et stærkt politisk signal til Rådet med hensyn til de opgaver, der ligger foran os under andenbehandlingen. Mange tak til Dem alle for Deres samarbejde.

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

Christel Schaldemose, for S&D-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Jeg vil også starte med at sige tak til hr. Manders og kollegerne for et rigtig konstruktivt samarbejde i forbindelse med dette forslag. Denne tekstilforordning er både et nødvendigt og et godt forslag. Det giver faktisk ret god mening at få harmoniseret reglerne for, hvordan vi godkender nye fibre til det indre marked. Derfor støtter socialdemokraterne forslaget som helhed.

Men vi har det også sådan, at et forslag ikke kun skal gavne den ene side. Det skal ikke kun gavne industrien. Det er også rigtig vigtigt for os at have fokus på, hvad der er godt for forbrugerne. Derfor har det været afgørende for os i arbejdet med dette forslag at sikre, at forbrugerne får klar og tydelig information om de

fibre og de tekstiler, som de går ud og køber. Derfor har vi også ønsket, at det skulle indeholde en 100 %-fibrekompositionsindholdsfortegnelse.

Men ikke nok med det. Vi støtter selvfølgelig også – hvilket vi også har været med til at stille forslag om – at vi skal foretage en undersøgelse af, hvordan vi generelt mærker tekstiler i EU. Jeg tror, at det er ganske afgørende for forbrugerne at kende indholdet af det, de køber, hvor tøjet er produceret henne, om det indeholder stoffer, der kan fremkalde allergi, eller hvad der nu kan være. Jeg tror, at mange af disse ting – også produktionsvilkårene – er ganske afgørende og vil være det i stigende grad for forbrugerne i fremtiden. Derfor har det været vigtigt for os at sige, at vi tror, at det er vigtigt at få undersøgt nærmere, hvordan får vi lavet en ordentlig mærkning af tekstilerne til gavn for forbrugerne. Det er også en af årsagerne til, at vi har støttet dette forslag så tydeligt. Og så tror jeg så i øvrigt personligt også, at det er ganske afgørende, at vi får kigget nærmere på tøjs størrelser. Jeg tror, at det ville kunne skabe en større handel på det indre marked, hvis man kunne være sikker på, at de tøjstørrelser, der er angivet, er de samme, uanset hvilket land man køber tøjet i.

Vi socialdemokrater støtter forslaget og bakker rigtig godt op om det og tror, at det kan være til gavn både for industrien, men ikke mindst for forbrugerne.

Niccolò Rinaldi, for ALDE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi bør lykønske Toine Manders med beslutningsforslaget og betænkningen, der har til formål at skabe en smule orden i det stigende kaos på det globale marked.

Jeg er især interesseret i spørgsmålet om obligatorisk oprindelsesmærkning, som jeg arbejder med i Udvalget om International Handel som skyggeordfører for ALDE-Gruppen med ordfører Cristiana Muscardini, og som i nogen grad behandles i Manders-betænkningen.

På det globale marked, som vi opererer på, findes der faktisk bestemmelser om obligatorisk oprindelsesmærkning i USA, Kina, Australien, Mexico, Japan og mange andre lande. Det skaber en ubalance, der i høj grad påvirker både producenter og forbrugere på vores kontinent, hvilket medfører uregelmæssigheder, som vi skal have rettet op på.

Det gælder i endnu højere grad for tekstilprodukter, der er forbundet med et sikkerhedsproblem, som vi allerede er blevet mindet om. De henviser dog også på sin vis til deres oprindelsesland på en nærmest poetisk måde, der er helt speciel.

I dag giver vores situation anledning til en vis forvirring, fordi visse produkter er forsynet med oprindelsesmærkning, fordi det er til fordel for producenten, mens andre produkter ikke er det, fordi det ikke er til fordel for producenten. I andre tilfælde er produkter forsynet med oprindelsesmærkning, men i henhold til andre landes bestemmelser, fordi produkterne også eksporteres til USA og Japan og derfor fremstilles med disse markeder for øje. Vi har tydeligvis behov for vores egne europæiske standarder på området.

I denne henseende forsøger Europa-Parlamentet, både gennem Toine Manders' betænkning og gennem arbejdet i Udvalget om International Handel, at opnå større klarhed for både forbrugere og producenter.

Heide Rühle, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest erklære mig enig med den foregående taler. Vi er også glade for, at Udvalget om International Handel arbejder med dette spørgsmål. Jeg vil endvidere takke ordføreren. Ikke desto mindre deler jeg ikke hans holdning fuldt ud og vil på visse punkter ikke kunne støtte ham i morgen.

Lad mig igen understrege, hvad sagens kerne er. Vi vil alle gerne opnå en tydelig oprindelsesmærkning. Vi deler alle den holdning, at der skal lægges pres på Rådet, og vi mener alle, at det er beklageligt, at Rådet i en række år har blokeret for en tydelig oprindelsesmærkning. Direktivet er imidlertid et direktiv og ikke en symbolsk beslutning, hvori der kan gives udtryk for en sådan holdning. Jeg har eksempelvis selv støttet en skriftlig erklæring, der på ny udtrykkeligt opfordrer til handling, og jeg mener, at det er vigtigt, at vi fortsætter arbejdet på dette område.

Direktivet har imidlertid et andet formål, nemlig at sikre gennemsigtighed og tilbyde forbrugerne sikkerhed i forbindelse med navngivningen af nye fibre og nye materialer. Vi frygter nu, at direktivet, hvis dets anvendelsesområde udvides, vil lide nøjagtigt samme skæbne som det sidste forsøg på at indføre "made in"-oprindelsesmærkning – med andre ord at det igen vil blive blokeret af Rådet. Det ville vi finde beklageligt, da vi oprigtigt mener, at der bør skrides til handling relativt hurtigt. Vi støtter alle de andre tiltag

inden for "made in"-oprindelsesmærkning – det er ikke til forhandling, og vi vil altid være allierede, når det gælder dette spørgsmål – men vi mener, at det er forkert at bruge forordningen til at nå dette mål.

Malcolm Harbour, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg taler i aften på vegne af min gruppes skyggeordfører, Emma McClarkin, som også har været meget engageret i at følge denne sag.

Jeg vil gerne vende tilbage til Heide Rühles bemærkninger. Jeg er helt enig med hende i, hvordan spørgsmålet om oprindelsesmærkning skal håndteres. Hendes forslag vil sikre væsentlige forbedringer, for så vidt angår forslaget kerne, nemlig mærkning af fibre, mærkning af sammensætning og klarhed i forbindelse med mærkning.

Det er opsigtsvækkende, at ordføreren har undladt at nævne, at det rent faktisk drejer sig om et afgørende direktiv om det indre marked og forbrugerbeskyttelse, som har til formål at forenkle lovgivningen, gøre det nemmere at få nye betegnelser godkendt og markedsføre nye tekstilprodukter – markedsføring kan ske omkring 12 måneder tidligere – og endvidere i forbindelse med det arbejde, vi skal i gang med inden for standardisering, at sikre væsentlige forbedringer på området ved at indføre bestemmelser i Den Europæiske Standardiseringsorganisations regi, hvorved der vil blive opnået væsentlige besparelser for industrien samt fordele for forbrugerne.

Det reelle spørgsmål til ordføreren er, hvorvidt vi ønsker at risikere at sætte alle disse fordele over styr ved at lade forslaget omfatte spørgsmålet om oprindelsesmærkning, som Kommissionen – som Heide Rühle så rigtigt påpeger – allerede har stillet forslag om i forbindelse med en lang række produkter. Jeg mener, at vi skal være meget forsigtige med ikke at forsinke gennemførelsen af disse fordele. Jeg er enig i, at vi skal sende et politisk budskab, og at vi også skal støtte visse af hans øvrige henstillinger, men jeg mener, at han i forbindelse med en række aspekter har overskredet sit mandat som ordfører for udvalget, og at der er blevet tale om et festfyrværkeri af hans egne idéer. Jeg håber, at han vil tage dette i betragtning i forbindelse med afstemningen i morgen, så vi kan sikre forbrugere og producenter fordele. Vi bør afgive visse politiske erklæringer, men ikke forsinke processen unødigt.

Eva-Britt Svensson, for GUE/NGL-Gruppen. – (SV) Hr. formand! Hvis forbrugerne skal kunne træffe de rigtige valg og opnå indflydelse, skal de have adgang til produktoplysninger. Betænkningen er et første skridt i denne retning og betyder, at tekstiler skal oprindelsesmærkes, med andre forsynes med oplysninger om, hvor varerne er fremstillet. Som forbrugere har vi ret til disse oplysninger.

Nu har vi også mulighed for at opfordre Kommissionen til at give forbrugerne endnu større indflydelse. Jeg tænker bl.a. på vaskeanvisninger og sundheds- og sikkerhedsadvarsler. Personer med allergi må ikke udsættes for varer, der indeholder spor af allergifremkaldende stoffer.

Vores borgere føler ofte, at bestemmelserne på det indre marked prioriterer virksomheder og industri. GUE/NGL-Gruppen og jeg selv mener, at det er på høje tid, at forbrugernes krav bliver sat øverst på dagsordenen. Det vil ikke blot være til gavn for forbrugerne, men også for seriøse virksomheder.

William (The Earl of) Dartmouth, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! I henhold til betænkningen selv er den "i bund og grund en teknisk øvelse uden større politisk betydning". Kommissionen lader aldrig en god krise gå til spilde. På samme måde har også Parlamentet haft en evne til at udnytte tekniske betænkninger til at skabe en harmoniseret europæisk superstat. Det britiske Independence Party stiller sig således tvivlende over for betænkningen.

Det skal dog bemærkes, at den første del af betænkningen samler tre direktiver i én enkelt forordning, hvilket vil sikre en forenkling. Senere antydes der endda en ophævelse. Ikke desto mindre er vi meget imod den anden del, særlig ændringsforslag 58, ifølge hvilket der skal indføres nye mærkningskrav på EU-plan. Jeg bemærker især forslaget om en "ensartet mærkningsordning på EU-plan for tøj- og skostørrelser". Vi har et helt igennem effektivt system for tøj- og skostørrelser i Det Forenede Kongerige. Det er helt forskelligt fra det system, der anvendes i størstedelen af det øvrige Europa. Britiske borgere kender og forstår det, og det bør ikke erstattes af et system på EU-plan.

Igen har en ordfører i Europa-Parlamentet til hensigt at udnytte en simpel teknisk øvelse til at fremme det udemokratiske mål om en europæisk superstat.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! I forbindelse med de tusindvis af drøftelser om globalisering, som vi har haft gennem de seneste årtier, vender vi igen og igen tilbage til det punkt, hvor dem, der følger drøftelserne, spørger, hvilke muligheder de har. Det fører altid til drøftelser om forbrugernes indflydelse. På de områder, hvor de kan øve indflydelse – nemlig når de køber varer – stilles der imidlertid unødvendige

hindringer i vejen for dem. Der er en vis grad af standardisering inden for tekstilområdet, men jeg føler, at vi mangler mod.

Jeg er overrasket over, at jeg er den første, der nævner det. Hvorfor har vi ikke været meget mere ambitiøse, når det gælder social mærkning? Hvorfor er en sådan mærkning ikke blevet indført endnu? Hvorfor bruger vi ikke dette ideelle instrument til at sikre gennemsigtighed, når det gælder spørgsmålet om, hvor, hvordan og under hvilke forhold sådanne produkter reelt produceres? Hvordan kan det være, at vi konstant beklager os over mistede arbejdspladser, men alligevel ikke gør det, der er i forbrugernes bedste interesse – nemlig at give dem mulighed for at finde ud af, hvad de reelt køber, ved at give oplysninger herom?

Evelyne Gebhardt, (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, hr. Manders! Jeg vil gerne takke for det gode stykke arbejde, der er blevet lagt i forordningen. Jeg vil også især takke min skyggeordfører, da betænkningen, selv om den ganske vist er en teknisk betænkning – hvilket er blevet nævnt flere gange – har vidtrækkende konsekvenser for vores borgere. Vores formål her er jo at give mulighed for markedsføring af nye fibre i EU.

Det ønsker vi at give mulighed for. Vi er enige med Kommissionen på dette punkt. Det er dog ikke ligegyldigt, hvordan det sker. Fibrene skal testes, hvis borgerne reelt skal nyde den forbrugerbeskyttelse, som vi altid taler om. Det er eksempelvis vigtigt at teste, om fibrene er allergifremkaldende. De skal også være tydeligt mærket, således at vores borgere – der altid beskrives som ansvarlige borgere – kan handle som sådan.

I denne sammenhæng ser jeg mig nødsaget til at modsige de medlemmer, der mener, at vi bør udelade oprindelsesmærkningen. Den er meget vigtig og absolut relevant. Mange borgere ønsker at vide, hvor fibrene og tekstilprodukterne kommer fra. Hvad er deres baggrund? Deres baggrund omfatter den måde, hvorpå de fremstilles. Det er forfærdeligt, men i mange stater anvendes der stadig børnearbejdere eller endda ulønnede arbejdere. Der er borgere, der gerne vil have disse oplysninger, således at de kan træffe et ansvarligt valg, når de køber varer.

Det kan godt være, at det ikke er det, der er formålet med denne forordning, men det er medlemmernes opgave at minde Rådet herom og lægge pres på Rådet for at sikre, at der endelig gøres brug af den tekst om oprindelsesmærkning, der har været på bordet siden 2005. Vi har her muligheden for at øge dette pres, og vi bør virkelig benytte lejligheden til at opnå en god forordning, som borgerne kan leve med, og som lever op til borgernes forventninger til deres repræsentanter i Parlamentet.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Hr. formand! Hvis der er én industriel sektor i Europa, hvori medarbejderne har været ofre for hensynsløse flytninger, kapitalens frie bevægelighed, en stærk euro og dumping, er det tekstilsektoren. For så vidt angår produktion og beskæftigelse, resterer der i dag kun få nicher i sektorerne for mellem- og højkvalitetsprodukter og luksusprodukter samt den højteknologiske sektor. Disse nicher er imidlertid skrøbelige og sårbare over for forfalskning og teknologiske fremskridt i nye vækstlande, der alt for ofte finansieres af kapital fra europæiske virksomheder.

Derfor er alle tiltag, der kan bidrage til at beskytte arbejdspladser og knowhow i den europæiske tekstilsektor, positive. Jeg støtter således også social mærkning af tekstilprodukter med henblik på at hjælpe forbrugerne med at vælge varer på grundlag af etiske kriterier såsom arbejdstagernes sundhed, sikkerhed, rettigheder, velfærd, arbejdsvilkår og løn.

Jeg støtter også mærkning som et middel til bekæmpelse af forfalskning, så længe vi reelt stiller de menneskelige ressourcer til rådighed, der er nødvendige for at bekæmpe svig. Vi bør gå endnu længere og sikre reel præference for varer produceret i EU. Vi kan indføre alle de mærkningstiltag, som vi vil, men de nytter ikke meget uden den politiske vilje til at genoprette en tekstilindustri, der skaber arbejdspladser i Europa.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Hr. formand! Tekstilbranchen er i en rivende udvikling. Nye fibre og stoffer gør deres indtog på markedet, og forbrugerne har svært ved at gennemskue, hvad de køber. Desværre produceres en stor del af varerne i lande uden nogen som helst form for produktkontrol. I årtier har vi oplyst forbrugerne om indholdet i fødevarer og medicin, men ikke om, hvad det tøj, som vi bærer, indeholder. Så i disse nanotider er det godt, at der kommer fokus på emnet, og jeg er enig med både Kommissionen og ordføreren i, at en ensartet mærkning af tøj- og skostørrelser er påkrævet.

Internettet åbner helt nye muligheder for, at både forhandlere og købere kan indhente oplysninger på en given vare via et identifikationsnummer. Men det er især vigtigt at oplyse forbrugerne om allergifremkaldende og farlige stoffer. Også plejetips, fabrikationsland, brandbarhed og brug af kemikalier ved fremstillingen er

vigtig. I den daglige omgang med produkter er det dog især brugen af sproguafhængige symboler, som er altafgørende for forbrugeren.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Vi kan ikke opnå loyal konkurrence for europæisk handel og industri og beskyttelse af de europæiske forbrugere på et globaliseret marked uden at indføre visse produktionsstandarder og sikre forbrugerne oplysninger om producenterne. Forordningen vil uden tvivl i højere grad end det gamle direktiv sikre yderligere forbedringer inden for tekstilmærkning, reducere ventetiden på markedsføringen af nye fibre med et år og samtidig forhindre anvendelsen af forbrugermærker.

Der er imidlertid fortsat en række konflikter mellem Parlamentet og Rådet, eksempelvis vedrørende kombinationen af fibrenes betegnelser med sprogligt neutrale symboler, mærkningen af ikketekstil dele af animalsk oprindelse i tekstilprodukter eller problematiske allergitest, hvilket er en skam. Jeg er dog glad for, at der i mindre grad er uenighed om oprindelsesmærkning af produkter og anvendelsesforskrifter herfor. De er obligatoriske for tekstiler, der importeres fra tredjelande, men ikke længere for tekstiler, der produceres i medlemsstaterne. Det er et godt tegn, og europæiske producenter og forbrugere, der går ind for kvalitet, har opfordret hertil i årevis. Jeg håber, at vi snart kan udvide dette princip til også at omfatte produkter fremstillet af glas og porcelæn og andre varer, og at det vil lykkes for os at gøre det, inden de europæiske produkter helt forsvinder fra vores markeder under pres fra billige lavkvalitetsprodukter.

Jeg vil gerne give udtryk for min modstand over for dem, der beskriver dette tiltag som protektionisme. Oplysninger om, hvor en væsentlig del af et produkt er produceret og under hvilke forhold, bør ikke holdes skjult. Tværtimod vil sådanne oplysninger give forbrugerne bedre mulighed for at orientere sig på det globale marked. Det vil styrke markedsføringen af europæiske højkvalitetsvaremærker og måske med rette skabe stolthed hos borgerne over, hvad europæere stadig kan producere til trods for konkurrence fra billig arbejdskraft. Den vigtigste merværdi, som forbrugerne forventer, er, at det vil blive nemmere at undgå at købe farlige produkter, som stadig er talrige til trods for bedre kontrol. Jeg er glad for Kommissionens støtte og tror på, at der også vil blive indgået et kompromis med Rådet.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne lykønske ordføreren og skyggeordførerne, som har givet udtryk for en positiv og forbrugervenlig holdning til dette emne på alle trin i udvalget. Jeg føler, at arbejdet igen viser Parlamentets evne til at være blandt de mest fleksible og konsensusskabende institutioner i EU. Det er måske det andet eller tredje emne, som jeg har været vidne til, siden jeg blev medlem af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, hvor Parlamentet har vist sig at være mere progressivt end Rådet, og jeg glæder mig til at se flere eksempler på denne blomstring i fremtiden.

For så vidt angår selve emnet, er forsøget på at harmonisere bestemmelserne om tekstilmærkning og betegnelser et meget positivt eksempel på, hvordan det indre marked kan hjælpe forbrugere og producenter. Forslaget er lige så vigtigt for industrien som for forbrugerne. Det er vigtigt at huske dette, og nogle gange tror jeg ikke, at forbrugersiden får den nødvendige opmærksomhed.

Forslaget startede som et hovedsageligt teknisk og upolitisk forslag og var blot et middel til at samle tre direktiver. I lyset af at vi sjældent beskæftiger os med denne type emner i Parlamentet, bør vi imidlertid forsøge at gøre eventuelle forslag herom så omfattende som muligt.

Forbrugere har ret til præcise, relevante, forståelige og sammenlignelige oplysninger om sammensætningen af tekstilprodukter. De har også ret til en fyldestgørende – og jeg mener virkelig fyldestgørende – liste over de fibre, der findes i produkterne. Det er nødvendigt for at forebygge allergier osv.

Jeg mener personligt, at det er meget vigtigt, at der er gennemsigtighed, for så vidt angår produktionsmetoderne og -forholdene, og at der findes korrekt dokumentation for oprindelseslandet. Det vil gøre det muligt at træffe socialt ansvarlige købsbeslutninger. Efter min mening bliver det mere og mere nødvendigt i den verden, som vi lever i, i lyset af anvendelsen af børne- og slavearbejde osv.

Jeg støtter således mange af Kommissionens idéer, men også opfordringen til en mere generel ordning for mærkning af tekstilprodukter. Vi bør se det som en mulighed for at opnå den bedst mulige lovgivning, som vil udvide og forbedre det indre marked.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil først og fremmest lykønske Toine Manders med hans arbejde med betænkningen og takke de medlemmer, der samarbejdede med ham under udarbejdelsen heraf. I virkeligheden er forslaget kun vigtigt, fordi det forenkler og forbedrer de gældende lovgivningsmæssige rammer ved at samle al eksisterende lovgivning – tre grunddirektiver om navngivning og mærkning af tekstilprodukter.

Forslaget vil dog også få positiv indflydelse på private aktører og offentlige myndigheder, og det vil give mulighed for udvikling af nye fibre og således tilskynde til innovation i tekstil- og beklædningssektoren. Desuden vil revisionen forbedre gennemsigtigheden af processen for tilføjelse af nye fibre til listen over harmoniserede fiberbetegnelser. Der ser ikke længere ud til at være tvivl om, at forordningen vil være til fordel for de involverede aktører.

Tekstilindustrien vil eksempelvis nyde godt af færre administrative udgifter og muligheden for at markedsføre nye fibre tidligere. Myndighederne i medlemsstaterne vil ikke længere skulle gennemføre ændringer i direktiverne i national lovgivning, hvilket vil sikre medlemsstaterne betydelige besparelser. For forbrugernes vedkommende bevarer sikkerheden ved, at fibrenes betegnelser er forbundet med specifikke egenskaber, og de vil herudover også kunne drage fordel af, at nye fibre når tidligere frem til markedet. Indførelsen af disse fibre er vigtig for den europæiske industri som et middel til fremme af innovation, som vil betyde, at flere oplysninger når frem til forbrugerne.

I den nuværende situation med en globaliseret verden og nye vækstøkonomier med stadig større markeder, hvorpå millioner af produkter produceret af millioner af virksomheder er i omløb, er det absolut afgørende, at virksomhederne, især de små og mellemstore virksomheder, gør en indsats for innovation og arbejder med det tempo, hvormed de innovative tiltag når forbrugerne. Anvendelsen af forordningen kan øge de små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne. Den nye forordning vil uden tvivl betyde, at de små og mellemstore virksomheder øger deres markedsandel, og vil på den måde bidrage til beskæftigelse i Europa.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Hr. formand! En mands liv kan "hænge i en tynd tråd". En mand risikerer miste livet, hvis ikke tråden er stærk eller fremstillet af det rette materiale. Det illustrerer, præcis hvor vigtige tråd- og tekstilprodukter er.

Det er ikke blot et teknisk spørgsmål. Vi drøfter ikke en teknisk betænkning her. Jeg mener, at den fremragende betænkning, som Toine Manders har udarbejdet – og jeg vil gerne takke ham for hans arbejde – har en politisk dimension, en dimension, der påvirker forhandleren og producenten. Forordningen vil gøre deres arbejde nemmere og hurtigere.

Forordningen har en politisk dimension, der påvirker forbrugerne og dermed det indre marked, en politisk dimension, der rejser etiske spørgsmål. Vi har brug for at vide, hvor et produkt kommer fra, hvor det blev fremstillet. "Made in"-mærket er ikke et teknisk spørgsmål. Det er efter min mening frem for alt et i høj grad politisk spørgsmål. Når vi ved, hvilket land et produkt kommer fra, har vi oplysninger om, hvordan det blev fremstillet, om, hvilken type arbejdskraft der blev anvendt, om arbejdstagerrettigheder og om, hvorvidt de bliver respekteret.

Som borgere i EU er vi her i Parlamentet ikke teknokrater, der går rundt med lukkede øjne. Vi er mennesker, der tænker, lovgiver og handler på vegne af andre mennesker. "Made in"-spørgsmålet er således måske en teknokratisk procedure, men det har en alvorlig politisk dimension, og vi skal konsolidere det. Jeg tror, at vores bidrag vil komme til at spille en vigtig rolle her.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har altid været meget glad for Heide Rühle, men det er første gang i seks år, at hun har givet udtryk for mine egne tanker om et emne. Jeg frygter også, at vi er inde i en beklagelig proces med at sammensmelte to sager på en måde, der hverken er til fordel for borgerne i EU, Parlamentet, Kommissionen eller Rådet.

Vi er alle enige om, at mærkningen af tekstilprodukter er et emne, der står højt på forbrugernes dagsorden, og vi er nødt til at finde en løsning hurtigt. Vi skal dog passe på med ikke at blande to forskellige spørgsmål sammen her. Jeg har aldrig set noget tilsvarende i Parlamentet før. Udvalget om International Handel behandler i øjeblikket et forslag til forordning fra Kommissionen, og så lister vi nøjagtigt samme spørgsmål ind i en anden sag.

Jeg taler specifikt om "made in"-oprindelsesmærkningen. Jeg vil ikke gå i detaljer, for så vidt angår alle de emner, som vi vil behandle i udvalget i de kommende uger og måneder i forbindelse med "made in"-forordningen, såsom spørgsmålet om hvad oprindelseslandet er, når det gælder et produkt, der er designet i Italien og fremstillet af læder, som er forarbejdet i Argentina, og bomuld fra Turkmenistan, der er vævet til stof i Kina, hvor produktet er syet sammen i Vietnam og herefter strøget og pakket som hel skjorte tilbage i Italien. Hvor kommer dette produkt fra? Kan vi nå frem til en regel for forbrugerne?

Jeg er ikke helt overbevist om, at vi kan klare denne opgave. Det vil ikke blive i forbindelse med den forordning, som vi drøfter i dag, men nærmere i forbindelse med det forslag, som Christiana Muscardini er ansvarlig for.

Jeg ville være meget taknemmelig, hvis de to sager kunne blive adskilt igen ved andenbehandlingen. Jeg føler virkelig, at vi ved at blande disse to spørgsmål sammen og forbinde dem absolut ikke gør hverken forbrugerne, Parlamentet, Kommissionen eller Rådet nogen tjeneste. Det ville glæde mig, hvis vi kunne finde en løsning her, der reelt forhindrer forordningen i at blive blokeret.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke ordføreren samt skyggeordførerne og kommissær Tajani, eller rettere næstformand Tajani, for de præcise svar, som de har givet os vedrørende nøglespørgsmål.

For 18 år siden gennemførte universitetet i Barcelona en undersøgelse, der konkluderede, at tekstilindustrien ville være forsvundet fra Europa inden 2000. Vi skriver nu 2010, og denne dystre forudsigelse er ikke blevet en realitet af én helt enkel årsag, nemlig at den forskning og innovation, der er udviklet i Europa og i lande, som har bevaret deres fremstillingsbase – fordi de ikke kun har fungeret som forskningscentre, men som centre for anvendt forskning og industri – har sikret fremstillingen af nye innovative fibre. Heraf følger behovet for disse forordninger i stedet for et direktiv med henblik på at sikre fleksibilitet, beskytte forbrugerne, for så vidt angår mærkning, og bekræfte oprindelseslandet.

Jeg mener, at vi bør forestille os en fremtid, hvor vi også har en europæisk overvågningsenhed, der skal beskytte sundhed og sikkerhed, med andre ord en myndighed, der beskytter denne originalitet. Efter min mening bør vi alle nå til enighed om dette positive aspekt i betænkningen.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg tror, at vi alle kan blive enige om tilgangen i det forslag til forordning, som vi drøfter i dag, særlig de aspekter, der vedrører mindre bureaukrati, fremme af en mere innovativ industri, klarhed og frem for alt forbrugerne – og jeg må fremhæve sidstnævnte aspekt.

Derfor vil jeg gerne understrege spørgsmålet om oprindelseslandet, da jeg mener, at det er et afgørende aspekt. Forbrugere i dag ønsker at blive informeret, og oprindelseslandet må da være en af de vigtigste oplysninger, som vi kan tilbyde forbrugerne. Hvis vi ser på et hvilket som helst marked i en hvilken som helst europæisk by, mener jeg, vi vil se, at folk er interesserede i, hvad de køber, hvad produktet er lavet af, og hvor produktet kommer fra. Det er en ekstremt vigtig oplysning, fordi EU er kommet til at repræsentere en merværdi. EU garanterer forbrugerne sikkerhed og beskyttelse.

Vi ved, og forbrugerne ved, at lande uden for EU – jeg er ked af at sige det, men det er sandheden, og der er ingen grund til at forsøge at skjule det – har mindre strenge regler og mindre strenge love, der i mindre grad tager hensyn til mange af de aspekter, som medlemmerne allerede har mindet os om, nemlig arbejdsforhold, beskyttelse af mindreårige, beskyttelse af kvinder, beskyttelse af arbejdstagere, men også kendskab til standarder og til de stoffer, der anvendes.

Alt for ofte har pressen henledt vores opmærksomhed på tilfælde af allergier hos kvinder og børn. Vi taler med læger, børnelæger og gynækologer, og vi ved, at anvendelsen af produkter og stoffer, der er sundhedsskadelige, desværre er udbredt. Jeg vil gerne minde om endnu et aspekt, nemlig at det ikke handler om protektionisme, men nærmere om at skabe lige vilkår på det globale marked, da mange af vores partnere allerede har indført denne type mærkning, herunder USA, Canada og Japan.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg har lyttet til drøftelserne om direktivet om mærkning af tekstilprodukter, og det første, jeg skal bemærke, er, at det er vigtigt for PPE, at forbrugere, der ønsker disse oplysninger, når de køber tekstilprodukter, rent faktisk får dem.

Ordførerens forslag om i højere grad at anvende teknologi og blot indføre et identifikationsnummer i selve produktet – frem for en etiket med stadig flere oplysninger – således at man kan finde oplysninger i andre dokumenter, måske via internettet, ville helt sikkert hjælpe dem, der leder efter meget detaljerede oplysninger. Det ville også hjælpe dem, der ikke ønsker disse oplysninger, da de ikke længere ville skulle læse alle disse oplysninger på selve beklædningsgenstanden.

Desuden rejser den undersøgelse, som ordføreren og skyggeordføreren – som jeg igen vil benytte lejligheden til at takke – foreslår, en række spørgsmål, der er værd at undersøge særskilt, men som som helhed sandsynligvis vil resultere i stor modstand mod forslaget i Rådet. Det er så meget desto mere beklageligt, eftersom forslaget kan få særlig betydning for den europæiske tekstilindustri, da meget innovative fibre kan give os en fordel på det yderst konkurrenceprægede globale marked. Hvis forordningen ikke bliver vedtaget, vil det være til ulempe for alle.

Vi må ikke ignorere de berettigede bekymringer, der gives udtryk for i udvalgets ændringsforslag, men lige nu bør vi koncentrere os om at få gennemført forslaget i Kommissionens oprindelige version. Måske skulle vi vende tilbage til oprindelsesmærkning og en ensartet mærkningsordning for tøj- og skostørrelser, som Daniel Caspary nævnte, på et senere tidspunkt.

Jeg håber, at vi kan nå frem til en løsning i denne sag så tidligt som muligt under andenbehandlingen. Jeg håber endvidere, at vi kan blive enige om de vigtige spørgsmål under andenbehandlingen frem for at bruge for lang tid på at se på de perifere spørgsmål.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil meget gerne bidrage til denne drøftelse, da vi forbereder afstemningen om det, der efter min mening er et ekstremt vigtigt tiltag. Det er vigtigt at rationalisere arbejdet i vores virksomheder, men især at beskytte forbrugerne. Dem, der køber produkterne, skal vide, hvad de køber, og dem, der eftersøger kvalitet, skal kunne finde kvalitet! Det er imidlertid også vigtigt at have en idé om den sociale bæredygtighed, der er forbundet med det, vi køber.

Nogen har allerede sagt det, men jeg vil gerne understrege det igen, da jeg mener, at det er en specifik konklusion, som vi bør drage af drøftelserne her i Parlamentet. Jeg vil gerne vide, om der i forbindelse med produktet har været tale om udnyttelse af børn. Jeg vil gerne vide, om produktet er et resultat af illoyal konkurrence.

Vi har således her at gøre med en foranstaltning, som forhåbentlig snart vil blive udvidet til at omfatte andre fremstillings- og håndværkssektorer, da jeg mener og konkluderer, at denne foranstaltning vil bringe Europa meget tættere på borgerne. Jeg vil gerne takke ordførerne for at søsætte dette tiltag og Kommissionen og kommissær Tajani for at være drivkraften bag det.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Hr. formand! En stor del af drøftelserne om tekstilprodukter finder genlyd i drøftelserne om fødevarer, fødevarers oprindelse og mærkning af fødevarer. Det er interessant, at en pizza, der eksempelvis produceres i Irland, kan indeholde ingredienser, der kommer fra 60 forskellige lande. Det er en meget kompleks proces at mærke varerne korrekt.

Et af de spørgsmål, der er blevet nævnt, er overvejelser fra forbrugernes side om, hvordan varer produceres, samt om arbejdsforhold og miljøstandarder. Jeg så en meget skræmmende beretning på CNN om forureningen i Pearl River i Kina. Europas "denimhovedstad" ligger ved denne flod, der er ekstremt forurenset, fordi de billige produkter eksporteres til EU, USA og andre markeder – og fordi forbrugerne køber dem. Så selv om vi siger, at forbrugerne ønsker oplysninger for at kunne træffe kvalificerede valg, lader mange forbrugere til at ignorere de oplysninger, de får, og træffe beslutninger baseret på prisen. Jeg mener helt sikkert, at vi skal tale mere om bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug over hele linjen – inden for både fødevarer og tekstilprodukter.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke ordføreren, Toine Manders, og skyggeordføreren, Lara Comi, men samtidig vil jeg med al respekt erklære mig lettere uenig med Heide Rühle.

Ifølge hende er det en fejl at lade denne forordning omfatte "made in"-standarder, men hvor skulle vi ellers indføre disse standarder, som forbrugere og små virksomheder, der opererer i Europa, har ventet spændt på i årevis – i alt for mange år? Ifølge Heide Rühle er formålet med forordningen at åbne markedet for nye fibre, innovation og et hurtigere kodningssystem, men at skjule oprindelseslandet, fordi frygtens Europa, hemmeligholdelsens Europa, sløringens Europa, det Europa, der ikke siger, hvor varer produceres, med rette skal fremskynde markedsføringen af nye fibre, men ikke må fortælle forbrugerne, hvor tekstilprodukterne fremstilles.

Hvad er meningen med dette dobbelte system? Hvorfor er vi nødt til at holde liv i tanken om et Europa, der er bureaukratisk, uforståeligt og, hvad værre er, skaber uklarhed? Vi vil have "made in"-standarder, og vi vil have dem snart af én helt klar årsag – jeg er ved at runde mit indlæg af – og det er, at hvis et produkt har påskriften "made in Europe", betyder det, at det produkt med det mærke ikke er blevet produceret under anvendelse af opløsningsmidler, der er giftige eller miljøskadelige, at det ikke er fremstillet af børn, der reelt arbejder som slaver, eller af kvinder, der udnyttes, og at det ikke er fremstillet af arbejdstagere, der udnyttes med lange arbejdsdage og uden garanti for sundheds- og sikkerhedsstandarder, fordele og løn.

Betegnelsen "made in Europe" er en garanti for forbrugeren og en garanti for, hvordan produktet er fremstillet. Vi skal være stolte af denne betegnelse, og vi skal sikres, at den indføres omgående. Derfor støtter vi forslaget,

som det er indgivet af det relevante udvalg, og vi vil allerede på nuværende tidspunkt takke kommissær Tajani for den betydelige støtte, som han har givet Parlamentet på dette område.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg synes, at det er godt, at vi drøfter et emne, der påvirker alle borgere, da alle borgere forbruger og køber tekstilprodukter.

Mærkningen er også meget vigtig. Jeg kan huske, at jeg for år tilbage flere gange undrede mig over, at jeg kunne tage et produkt med påskriften "Deantús na hÉireann" – "Produce of Ireland" – og pille etiketten af det og nedenunder finde påskriften "Made in China". Med andre ord blev forbrugerne snydt.

Vi er nået langt siden da, men vi er nødt til at gå endnu længere. De bemærkninger, som især Lara Comi har fremsat vedrørende produkter fra tredjelande, er meget vigtige. Vi har været alt for strenge over for vores egne lande og ikke strenge nok over for tredjelande. Det gælder også for landbrugssektoren, og især de kommende Mercosur-forslag vidner herom. Derfor bifalder jeg tiltaget.

Endelig er forslaget om ensartet mærkning af tøj- og skostørrelser i EU et fornuftigt forslag. Det vil gøre det meget nemmere for folk at gøre indkøb og vil skabe en europæisk følelse uden at skabe den superstat, som hr. Dartmouth er temmelig bekymret for.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Denne drøftelse om oprindelsesmærkning på etiketter og pakker med tekstilprodukter og beklædningsgenstande er meget vigtig, når det gælder beskyttelse af forbrugerrettigheder, men også når det gælder beskyttelse af arbejdstagerne og produktionen i vores landes tekstil- og beklædningsindustrier.

Vi ønsker at bekæmpe social dumping og børnearbejde og beskytte sociale rettigheder og miljøet. Mærkningen skal give forbrugerne et klart valg og give dem mulighed for at engagere sig i en fremtid, der er bedre for alle i både EU og andre lande. Gennem tydelig mærkning af produkters oprindelsesland og indhold vil vi kunne træffe mere informerede valg, hvilket vil bidrage til en bedre fremtid.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand! Jeg deler den holdning, at forslaget til forordning har teknisk karakter, men det har også politisk betydning. Det har politisk betydning, fordi det vedrører de europæiske borgeres interesser, fordi vi forenkler standarder, hvilket gør arbejdet nemmere for borgerne og for alle virksomheder i denne sektor.

Vi yder en service over for borgerne, fordi Parlamentet nu i høj grad fremmer mærkning og derfor gør det muligt for borgerne at finde ud af, hvilken type produkt de køber. Det betyder, at vi garanterer deres sundhed og umistelige rettigheder – jeg er enig i de tanker, som Evelyn Gebhardt gav udtryk for under sit indlæg, men også i Ilda Figueiredos tanker.

Vi ønsker også at forsvare den europæiske tekstilindustri. Vi må ikke glemme, at denne sektor har lidt under tab af arbejdspladser, undertiden som følge af illoyal konkurrence. Det er vores pligt at forsvare vores virksomheders konkurrenceevne på verdensmarkedet og forhindre dumping i EU. Når vi forsvare tekstilindustrien, forsvare vi tusindvis af job og samtidig borgernes rettigheder.

Ved at vedtage denne tekst beskytter vi en lang række interesser. Interesser, der efter min mening stadig er i overensstemmelse med EU's værdier. Jeg mener, at hr. Kelly har ret, og jeg vil gerne berolige hr. Dartmouth – selv om han har forladt lokalet – som gav udtryk for frygt for en superstat.

Jeg mener ikke, at EU er en moderne version af Hobbes' Leviathan. Det er ganske enkelt en institution, der omfatter principper om solidaritet og subsidiaritet, forsvare menneskerettigheder og bestræber sig på at beskytte den sociale markedsøkonomi, og markedet selv er et middel til at skabe socialpolitik. Der er således ikke tale om et forsøg på at begrænse nogens frihed. Vi forsvare ganske enkelt rettighederne for den halve milliard europæiske borgere, der lever i EU.

Kommissionens holdning til Parlamentets ændringsforslag

Manders-betænkningen (A7-0122/2010)

Kommission kan acceptere ændringsforslag 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 15, 17, 18, 20, 22, 23, 26, 29, 33, 34, 35, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 52 og 61.

Kommission kan i princippet acceptere ændringsforslag 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 36, 40, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 64, 65, 66, 67, 69, 70 og 72.

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag 19, 37, 38, 63, 68 og 71.

Toine Manders, ordfører. – (NL) Hr. formand! Jeg er beæret over, at så stort et antal talere er til stede denne mandag aften for at drøfte en teknisk betænkning, og over, at der er så bred støtte til betænkningen.

Visse af mine kolleger har givet udtryk for kritik og sagt, at betænkningens anvendelsesområde ikke bør overskrides eller udvides. Det forstår jeg godt, men jeg vil gerne fremhæve Evelyne Gebhardts ord i den forbindelse. I visse situationer er det nødvendigt at udnytte situationen for at gennemføre noget, og jeg har den holdning, at det i høj grad er muligt i dette tilfælde.

Det er vigtigt at opnå bred støtte i morgen, og ud fra folks reaktioner fornemmer jeg, at vi har denne støtte. Den vil give Parlamentet et fremragende udgangspunkt, særlig i forbindelse med forhandlingerne med Rådet, da Parlamentet efter min mening i samarbejde med Kommissionen – og her vil jeg gerne takke kommissæren for hans klare holdning – vil kunne skabe en situation i morgen, der i sidste ende vil føre til en vellykket afslutning på forhandlingerne med Rådet.

Formålet med forslaget er at skabe bedre lovgivning i fremtiden, eftersom folk køber mere og mere på internettet, hvilket betyder, at vi har brug for et indre marked, der fungerer, og hvori 500 mio. forbrugere kan få de oplysninger, de ønsker, på en rimelig måde. Vi starter med tekstilprodukter, og jeg håber, at det i sidste ende kommer til at gælde for alle de produkter, der sælges på det indre marked. Hensigten er ikke at give flere oplysninger, men derimod at give klare oplysninger med et fælles europæisk grundlag, og hvis det lykkes, vil jeg være meget tilfreds.

Til sidst skal jeg blot nævne, at jeg traf en bevidst beslutning om ikke at indgå en aftale med Rådet med én enkelt behandling. Jeg har den holdning, at vi bør bruge denne tilgang oftere, og at Parlamentet bør behandle den betænkning, der er indgivet af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, inden der indledes forhandlinger med Rådet og Kommissionen med henblik på at nå frem til en afgørelse. Jeg mener, at vi undergraver demokratiet, hvis vi indgår en aftale, inden teksten har været drøftet i Parlamentet. Jeg håber således, at mange vil følge mit eksempel, og at alle forslag som udgangspunkt kommer til at gå igennem både første- og andenbehandling.

Jeg håber på et godt resultat i morgen, og med vores udgangspunkt – nemlig bred støtte – vil vi for at bruge fodboldterminologi stå stærkt i finalen mod Rådet.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, tirsdag den 18. maj 2010.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

Sergio Berlato (PPE), skriftlig. – (IT) Tekstilindustrien i EU er gået ind i en lang proces med omstrukturering og teknologisk innovation som svar på de væsentlige økonomiske udfordringer, som denne sektor har stået over for i de seneste år. Efter min mening fremmer denne betænkning – ved at give mulighed for harmonisering og standardisering af aspekter af mærkningen af tekstilprodukter – den frie bevægelighed for disse produkter på det indre marked, og samtidig sikrer den et højt og ensartet niveau for forbrugerbeskyttelse i EU. Jeg støtter derfor opfordringen til Kommissionen til at forelægge Parlamentet og Rådet en rapport om eventuelle nye mærkningskrav senest to år efter gennemførelsen af den nye forordning. Det vil tjene det dobbelte formål at forenkle mærkningen af tekstilprodukter og give forbrugerne nøjagtige og sammenlignelige oplysninger om ejerskab, oprindelse og størrelse i forbindelse med tekstilprodukter. For at nå disse mål mener jeg, at det er nødvendigt at sikre, at udvidelsen af den obligatoriske mærkning ikke pålægger virksomhederne en større byrde, især når det gælder små og mellemstore virksomheder. På nuværende tidspunkt findes der ikke tilfredsstillende test, der viser, hvordan allergifremkaldende eller farlige stoffer, der anvendes i fremstillingen/forarbejdningen af tekstilprodukter, påvirker menneskers helbred. Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse med henblik på at evaluere deres virkninger.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Igen lever økologisk mærkning ikke op til forventningerne – man kan blot tænke på skandalen i forbindelse med "økologisk bomuld" eller farcen i forbindelse med biokemiske stoffer. For det første er der ved at opstå endnu et kaos af mærker på markedet for økologiske produkter – som EU kunne forenkle på en fornuftig måde én gang for alle, hvilket er noget, EU ellers elsker at gøre – og for det andet er det på tide, at EU accepterer genmodificeret bomuld. Mens vi stadig afventer undersøgelser af farlige stoffers potentielle virkninger, bør vi i det mindste i mellemtiden angive genmodificeret bomuld på etiketten. Det er også på høje tid, at EU gør noget ved "radiofrekvensidentifikation". Tekstiler må ikke forsynes med elektroniske etiketter uden de berørtes viden, mens vi venter på de relevante bestemmelser om

mærkning. Hvis fodgængere gøres synlige ved hjælp af RFID-beklædningsgenstande, vil det være muligt at overvåge dem konstant. Under presset for at leve op til idealer om politisk korrekthed ville folk snart skulle passe meget på med, hvilke institutioner de besøger, når de har RFID-tøj på. Måske vil folk i fremtiden blot skulle slette deres RFID-nummer fra Google Street View. Alternativt vil chippene måske sætte sikkerhedsalarmerne i gang i lufthavne. George Orwells tanker var ikke fri fantasi. Vi har for længe siden overtaget hans billede af overvågningssamfundet.

18. Nye udviklingstendenser for offentlige indkøbskontrakter (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A7-0151/2010) af Heide Rühle for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om nye udviklingstendenser for offentlige indkøbskontrakter (2009/2175 (INI)).

Heide Rühle, ordfører. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle skyggeordførerne for deres konstruktive samarbejde og for de gode resultater, der er opnået i udvalget indtil nu. Jeg vil gerne gentage og fremhæve hovedpunkterne fra min betænkning.

For det første er der brug for større retssikkerhed for alle berørte parter – ordregivende myndigheder og ordremodtagere – med henblik på bedre lovgivning. I min betænkning fremhæves den store betydning, som offentlige indkøbskontrakter har i krisetider. I betænkningen gives der imidlertid samtidig udtryk for kritik, for så vidt angår den kendsgerning, at den komplekse interaktion mellem europæisk lovgivning og national gennemførelse heraf ikke har ført til en forenkling og afbureaukratisering af offentlige indkøbskontrakter, hvilket var målet med 2004-revisionen, men nærmere mere arbejde med øgede udgifter til ekstern juridisk rådgivning og langstrakte procedurer. Det sker desværre på bekostning af innovation og kvalitet. Talrige undersøgelser viser, at det er tilfældet. Alt for ofte resulterer manglen på juridisk klarhed i, at man vælger det billigste bud frem for det bedste bud.

Kommissionen yder nu bistand inden for grønne indkøb, men der ydes ikke bistand inden for socialt ansvarlige indkøb, fair trade eller fremme af innovation gennem indkøb. Kommissionen bør snarest indlede en omarbejdning i den forbindelse.

Der er således brug for bedre koordinering i Kommissionen. EU-Domstolen har fjernet en række retlige usikkerhedsmomenter i nye domme og styrket offentlige indkøberes rolle, eksempelvis ved at træffe afgørelse om, at direktivernes anvendelsesområde ikke skal udvides til områder såsom udvikling af byområder. Disse domme giver ikke de ordregivende myndigheder carte blanche, men derimod klare rammer. Det var også noget, jeg ønskede at fremhæve i betænkningen.

Der resterer et sidste punkt, nemlig spørgsmålet om koncessioner på tjenesteydelser, som var genstand for stor uenighed i udvalget. Min holdning til sagen er uændret. Koncessioner på tjenesteydelser blev bevidst fjernet fra direktiverne om offentlige indkøbskontrakter med henblik på at sikre større fleksibilitet på disse områder og tage hensyn til kulturelle forskelle. Denne holdning støttes af alle de aktører, som jeg har talt med, herunder kommunale paraplyorganisationer, offentlige virksomheder – især vandforsyningsanlæg – industrisammenslutninger, fagforeninger og ikke mindst ngo'er. Det ønskede jeg også at fremhæve i min betænkning.

Jeg vil nævne et sidste punkt, der også er meget vigtigt for mig. Offentlige indkøb må ikke resultere i, at de valgte institutioner mister deres demokratiske rettigheder. Mange kommuner inkluderer fair trade som et vigtigt kriterium i forbindelse med beslutninger om offentlige indkøbskontrakter – uanset om det drejer sig om indkøb af kaffe eller andre produkter – og jeg mener, at det er vigtigt at støtte sådanne tiltag. I denne henseende er det vigtigt, at Kommissionen hjælper kommunerne og rådgiver dem, hvis de begår fejl. I stedet har Kommissionen indledt en ny retssag mod Nederlandene i forbindelse med præcis denne type fejl. Jeg mener ikke, at det er konstruktivt, da det strider imod de politiske beslutninger, som de politiske myndigheder har truffet.

Formanden. – Jeg kan se, at flere talere ønsker at give udtryk for deres holdning. Jeg skal minde medlemmerne om, at hver taler har et minut.

Frank Engel (PPE). – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne først og fremmest lykønske ordføreren og takke hende for hendes grundige arbejde og imødekommenhed. Det var en fornøjelse at samarbejde med hende om denne betænkning. Jeg mener, at resultatet af dette arbejde er en velafbalanceret betænkning, som fokuserer på

øget retssikkerhed. Formålet er derfor ikke at foreslå mere lovgivning for enhver pris, men derimod at gøre den eksisterende lovgivning mere tilgængelig og forståelig.

Et specifikt punkt, der skal drøftes – Heide Rühle har allerede nævnt det – er koncessioner på tjenesteydelser. Det er et følsomt punkt, der også har givet anledning til kontroverser i Kommissionen. Jeg vil gerne på ny insistere på, at Kommissionen, i lyset af at vi ved, at den har til hensigt at indgive forslag til ny lovgivning vedrørende dette emne, bør gøre dette under hensyntagen til behovet for et velfungerende indre marked. På nuværende tidspunkt kan intet andet retfærdiggøre større lovgivningsmæssige initiativer på området.

Evelyne Gebhardt, (S&D). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Min gruppe ville faktisk gerne have støttet Heide Rühles betænkning, da den indeholder mange meget positive elementer.

Desværre er der efter vores mening tre punkter, der mangler, eller som vi ikke kan acceptere i deres nuværende form i betænkningen. For det første kunne Heide Rühle ikke acceptere, at vi reelt har brug for lovgivningsmæssige rammer for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, og for det andet undlod hun klart at angive, at det er et spørgsmål om større retssikkerhed, især inden for sociale tjenesteydelser. Det er en mangel i betænkningen, som vi naturligvis finder meget beklagelig.

Et punkt, som vi absolut ikke kan acceptere, er afvisningen af koncessioner på tjenesteydelser. Vi kan ikke bare sige, at det er noget, vi ikke ønsker. Domstolen har allerede truffet afgørelse herom. Det er yderst upolitisk. Det er meget vigtigt, at vi tydeligt siger, hvad vi ønsker, når vi ved, at Kommissionen er i gang med at udarbejde en retsakt. Det er vigtigt, at vi opfordrer Kommissionen til rent faktisk at følge denne meget positive holdning, som Domstolen har givet udtryk for i forbindelse med dette spørgsmål, hvorved der sikres retssikkerhed. Det er vores krav, og vi har derfor indgivet et alternativt beslutningsforslag. Vi opfordrer medlemmerne til at støtte dette forslag.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for hendes arbejde med betænkningen. Jeg er helt enig med hende i, at der er behov for at forenkle den europæiske lovgivning om offentlige indkøbskontrakter og øge gennemsigtigheden inden for området. Jeg er bekymret over det store antal tvister vedrørende offentlige indkøbskontrakter i en lang række medlemsstater.

I Rumænien fører de særligt komplekse lovgivningsmæssige rammer eksempelvis til proceduremæssige fejl, og forkert anvendelse af lovgivningen om offentlige indkøbskontrakter risikerer at hæmme anvendelsen af strukturfondene. Vi har derfor brug for enklere og klarere lovgivningsmæssige rammer for at fremme begge disse aspekter.

Jeg vil også gerne kommentere problemet med den laveste pris. Jeg er enig i, at offentlige indkøbskontrakter ikke blot skal tildeles på grundlag af den laveste pris. Jeg er også enig med ordføreren i, at forholdet mellem kvalitet og pris i budet og økonomisk gevinst skal være de vigtigste faktorer og ikke blot prisen. Revisionen af lovgivningen skal derfor tage hensyn til denne kendsgerning og indføre langt større fleksibilitet for offentlige indkøbere. Vi må dog udvise stor forsigtighed, da vi, hvis vi ikke får etableret tydelige kriterier, risikerer at åbne Pandoras æske og skabe ny retlig usikkerhed og endda korruption.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Hr. formand! Som skyggeordfører for min gruppe, men også som formand for det kompetente udvalg, vil jeg også takke Heide Rühle for denne yderst vigtige betænkning. Det er da også en skam, at en så vigtig betænkning om et nøgleelement i det indre marked og den offentlige orden i henhold til retsbesynderlige bestemmelser i Parlamentets forretningsorden begrænses til indlæg af kun et minuts varighed.

Jeg er glad for, at Antonio Tajani er her, da jeg ønsker at sige til ham, at offentlige indkøb er et nøgleinstrument til fremme af innovativ virksomhed i EU. Som vi ved, vil hr. Barnier undersøge strategiske aspekter og forhåbentlig tage mange af bemærkningerne i betragtning i den forbindelse.

Problemets kerne er imidlertid, at vi har en ordning, der, som det fremhæves i betænkningen, er forvirrende og kompleks, og som mange offentlige myndigheder opfatter som en bureaukratisk hindring nærmere end en mulighed. Vi kan bruge offentlige indkøbskontrakter til at sikre vækst i områder som små og mellemstore virksomheder og muligheder for innovation og grønne varer og tjenesteydelser – og til at fremme hele innovationsdagsordenen. Det er det, vi skal opnå, men vi har brug for en koordineret indsats i hele Kommissionen for at leve op til anbefalingerne i betænkningen.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Offentlige indkøbskontrakter lader til at være et effektivt middel for den offentlige sektor til at købe varer og tjenesteydelser, som gør det muligt at opnå fornuftige priser og samtidig fjerne mistanke om korruption. Fremover ville det dog være en god idé at arbejde på at forenkle

mekanismerne i proceduren for offentlige indkøb og endvidere søge at forkorte den tid, det tager at træffe beslutninger.

Efter min mening bør vi støtte det grundlæggende princip i dette mål. Erfaringen viser imidlertid, at det også er en god idé at offentliggøre kontrakter på internettet, da det gør det muligt at give offentligheden indsigt i sådanne kontrakter og overbevise folk om fordelene herved. Der er især gode erfaringer hermed hos lokale myndigheder, hvor håndteringen af samfundets aktiver ofte er blevet overvåget nøje af borgerne, og hvor offentliggørelsen af kontrakter på internettet har ført til, at borgerne er blevet mere tilfredse og i højere grad har fået tillid til de lokale myndigheder.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg mener, at betænkningen om offentlige indkøbskontrakter, der blev vedtaget af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse med absolut flertal, indeholder fornuftige retningslinjer for Kommissionens arbejde med at revidere direktivet. Vores mål er at gøre offentlige indkøbskontrakter mere tilgængelige for små og mellemstore virksomheder og at sikre, at udbudsprocedurer bliver mindre bureaukratiske og samtidig nemmere at overvåge. Størstedelen af de offentlige indkøb med EU-midler vedrører bygninger, hvor der ofte er mistanke – og undertiden mere end det – om korruption.

Jeg beklager, at vi i forbindelse med betænkningen ikke kommer til at stemme om mit forslag om, at Kommissionen skal oprette en offentlig portal, hvor man kan overvåge prisforskellen mellem de indgåede kontrakter og de reelle udgifter ved byggeriet efterfølgende. Portalen bør overvåge og dermed også spore mistænkelige prisforskelle mellem medlemsstaterne i forbindelse med opførelsen af eksempelvis én kilometer motorvej. Jeg er overbevist om, at adgang til reelt åbne offentlige indkøbskontrakter kun vil åbne op for små og mellemstore virksomheder, når korruptionen er blevet udryddet.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Markedet for offentlige indkøbskontrakter på EU-niveau tegner sig for 16 % af EU's BNP. Det indre marked forudsætter, at en hvilken som helst europæisk virksomhed kan få adgang til indkøbskontrakter i en hvilken som helst medlemsstat. Servicedirektivet sikrer, at en hvilken som helst europæisk virksomhed kan levere tjenesteydelser i en hvilken som helst anden medlemsstat, herunder via elektroniske medier.

Det indre marked skal sikre interoperabilitet mellem e-forvaltningsordninger og således også mellem digital signatur-ordninger og elektroniske udbudsprocedurer. Jeg bifalder PEPPOL-pilotprojektet, der blev lanceret af Kommissionen, for offentlige indkøb online samt beslutningen vedrørende listen over godkendte serviceudbydere og den europæiske plan for indførelse af en ordning for godkendelse af digitale signaturer.

Jeg vil gerne henlede medlemmernes opmærksomhed på den kendsgerning, at medlemsstaternes regeringer i 2005 forpligtede sig til at gennemføre 50 % af alle offentlige indkøbstransaktioner elektronisk inden 2015. Rumænien gennemførte onlinesystemet for offentlige indkøb i 2002, hvilket førte til en nedbringelse af de offentlige udgifter, en større grad af gennemsigtighed og øget adgang for små og mellemstore virksomheder til markedet for offentlige indkøb.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil også gerne takke Heide Rühle og skyggeordførerne for denne glimrende betænkning. PPE-Gruppen er tilfreds med en stor del af betænkningens indhold. Vi er også gået på kompromis med et par punkter, for man kan ikke få alt. Overordnet set er betænkningen et godt grundlag for yderligere drøftelser med Kommissionen om en række spørgsmål.

Heide Rühle har allerede rejst spørgsmålet om, hvordan man kan gøre det muligt for ordregivende organer, institutioner og myndigheder at tage sociale kriterier i betragtning i forbindelse med indkøb uden at gå på kompromis med principperne for det indre marked. Vi må også spørge os selv – og dette spørgsmål blev rejst af Frank Engel – hvordan vi kan udforme ordningen for koncessioner på tjenesteydelser, således at den respekterer det indre marked på lang sigt.

Jeg er helt enig med Frank Engel og Heide Rühle i, at vi kun kan acceptere ny lovgivning, såfremt den udgør en klar og genkendelig fordel for det indre marked. I lyset heraf har vi indgået et fornuftigt kompromis, og jeg ville naturligvis blive glad, hvis socialdemokraterne i sidste ende også kunne støtte det.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Som følge af den globale økonomiske og finansielle krise har mit lands regering været nødsaget til at reducere de offentligt ansattes løn, pensioner og arbejdsløshedsunderstøttelse samt nedskære støtte. I betragtning af disse særligt hårde foranstaltninger bør offentlige indkøbskontrakter indgås så hurtigt og gennemsigtigt som muligt, således at det sikres, at offentlige midler anvendes korrekt og effektivt.

Derudover bør der tilskyndes til anvendelse af onlineudbudsprocedurer, der vil bidrage til at forhindre korrupsion og svig i systemerne for offentlige indkøbskontrakter. De nuværende administrative procedurer, det forvirrende og komplicerede retssystem og behovet for at klarlægge processen for klager over tildelingen af indkøbskontrakter har blokeret nogle vigtige kontrakter. I samråd med IMF har den rumænske regering ændret sin lov om offentlige indkøbskontrakter, og den nye lov træder i kraft den 1. juni.

Lara Comi (PPE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Krisen på de økonomiske og finansielle markeder har vist, at offentlige indkøbskontrakter spiller en hovedrolle og skal bidrage til udvikling af storstilede bygge- og anlægsarbejder, stimulering af innovation og selvfølgelig fremme af intern og ekstern konkurrence på EU-niveau.

Vi mener, at det er afgørende at forenkle standarderne og opnå større retssikkerhed. Det vil uden tvivl øge gennemsigtigheden i sammensætningen af og arbejdet i det rådgivende udvalg om offentlige indkøbskontrakter, som Kommissionen er ansvarlig for.

Vi bifalder den rolle, som et institutionaliseret offentlig-privat partnerskab spiller i at fremme adgangen for de små og mellemstore virksomheder, der er grundlaget for vores økonomi. Vi skal øge vores indsats for at forhindre den forskelsbehandling, der ofte rammer små og mellemstore virksomheder i Europa. Jeg vil gerne lykønske medlemmerne for deres arbejde. De kan regne med min støtte i morgen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg tror, at vi, når vi skal finde årsager til den økonomiske recession, som vi befinder os i, har tendens til at pege på banker, entreprenører, lovgivende myndigheder, spekulanter osv. – og med rette. Jeg mener dog, at systemet for offentlige indkøbskontrakter også har givet anledning til en række problemer. Der har været et element af nepotisme, mangel på gennemsigtighed og mangel på integritet. Kontrakterne gik uundgåeligt til de samme personer, der selvfølgelig igen og igen overskred frister og budgetter og aldrig blev straffet for det.

Jeg bifalder den nye udvikling, der vil give os størst mulig gennemsigtighed i processen. Vi er dog også nødt til at sikre, at dem, der bedømmer disse kontrakter, har størst mulig ekspertise og uafhængighed og ikke er udpeget af magthaverne.

Endelig vil jeg påpege, at det naturligvis er afgørende med en forenkling, da der ikke er nogen idé i at investere for lang tid og for mange midler i en foreløbig, om end meget vigtig, øvelse.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Kommissionen og især kommissær Barnier, som jeg repræsenterer i aften, har nøje fulgt udarbejdelsen af Parlamentets initiativbetænkning om nye udviklingstendenser for offentlige indkøbskontrakter og drøftelserne om ændringsforslagene.

Som Silvia-Adriana Ticu, Lara Comi og Malcolm Harbour har påpeget, er god disciplin inden for offentlige indkøbskontrakter afgørende for at sikre, at offentlige midler anvendes bedst muligt til fordel for borgerne og de små og mellemstore virksomheder, særlig i den nuværende situation med et stramt budget.

Bemærkningerne i betænkningen vil blive taget i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af nye initiativer. Vi har allerede påbegyndt arbejdet med en række tiltag med grundlag i disse bemærkninger. Kommissions tjenestegrene har indledt en evaluering af direktiverne om offentlige indkøbskontrakter. En meddelelse, der skal klarlægge, hvordan man anvender offentlige indkøbskontrakter til fremme af bæredygtig udvikling, social inddragelse og innovation, er under udarbejdelse. Endvidere er en analyse af Domstolens retspraksis vedrørende offentlig-offentligt samarbejde undervejs. Den vil gøre det muligt at fastlægge anvendelsesområdet for offentlig-offentligt samarbejde, der henhører eller ikke henhører under europæisk lovgivning om offentlige indkøbskontrakter.

For så vidt angår et muligt tiltag vedrørende koncessioner, påtager Kommissionen sig bevisbyrden og arbejder på en konsekvensanalyse, der vil blive afsluttet i 2010. Denne evaluering er en forudsætning for et eventuelt lovgivningsmæssigt initiativ på området. Hvis analysen viser, at de nuværende lovgivningsmæssige rammer begrænser den økonomiske udvikling eller udviklingen af nye og bedre tjenesteydelser af almen interesse, vil vi uden tvivl skulle rette op herpå ved at sikre øget gennemsigtighed, retssikkerhed og klarhed i forbindelse med den gældende lovgivning.

På internationalt niveau gør vi alt, hvad vi kan, for at åbne markederne for offentlige indkøbskontrakter i verdens største økonomier. Med henblik på at sikre den europæiske industris konkurrenceevne er gensidighed i centrum for alle vores forhandlinger. Vi ønsker at arbejde tæt sammen med Parlamentet og opfordrer Parlamentet til at opretholde en konstruktiv og åben tilgang til drøftelserne.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, tirsdag den 18. maj 2010.

19. Sammenhæng i EU's udviklingspolitik og "offentlig udviklingsbistand plus-konceptet" (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A7-0140/2010) af Franziska Keller for Udviklingsudvalget om sammenhæng i EU's udviklingspolitik og "offentlig udviklingsbistand plus-konceptet" (2009/2218(INI)).

Franziska Keller, ordfører. – (DE) Hr. formand! Sammenhæng i EU's udviklingspolitik betyder, at man ikke giver med én hånd for at tage med den anden. Det giver eksempelvis ingen mening at yde støtte til landbrug i udviklingslandene, hvis vi samtidig ødelægger de lokale markeder ved at yde direkte eller indirekte eksportstøtte.

På samme måde fortsætter vi den store indsats for at fremme levering af sundhedsydelser, men samtidig forhindrer vi handel med generiske lægemidler eller presser prisen på lægemidler op til prohibitive niveauer ved at forlænge patentbeskyttelsesperioden. Biobrændsel reducerer måske CO₂-emissionerne i EU en smule, men resulterer i skovrydning og "land grabbing" i udviklingslandene, som fører til yderligere klimaforandringer – hvilket er præcis, hvad vi ønskede at undgå – for ikke at tale om fordrivelse af oprindelige folk og tab af biodiversitet og landbrugsjord til dyrkning af fødevarer. På nuværende tidspunkt er vi – det vil sige EU som institution – ikke specielt sammenhængende.

EU har længe i teorien anerkendt, at politiske foranstaltninger ikke må være modstridende. Sammenhæng i EU's udviklingspolitik er fastlagt i Lissabontraktaten. I henhold til artikel 208 tager Unionen hensyn til "målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene". Lad os leve op til dette krav i forbindelse med vores tiltag.

I år evaluerer vi de fremskridt, der er sket i retning mod at nå millenniumudviklingsmålene. Det er indlysende, at vi ikke vil kunne leve op til målene, hvis ikke vores politikker hænger sammen. Vi – det vil sige alle os, der vedtager og gennemfører lovgivning – skal være opmærksomme på dette ansvar. Inden vi vedtager et tiltag, skal vi vurdere konsekvenserne, så vi kan anerkende de negative konsekvenser, som europæisk lovgivning kan få for udviklingslandene. Vi har brug for ekspertise i Rådet, Kommissionen og Parlamentet, der kan opdage usammenhængende aspekter. Kommissionens arbejdsprogram om sammenhæng i EU's udviklingspolitik er et fornuftigt skridt i denne retning. Nu handler det om, hvordan vi får gennemført denne plan.

Sammenhæng i EU's udviklingspolitik indebærer, at vi i højere grad tager hensyn til lokalbefolkningens interesser i forbindelse med vores reform af fiskeripolitikken og ikke lader disse interesser overskygge af den europæiske fiskeriindustri's interesser. Det betyder, at vi er nødt til at stoppe den strøm af penge, der flyder fra udviklingslande til skattely. Det betyder også, at vi ikke kan vedtage ACTA, hvis der fortsat er mistanke om, at aftalen kan afbryde forsyningen af lægemidler eller teknologier til udviklingslandene. Hidtil har Kommissionen ikke været i stand til at overbevise os om, at det vil blive tilfældet. Sammenhæng i EU's udviklingspolitik betyder også, at udviklingspolitikken fortsat skal være et stærkt, uafhængigt politikområde i oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten, og at udviklingskommissærens kompetenceområde skal udvides, ikke begrænses. Det indebærer også, at kommunerne skal kunne tage eksempelvis fair trade i betragtning som kriterium i forbindelse med indkøbskontrakter som foreslået af Heide Rühle.

I mange tilfælde er medlemmerne af Parlamentet nødt til at overvåge Kommissionen og Rådet for at sikre, at politikkerne hænger sammen. I mange tilfælde er det imidlertid op til os – medlemmerne af Parlamentet – at sikre sammenhæng i EU's udviklingspolitikker. Udvalgene skal i højere grad samarbejde, og vi har brug for en fast ordfører.

Betænkningen – som blev enstemmigt vedtaget af Udviklingsudvalget – indeholder mange gode forslag og er et skridt i den rigtige retning. Jeg vil gerne takke alle skyggeordførerne, ombudsmanden og alle ngo'erne for deres samarbejde og bistand, og jeg håber, at vores fælles betænkning vil blive vedtaget af Parlamentet i morgen.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg er ked af at måtte give udtryk for utilfredshed med betænkningen på et så tidligt tidspunkt i drøftelserne, men jeg vil især fremhæve betragtning I og punkt 44

og 45. Jeg er tilfreds med store dele af betænkningen, men jeg mener, at indholdet i disse punkter delvist er baseret på en historisk opfattelse af landbrugspolitikken og bestemt ikke på den reelle situation i landbruget i øjeblikket.

Inden jeg går i detaljer hermed i den korte tid, som jeg har til rådighed, vil jeg blot sige, at punkt 15 er et nøglepunkt i betænkningen og måske skulle have været uddybet. I henhold til dette punkt afsættes kun 4 % af den officielle udviklingsbistand til landbruget. Det er et chokerende tal, og det er et tal, som jeg nævnte i en betænkning, som jeg udarbejdede i sidste valgperiode.

Jeg mener, at betænkningen indeholder et uheldigt angreb på europæiske landmænd. Det er efter min mening ikke rimeligt. Derfor vil jeg bestemt ikke støtte betænkningen, og jeg beklager situationen. Jeg opfordrer kollegerne til at tage disse punkter til efterretning.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Hr. formand! Den betænkning, som vi drøfter i dag, nemlig Franziska Kellers betænkning, fremhæver et emne, der er afgørende for udviklingspolitikernes effektivitet. Sammenhæng skaber altid effektivitet. Når det gælder udviklingslandene, skaber manglende sammenhæng ineffektivitet og uretfærdighed.

Jeg taler om udviklingspolitik, ikke blot officiel udviklingsbistand. Sammenhæng betyder, at alle sektorspecifikke politikker – handelspolitik, landbrugspolitik og alle eksterne foranstaltninger – skal forenes i én enkelt politik, en politik, der hænger sammen med de globale mål, som vi stræber imod.

Kun på den måde kan vi skabe bedre synergier, og kun på den måde kan vi udnytte fordelene ved globale offentlige goder. Derfor har jeg støttet og vil jeg fortsat støtte opfordringen i Franziska Kellers betænkning til, at Parlamentet skal udpege en fast ordfører, der skal evaluere og overvåge de udviklingspolitikker, som Parlamentet afgiver udtalelse om.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! EU's politikker og foranstaltninger på flere områder strider ofte imod fastlagte mål for udviklingsbistand. Den liberalisering og deregulering af verdenshandelen, som EU har gjort sig til fortaler for og arbejder frem imod, truer de svageste produktionssystemer i udviklingslandene. Vi må ikke glemme, at en stor del af de ressourcer, der sendes til disse lande som offentlig udviklingsbistand, ender med at vende tilbage til donorlandet i form af køb af varer og tjenesteydelser.

Vi kan ikke ignorere den store byrde, som den enorme udlandsgæld repræsenterer. Den er allerede blevet betalt adskillige gange, hvilket gør det nødvendigt at eftergive den. Det er uacceptabelt, at flere udviklingslande afpresses ved, at deres offentlige bistand gøres afhængig af undertegnelsen af såkaldte økonomiske partnerskabsaftaler til trods for modstanden fra mange af disse landes side og de bekymringer, som de har givet udtryk for. I stedet for at påtvinge udviklingslandene Den Europæiske Udviklingsfonds prioriteter, bør de revideres, idet der tages hensyn til udviklingslandenes holdning, prioriteter og reelle behov.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Kommissionen og især kommissær Piebalgs, som jeg repræsenterer, vil gerne lykønske ordføreren med hendes beslutningsforslag om sammenhæng i EU's udviklingspolitik, som er både fremragende og fyldestgørende.

Kommissionen deler fuldt ud hendes holdning til denne ambitiøse opgaves betydning og støtter fuldt ud de forskellige forslag i beslutningsforslaget om at forbedre Parlamentets arbejde hermed. Beslutningsforslaget kommer på det helt rigtige tidspunkt. Som medlemmerne ved, har Kommissionen foreslået en handlingsplan i 12 punkter til støtte for millenniumudviklingsmålene. Sammenhæng i EU's udviklingspolitik er en af prioriteterne i denne plan, der drøftes i Rådet. De vigtigste områder i Parlamentets beslutningsforslag stemmer i høj grad overens med prioriteterne i Kommissionens arbejdsprogrammer om fremtidig sammenhæng i EU's udviklingspolitik, selv om vi ikke er enige i alle bemærkningerne i beslutningsforslaget.

Disse to dokumenter udgør et solidt fundament for EU-institutionernes fremskridt og arbejde med at sikre størst mulig sammenhæng mellem EU-politikkerne og udviklingsmålene. Politisk sammenhæng handler ikke blot om at registrere eventuelle negative konsekvenser, som EU's politikker måtte have på udviklingsmålene. Det handler også om at samordne vores indsats med vores partners indsats med henblik på at finde frem til fornuftige løsninger, der vil sikre, at EU's politikker på ny fokuserer på udviklingsmålene.

Kommissionen har derfor vedtaget en ny og forbedret tilgang til sammenhæng i EU's udviklingspolitik. Denne tilgang forbinder alle EU-politikker på området med fem internationale udfordringer. Den begrænser ikke omfanget af vores indsats. Den forbinder evalueringen af politikker med reelle strategiske mål.

Derudover er arbejdsprogrammet baseret på mål og indikatorer, og konsekvensanalyser vil i højere grad blive anvendt til at vurdere politikernes sammenhæng.

Jeg har én enkelt bemærkning til officiel udviklingsbistand, og det er, at Kommissionens holdning til sagen er klar. EU og medlemsstaterne skal leve op til deres forpligtelser på dette område.

I denne henseende har Kommissionen stillet forslag om etablering af en ansvarsmekanisme i Unionen. Forslaget undersøges på nuværende tidspunkt af medlemsstaterne.

Samtidig vil der blive stillet offentlige finansielle ressourcer til rådighed for udviklingslande med henblik på bl.a. at hjælpe dem med at bekæmpe klimaforandringer. Vi må derfor bestræbe os på at finde en metode til at overvåge disse ressourcer og sikre, at de anvendes til udviklingsformål.

Hvis vi skal gøre vores politikker mere sammenhængende, skal vi inddrage vores partnere. I henhold til Cotonouaftalens artikel 12 skal der indføres et kommunikationsforum, der gør det muligt for AVS-landene at give udtryk for deres bekymring, for så vidt angår EU-politikker. Denne mulighed skal anvendes langt mere systematisk. Vi skal derfor styrke vores dialog om sammenhæng i EU's udviklingspolitik i andre internationale organer såsom den konference mellem Asien og Europa om udvikling, der bliver afholdt i øjeblikket, og FN's møde på højt plan om millenniumudviklingsmålene, der finder sted i september.

Jeg har én sidste bemærkning. Hvis man undersøger de forskellige berørte strategiske områder – handel, landbrug, fiskeri og andre – kan man ikke undgå at se, at kun en fælles indsats fra alle de økonomiske magters side, og ikke kun EU, vil bidrage til at skabe et miljø, der fremmer udvikling. Nu og i fremtiden skal sammenhæng i EU's udviklingspolitik prioriteres højt på europæisk og internationalt niveau.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, tirsdag den 18. maj 2010.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), skriftlig. – (DE) Jeg vil gerne drøfte betænkningens betragtning I og punkt 44 og 45, som har en meget uheldig ordlyd og ikke afspejler den reelle situation. For det første skal det gøres klart, at eksportstøtte er et EU-instrument for markedskontrol, der anvendes meget forsigtigt af EU og kun i nogle få undtagelsestilfælde. Eksportstøtte, som blev udformet som et slags sikkerhedsnet, kan derfor ikke holdes ansvarlig for alvorlige problemer for landbrugssektoren i udviklingslandene, som det antydes i betragtningen. Det skal endvidere understreges, at EU er verdens største importør af landbrugsprodukter fra udviklingslandene. EU hæmmer derfor ikke udviklingen og etableringen af en levedygtig landbrugssektor i udviklingslandene – nærmere det modsatte. EU har uden tvivl et stort ansvar inden for international handel med landbrugsprodukter, særlig for så vidt angår udviklingslandene. Det er ikke til debat, og det er EU fuldt ud bevidst om. I lyset heraf må jeg protestere imod generel kritik, der intet har at gøre med en differentieret og objektiv tilgang. Jeg er imod betragtning I og punkt 44 og 45 og således betænkningen som helhed.

Proinsias De Rossa (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg støtter betænkningen om sammenhæng i EU's udviklingspolitik. Som det klart anføres i Lissabontraktaten, skal Unionen tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene. På et tidspunkt, hvor flere kriser er en alvorlig trussel mod gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene, er det så meget desto mere vigtigt at sikre, at vores udviklingspolitikker ikke undermineres af tiltag inden for andre politikområder. Udryddelse af fattigdom er det vigtigste mål i EU's udviklingspolitik, men mange politiske initiativer underminerer dette mål. EU's eksportstøtte på landbrugsområdet underminerer i høj grad fødevarer sikkerheden i andre dele af verden, og vi har endnu ikke evalueret de miljømæssige og sociale konsekvenser af vores fiskeriaftaler med udviklingslandene. Sammenhæng i EU's udviklingspolitik må ikke tilsidesættes, når vi forhandler bilaterale og regionale handelsaftaler, og spiller en hovedrolle, hvis vi skal sikre, at resultaterne af Doharunden ikke skader udviklingen. Den Europæiske Investeringsbanks eksterne låneaktiviteter i forbindelse med udviklingslandene skal fokusere på investeringer, der bidrager til udryddelsen af fattigdom, og skal rettes bort fra virksomheder med base i skattely. Menneskerettigheder, arbejds- og miljøstandarder og skattelovgivning skal ligge til grund for EU's forhandlinger med udviklingslandene.

20. Sanktioner for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A7-0130/2010) af Hella Ranner for Transport- og Turismeudvalget om sanktioner for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport (2009/2154(INI)).

Hella Ranner, ordfører. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne takke alle medlemmerne af udvalget for deres konstruktive samarbejde. Betænkningen omhandler et vigtigt spørgsmål. Den påvirker alle dem, der bruger de europæiske veje. Den vedrører overholdelse af køretider og hvileperioder inden for godstransport, som er et område, hvor der er brug for væsentlige forbedringer.

Vores drøftelser i udvalget – og de mange drøftelser med en lang række interesserede parter fra alle sider samt drøftelser med repræsentanter fra medlemsstaterne – har vist, at det er afgørende, at gennemførelsen af bestemmelserne om køretider og hvileperioder forbedres væsentligt.

Bestemmelserne om fartskrivere skal også forbedres. I maj 2009 forelagde Kommissionen en rapport, i hvilken den analyserede gennemførelsen af bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport i medlemsstaterne. Det må siges, at resultaterne var chokerende. Sanktionen for samme overtrædelse i forskellige medlemsstater varierede fra 500 EUR til 5 000 EUR. Derfor flygter førere, i det omfang det er muligt – hvilket primært vil sige i grænseområder – naturligvis til stater, hvor sanktionerne er lavere. Denne situation må ikke fortsætte. Forskelle i kontrollernes hyppighed skaber også stor usikkerhed hos førere og virksomheder.

Der er ikke kun forskel på bødernes størrelse, men også stor forskel på, hvilken type sanktioner der er tilgængelige, og på, hvordan forskellige overtrædelser kategoriseres. Denne situation må ikke fortsætte, da formålet med bestemmelserne ikke blot er trafikssikkerhed og beskyttelse af medarbejderne, men også – det må vi ikke glemme – loyal konkurrence. I krisetider kommer virksomheder under øget pres. Der er pres på priserne. Sikkerheden for dem, der bruger vejene, og ikke mindst de førere, der er direkte involveret, skal derfor garanteres.

Som vi udmærket er klar over, kan det kun ske ved hjælp af et effektivt straffesystem. Sanktionerne skal være klare, gennemsigtige og frem for alt sammenlignelige. Hvis vi ønsker, at bestemmelserne om køretider og hvileperioder skal blive overholdt, skal de også gennemføres på en fornuftig måde i medlemsstaterne – hvilket er det vigtigste budskab i betænkningen. Under alle omstændigheder har vi brug for hyppigere og bedre kontroller og information om reglerne, ikke kun for førere fra medlemsstaterne, men også for førere fra tredjelande. De har naturligvis ikke altid kendskab til vores systemer.

Det er derfor afgørende at sikre udveksling af information med udgangspunkt i Kommissionen. Et agentur med generel kompetence inden for vejtransport kunne få ansvar for dette. I den sammenhæng mener jeg, at det er irrelevant, hvilket kontor der samler kontrollerne og resultaterne. Det er dog indlysende, at der er brug for et sådant kontor. Lissabontraktatens artikel 83, stk. 2, gør det muligt at gribe ind i de enkelte medlemsstaters bestemmelser og undersøge, hvorvidt lovene harmoniseres korrekt. Der var ingen tvivl i udvalget – ingen gjorde indsigelser – om, at det er i vores alles interesse og i vores sikkerheds interesse at benytte denne mulighed.

Jeg skal nævne endnu en væsentlig faktor, inden jeg afslutter mit indlæg. Hvis vi vil have førerne til at overholde deres hvileperioder, skal vi tilbyde dem den nødvendige infrastruktur. I mange medlemsstater findes der ikke et tilstrækkeligt antal sikre parkeringsområder. Det er medlemsstaternes ansvar at stille dem til rådighed, da bestemmelserne kun på den måde kan få den ønskede virkning.

Jeg håber, at Kommissionen fortsat vil tage dette problem alvorligt, og jeg er overbevist om, at Parlamentet skal og vil bakke op om det. Betænkningen må ikke være enden på arbejdet med dette spørgsmål. Måske er den kun begyndelsen. Det handler om reelt at arbejde sammen om at opnå bedre kontrol og harmonisering, og jeg forventer, at Kommissionen forelægger en rapport inden for det kommende år om mulige harmoniseringstiltag, herunder tiltag i henhold til den nye bestemmelse i Lissabontraktaten.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren med hendes fremragende betænkning. Det er en kendsgerning, at sanktioner, sanktionernes art, bøder og sanktionernes kategorisering – det er det, jeg ønsker at fremhæve – varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Det er netop årsagen til, at der i betænkningen lægges vægt på, og ordføreren med rette sidst i betænkningen konstaterer, at vi har brug for specifikke harmoniseringstiltag fra Kommissionens side.

I Grækenland er der mange og hyppige ulykker, og der sker mange overtrædelser, og det er indlysende, at vi, hvis det ikke lykkes for os at koordinere lovgivningen på europæisk niveau, hvis det ikke lykkes for os at harmonisere praksisserne og i sidste ende sikre, at kontrollerne gennemføres på en mere specifik og koordineret måde på EU-niveau, desværre ikke vil kunne begrænse dette enorme problem.

Især for Grækenland er det et meget følsomt emne, og vi mener derfor, at betænkningen vil være et godt udgangspunkt for yderligere tiltag.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne – både personligt og på vegne af min kollega, hr. Kallas, som jeg afløser – takke Hella Ranner for hendes betænkning om et særlig vigtigt aspekt af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport.

Kommissionens oprindelige rapport understregede de betydelige forskelle mellem medlemsstaternes sanktioner for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport. Sanktionerne varierer, for så vidt angår deres art og kategorisering, og for så vidt angår bødernes størrelse. En fører, der eksempelvis overskrider den maksimalt tilladte daglige køretid, risikerer en bøde, der kan være ti gange større i Spanien end i Grækenland.

Kommissionen bifalder Parlamentets beslutning om at følge op på den rapport, som den har udarbejdet. Parlamentet understreger, præcis hvor utilfredsstillende den nuværende situation er, fordi førere og vognmænd risikerer at tro, at det er mindre alvorligt at begå overtrædelser i én medlemsstat end i en anden. Det er naturligvis til fare for trafiksikkerheden og konkurrencen. Parlamentets betænkning er derfor et værdifuldt bidrag til Kommissionens indsats for at koordinere den harmoniserede gennemførelse af de gældende bestemmelser.

I betænkningen foreslås det bl.a. at indføre minimums- og maksimumsstraffe for de enkelte overtrædelser af bestemmelser på det sociale område, og det understreges, at Lissabontraktatens artikel 83 giver mulighed for at indføre minimumsstraffe, som nævnt af ordføreren. Kommissionen vil inden for kort tid undersøge, i hvilket omfang og hvordan disse nye bestemmelser i traktaten kan anvendes til at forbedre gennemførelsen af bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport.

Jeg bifalder denne særlig konstruktive betænkning og kan forsikre om, at de spørgsmål, der rejses, og de forslag, der stilles af Parlamentet, vil blive undersøgt af Kommissionen.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, tirsdag den 18. maj 2010.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

Artur Zasada (PPE), skriftlig. – (PL) Dagens drøftelse har gjort os bevidst om de betydelige forskelle mellem sanktioner for alvorlige overtrædelser af bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport i henhold til lovgivningen i de 27 EU-medlemsstater. Jeg synes derfor, at det ville være en særlig god idé at udarbejde en flersproget brochure, der ville give førere og virksomheder klar information om bestemmelser på det sociale område i de forskellige medlemsstater. Brochuren bør indeholde en liste med overslag over de sanktioner, der kan pålægges førere for overtrædelser af en bestemt bestemmelse. Et andet interessant aspekt er anvendelsen af RDS-TMC-teknologi frem for GPS med henblik på at holde førerne informeret i realtid om gældende sanktioner i det land, som føreren befinder sig i.

21. Dagsorden for næste møde: se protokollen

22. Hævelse af mødet:

(Mødet hævet kl. 21.40)